

40. పై
7-8-70

ఆంధ్ర సచిత్ర వార్
పత్రిక

క్యాక్స్
లొక్టో-కేలమెన్

కోల్ క్రిమ్

రూపములో?

అవునండీ!

లొక్టో-కేలమెన్

సంపూర్ణ

హామర్

మృదంగము

మినినెడా బాల్ ముద్దాల్ బాల్ ముద్దాల్

జూలై 29 విడుదల!

అన్న చెల్లెళ్ళ అనురాగానికి
అపూర్వ రూపకల్పన

ఏ.వి.యం. ప్రొడక్షన్స్ సమర్పించు
మరుగన్ బ్రదర్స్ వారి

అట్టచెల్లెలు

దర్శకత్వం
యం.కృష్ణన్

సంగీతం
యన్. రాజేశ్వరరావు

రచన
డి.వి.నరసరాజు.బి.సి.

నిర్మాతలు
యం.మరుగన్
యం.కుమరన్
యం.నరవణన్

AVM
PRODUCTIONS

VIRAYA

స్వతి చిహ్నము

బ్రద్రావజల ఇందిరాదేవి
మరణము : తేది 27-6-1970
May her Soul rest in Peace.
ఇల్లు: దా|| మంత్రవాది గారివాడ కాస్త
శ్రీమతి మంత్రవాది శీతారామమ్మ
రావు రుద్రావజలం
రుద్రావజలం విజయమోహన్.

రైల్వే స్టేషన్ వద్ద: రామాయంవిది.

ఏజెంటు కావలెను

EARN Rs 550/- PER MONTH

గృహము అద్దె, రింటు, టెలిఫోన్ మాలింగులు, రిజిస్టర్డ్ వ్యయం, వైలాన్ పాకులు, ట్రైలు, ప్రియస్ లెన్ స్ట్రీలు పాత్రలు వర్తకాలు అర్హతలు బుక్ చేయి. ఎంకు రు 650-గాని మంచి కమిషన్ గాన అర్హించండి. ఉచిత పత్రాలకు, పూర్తి పైజా కొనిపెట్టుకు వ్రాయండి.

WRITE TODAY BOMBAY AGENCIES Kalyanpura, Delhi-6.

కౌత్సల

కథలు

'పుష్పక విమానం' చదువుతూంటే విజయ వాడ రోడ్డు వరిస్థితి కండ్లకు కట్టినట్లుంది.
ఆర్. నాగరాజు, రామేశ్వరి [అయిజ].

సీరియల్

మమత' శ్రీ నందూరి విశ్వేశ్వరి సీరియల్ అయిపోయింది అని చూడటంతోనే నా కెంతో విచారమైంది. వాస్తవ సమాజ జీవితానికి చాల దగ్గరగా వుండి చక్కని స్థైర్యం ఎంతో బాగా వ్రాసి పాతకు లని సంతోషంపెట్టిన ఆ మమత అప్పుడే అయి పోయింది అంటే నాకెంతో కష్టంగా వుంది. వారు వ్రాసే తీరే వేరుగా వుంటుంది. మనుష్యులయొక్క విచిత్రమైన స్వభావాలు చక్కగా తెలియచరిచారు రచయిత. మరల అటువంటి సీరియల్ ఎప్పుడు ప్రచురిస్తారో తెలియదు.

పి. యం. శ్యామలాదేవి [రేపల్లె].

నలుగురు రచయితలు వ్రాసిన 'అవరాజిత' చాల బాగున్నది. ముగింపు వాస్తవముగ ఉన్నది. 'మమత' కూడ చాలా బాగున్నది.

యం. సరోజిని [కలువాయి]

న్యూడిట్లీ లేఖ

3-7-70 ఉత్తరం శీర్షికలో యన్. నజీర్ గారి ఉత్తరం చదివాను. వారు "శ్రీ కృష్ణ" గారి న్యూడిట్లీ లేఖను సరిగా అర్థం చేసుకొన లేదేమో అనిపిస్తుంది. ఆయన లేఖలో భారతదేశంలోని ముసల్మానులను ఐ. ఎ. యన్. కి కూర్చోనకుండా అడ్డుపెట్టాలని ఎక్కడా వ్రాయ లేదే? అడ్డు పెడుతున్నారా? అని వ్రాశారు. వాక్యాన్ని సరిగా అర్థం చేసుకోండి. ఇకపోతే భారతదేశం ఖర్చు మీద ఎన్నో విదేశాలకు సాంకేతిక నిపుణులు దొరుకుచున్నారు. ఇది అందరికీ తెలిసినదే. దీనికి జవాబు ప్రభుత్వంవారివ్వాలి. (శ్రీ కృష్ణ గారి రెక్కడా భారతదేశంలోని ముస్లిములను అమర్యాదనులని

అనలేదు. భారత ముస్లిములలో ప్రతి రెండవవారు వివాహం కోసం "పాకిస్తాను" వైపు చూడడాన్ని విమర్శించారంతే.

ఎంత తాటిత రాజ్యమైనా [సమాజ కోసమైనా సరే] శత్రుదేశపు రాయబార కార్యాలయము లోనికి పోయి ప్రవేశంపై కొన్ని అంక్షలు వుండటం అవసరం. ఇందువల్ల గూడచారి కార్య కలాపములకు అవకాశం వుంటుంది. భారతీయ ముస్లిం లందరి చిత్ర శుద్ధిని ఎవరూ శంకించలేరు. చాగ్లా గారి లాంటి జాతీయ నాయకులకూ, అయూబ్ ఖాన్ లాంటి వీరసైనికులకూ కొడువలేదు. అయితే చైనా యుద్ధంలో మనదేశం నుంచి విమానంతో సహా పారి పోయి, పాకిస్తాను తరపున యుద్ధం చేయడాన్ని వచ్చిన వార్తా కూడా ఇక్కడ మనం గుర్తు పెట్టుకోవడం అవసరం.

భారతదేశంలోని ముస్లింలు కుక్కిన పేలలా వుంటారని నజీర్ గారు భావించటం దురదృష్ట కరం. మతోన్మాదం అనేది వుండాలే కాని కొన్ని వ్యాసాల వల్ల అణగారడం, రేతత్వం వంటివి జరగవు. ప్రస్తుత మతకలహాలకు తార్కారికో (దేశము, అజ్ఞానమే కారణం. మతకలహాలు అనాది) వస్తున్నవి. వీనిని అధిగమించగలిగిన నాడే మతాతీ రాజ్యానికి మనుగడ. భారతీయులు తమ మ: స్వతంత్ర్యాన్ని గాని మరే స్వతంత్ర్యాని గాని దురిస్తేనియోగం చేయరుని అశిద్ధాము.

కుర్రే శేషగిరిరావు [శంఖవరం

17-7-70 సంవికలోని 'శ్రీ కృష్ణ'

న్యూడిట్లీ లేఖ చదివాక విజ్ఞానైన సరితకు ఆయ: పాక్షికవైఖరికి, వక్రించిన విమర్శన దృష్టికి కోప: రాక తప్పదు.

దేశం ముందుకు పోతుంది, మునము పోవాలి మార్పు సహజం. కాలానుగుణ్యంగా అభిప్రాయాలు వైఖరులు మార్పుకోవాలి. ఆ లేఖ చదివాక ఆయ: గారికి, భారతదేశంలోని నిమృతాతులపై, అల్ల సంఖ్యక వర్గంపై ఆయనకు ఎంతటి వైపుభావ: హీనభావముందో అర్థమవుతుంది. పెక్కు సంవత్స: ములు అంధసత్వవ్రాసినవల్ల తిక అభిమాన పాతకుడిగా నా అభిప్రాయమేమిటంటే, అది చాలామంది, మనస్సు క్షుద్ధపెడుతుందని. పానవాళాఖాన్ ఎంతమంది 'కసాయి: వారిని రైల్వే కూలీలు'గా చేర్చారని వ్రాశారు. అది ఒప్పు, లేక తప్పు అదే శ్రీపూనాచాగారు లేక శ్రీ విజ లింగస్వామిగారు చేసిఉండిఉంటే? పానవాళాఖాన్ గారు కసాయివాడుగా పుట్టడం ఒక గొప్ప తప్పిదం. జగ్జీవన్ రాంగారు తన కులస్థులను ఎందరినో రైల్వేలోకి తోశారు అని వ్రాశారు. అది చదివే పాతకులకు ఎంత మనస్సు క్షుద్ధం కలిగిస్తుందో గమనించారా? అలాగంటే శ్రీ కృష్ణ ఉద్దేశం ప్రకారం భారత దేశంలో, అగణతాతులు. అధిక వర్గాలు మాత్రమే పుట్టాలి, రైల్వే పని చెయ్యాలి.

విమర్శ అనేది అదోగృహంతంగా ఉండాలి. ఒక వస్తువును ఒక ప్రక్కనుంచి మరొక్కచోట తప్పు: వాచ్. జి. వెల్పు చెప్పినట్లు విమర్శకుడి దృష్టి ఎల్లప్పుడు తప్పుపైనే కేంద్రీకరించబడగూడదు.

గెల్వండి రు 10000

ముగింపు తేది 18-8-70 కి పొడిగించబడినది.

నేడే వ్రాయండి. ఎంప్లీ ఫారములు ఉచితముగా పంపబడును.

VIJAYA WORDS (No. 1) Rajahmundry (E.G. Dt.)

వివా

రెండు విధములుగా ఆరోగ్యమును కలిగించే మోసాయిము

**పగలంతా ఎంతో శక్తి...
రాత్రంతా సుఖమైన విశ్రాంతి**

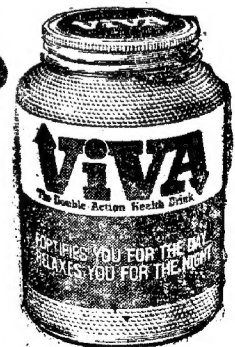
ప్రాధున్న వివా త్రాగుతే... రోజంతా ఉత్సాహముగా ఉంటాడు! మార్ట్.. గోధుమ మరియు ప్రోటీనులతో వివాలోని పూర్తి మీగడగల పాత పుష్టివంకముగా చేయబడినది.

రాత్రి వివా త్రాగుతే... రాత్రంతా గాఢముగా నిద్రపడుతుంది!! వివా యొక్క వనంజైన రుచి మరియు దానిలోని పోషకవంక మైన పదార్థములు స్నాయువులను విలపరుస్తాయి, వరములకు ఉపశమనమును కలిగిస్తాయి, కండరములకు సేదదేరుస్తాయి.

వివా సులభముగా జీర్ణమవుతుంది... రోగులకు మరియు రోగమునుండి కోలుకొంటున్న వారికి ప్రత్యేకముగా సిఫార్సుచేయబడినది.

ఆరోగ్యమునకు త్రాగండి వివా!

నీళ్లలో లేక పాలలో దాని రుచి అహ్లా.

కారకదేశములో కయ్యచేయవలె:
జగత్ జిత్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్,
అగర్ తల్ వగర్, హమీర (పంజాబ్)
పోర్ ఎలింగ్ ఎకెంటు:
హోమ్ ప్రోడక్ట్స్ మార్కెటింగ్ ఎకెన్సీ,
ఎ.డి.సి.ఎస్.ఆర్. హైదరాబాద్, నల్లపల్లి, వై.ఎస్.ఆర్. జిల్లా

వా ఉద్దేశం శ్రీ కృష్ణగారి ద్వేయమేమంటే, ప్రభుత్వం ఏం చేసినా, చెయ్యమనినా, అది చెడవని, మంచవని, విమర్శించటమేననుకుంటాను. ఇలాంటి విమర్శలూ చదివే పత్రికల నైతికవిలువలు దెబ్బతింటాయంటుంటే సందేహంలేదు.

నసంతకుమార్, [మద్రాసు]

*

*

*

17-7-70 సంచికలో శ్రీ కృష్ణగారి లేఖ— 'అర్హతలేనివారిని [షెడ్యూల్డ్ కులాలవారిని] జగజీవనోదామే, రైల్వేలో చేర్చటం వల్ల ఆ శాఖలో క్షిణిక బాగా దెబ్బ తిన్నది' అన్న శ్రీ కృష్ణగారి విమర్శలో విజ్ఞత కనబడలేదు.

ఇటీవల పార్లమెంటులో దాఖలు చేసిన వివరాల ప్రకారం రైల్వేలో షె. కు. చెందిన రిజర్వేషన్లు పూర్తిగా భర్తీ కాలేదని తెలుస్తోంది. ఉదా. మొదటి తరగతి సర్వీసులో 1.6% థెంజన తరగతి సర్వీసులో 2.1% మాత్రమే షె. కు. ప్రాతినిధ్యం ఉంది. ఆయా ఉద్యోగాలకైనా, కనీస విద్యార్హతలు కలిగి, రాజ్యాంగబద్ధంగా, భర్తీ కాబడ్డవారేగాని, దొడ్డి తోవన ప్రవేశించిన వారుగాదు. కేవలం నూటికి నలుగురైదుగురు (ప్రాతినిధ్యంగల షె. కు. వారి వల్లనే రైల్వేలో క్షిణిక లోపించిందని అలోపించి, వాపోవడం జాచిత్యంగాదు.

షె. కులాలవారికి, కాగితాలమీద ఉన్న హక్కులూ గ్యారంటీలు, నిర్మాణాత్మకంగా అమలు జరగటం లేదని, పార్లమెంటు సభ్యులు, అందుకు సంబంధించిన అధికారు, పబ్లిక్ గానే ఒప్పుకుంటున్నారు. కాని దురదృష్టవశాత్తూ, ప్రమాఖ జర్నలిస్టు శ్రీ కృష్ణగారి దృక్పథం షె. కు. నిషయాల్లో యింత సంకోచంగా మారిపోవడం చాల శోచనీయం.

జవాబికి వెలుగు జానే జర్నలిస్టుల రాతలు సమాజ ప్రగతికి దోహదం కావాలిగాని, ప్రతి ఒక్కరూ కాదు.

యం. వి. రమణ, [విశాఖ]

నాటికల పోటీ

కోల్ మెన్సు ఆర్ట్స్ అకాడమి బెల్లంపల్లి వారి అభ్యర్థమున గత సంవత్సరములో వలసే 'నాటిక' ఏకప్రాధినియ పోటీలు 1970 సం. సెప్టెంబరు బరు అఖరి వారమున జరుగబడును. ఈ పోటీలు

ఉత్తరాలు

తెలంగాణా జిల్లాలలోని నాటక సమాజములకే పరిమితము, సాంప్రదామిక సంస్థల నుండి వచ్చు సమాజములకు ప్రాధాన్యత యివ్వబడును. తెలంగాణాలోని కార్మిక, యువజన, నాటకసమాజముల, ఇందులో పాల్గొని మాక్కుషి జయప్రదము గావించ గలరని అభ్యర్థించుచున్నాము.

(వనేక ప్రత్యయంకు, తదితర వివరములకు సెక్రటరీ, కోల్ మెన్సు ఆర్ట్స్ అకాడమి, బెల్లంపల్లికి వ్రాయగలరు. ●

కుమారి ద్వివేదల ఛాయారావు మిచిగన్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఉన్నత విద్యాభ్యాసం కోసం అగస్టు 18 వ తేదీ బయలుదేరి వెడతారు. ఈమె శ్రీ డి. ఎస్. రావు, శ్రీమతి ద్వివేదల విశాలాక్షి కుమార్తె. మదరాసులో ఎస్. ఎస్. సి. డిగ్రీని కెమిస్ట్రీలో పుచ్చుకున్న కుమారి ఛాయారావు చిన్నప్పటినుంచీ విద్యాభ్యాసంలో ఉజ్వల మయిన మేధాశక్తిని ప్రదర్శిస్తూ వచ్చారు.

[ఓ. వి.]

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

కాగేశ్వరరావు పంతులుగార

శుక్రవారం : 7-8-70

శ్రీనిధిరాధనామ సం॥ శ్రావణ మా॥ శుద్ధ పంచమి

సంపుటము : 63 సంచిక : 47

స్థాపితము:

1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :

వివేక శంభుప్రసాద్

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

దృశ్యదృశ్య

సంవత్సర చందా 26-00

6 మాసముల చందా 13-00

3 మాసముల చందా 6-50

విషయానుక్రమణిక

ముఖ్య విశ్రం

'మాయని సుమత'లో వి. సరోజాదేవి

కథలు :

తెలుపు - నల్లపు — 16

ఓడిపోయినవాడు — 32

'పేజులో' నేమున్నాడి ? — 48

సిరియల్ నవలలు :

పద్మవ్యూహం (నాటకం ప్రారంభం!) — 8

అచరణలో అభ్యుదయం — 24

అరాధన — 40

వ్యాసాలు, శీర్షికలు, సినిమా :

ఉత్తరాలు — 2, ఈమెస్ కార్నాన్ — 5,

న్యూఢిల్లీ లేఖ — 6, ప్రశ్నాపత్రం — 15, ఇది మీక,

తెలుసా ? — 18, రంగులరాట్నం — 21, చిర్య

వధం — 31, వారసలం — 38, లవ్ లెటర్

(కార్నాన్) — 47, ఒకవారం వివరీతం — 54,

ఎల్లనమీక — సినిమా — 56, సినిమాకైతి

— 58, మీకుతెలుసా ? — 60, పిచ్చా పాటి — 62,

అవీ—ఇవీ... 64.

పెవారమే :

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ సంచిక

పిల్లలకి ప్రత్యేకం :

విదేశాలలో భారతదేశం ప్రతిష్ఠ

భారతదేశానికి ఎన్నో దేశాలలో, అందులోనూ కమ్యూనిస్టు దేశాలలో, సాంస్కృతిక వ్యవహారాలకి సంబంధించిన వస్తువులూ ఉన్నాయి. నాట్యం, సంగీతం వచ్చిన వారు ఇతరదేశాలకి వెళ్లి తమ దేశం యొక్క కళాసంపదని చాటుతూ ఉంటారు. కానీ, భారతదేశం పేరు ఎలా ఉందో ఆలోచించి గట్టి ప్రయత్నం ఏదయినా ఎవరయినా చేస్తున్నారా?

ప్రపంచంలో ఎక్కడ చూసినా భారతీయులంటే అసహ్యం, ద్వేషం. వారిని అన్నిదేశాల వారూ తరిమి వేస్తున్నారు. ఎందుకు? ఈ విషయం మీద విదేశాంగ వ్యవహారాలమంత్రిగారు ఒక పరిశీలన జరిపి, నివేదికని ఒకదానిని ఎందుకు ప్రచురించారు? బర్మా, సింగపూర్, తూర్పు ఆఫ్రికా దేశాల ప్రగతికి భారతదేశం నుంచి అక్కడికి వలస వెళ్లిన వారి కృషికి ఎంతో సంబంధం ఉంది. అయినా ఆ దేశాల వారు అక్కడి భారతీయ జాతివారిని తరిమి వేస్తున్నారు. అతివేగంగా తరిమి వేస్తున్నారు కూడా!

గాంధీరాష్ట్రం

తూర్పు ఆఫ్రికాలో స్థిరపడి ఉన్న భారత జాతి వారికి మూడు గత్యంతరాలు అక్కడి అధికారులు ఇచ్చారు—ఒకటి, తమ భారత పౌరత్వాన్ని నిలుపుకోవడం, రెండు, తూర్పు ఆఫ్రికా పౌరులు కావటం, మూడు, బ్రిటిష్ పౌరులు కావటం. తూర్పు ఆఫ్రికాలో ఎందరో భారత జాతివారు మహాత్మాగాంధీ రాష్ట్రమయిన గుజరాతు నుంచి వచ్చిన వారే కాని వారు బ్రిటిష్ పౌరత్వం కోరుకుని తమ భారతదేశ భక్తిని రుజువు చేసుకున్నారు. ఇక భారత ప్రభుత్వం తూర్పు ఆఫ్రికా ప్రభుత్వంతో ఈ విషయమయి కనీసం నిరసన అయినా తెలిపిందా అంటే అదీలేదు. ఏమీ చేసిందంటే బ్రిటిష్ పాస్ పోర్టులు ఉన్న భారత జాతి వారందరి బాధ్యత బ్రిటిష్ ప్రభుత్వానిదే అని తప్పించుకుంది.

భారతీయత

వాణిజ్యశాఖమంత్రిగా ఉంటున్నప్పుడు శ్రీ టి. టి. కృష్ణమాచారిగారు ఏదో సంస్థలో 'భారతీయత' పెరగాలనే నినాదాన్ని లేవదీశారు. ప్రస్తుతం విదేశ బాంకులు, విదేశ విద్యాసంస్థలు, మతసంస్థలు, వైద్యసంస్థలకి కూడా ఈ విధానాన్ని పరిపాలన చేస్తున్నారు.

ఈ విధానం ప్రచారం—ఒక క్రయస్తన అనుచు గతంలో పని చేస్తున్న విదేశ వైద్యుడికి 'పాస్'

[దేశంలో ఉండేందుకు అనుమతి] దొరకాలంటే అదే పదవికి అర్హత ఉన్న భారతీయ డాక్టరు ఉండరాదు. వాలుగు దశాబ్దాలుగా భారతదేశంలో స్వార్థరహిత సేవ చేస్తున్న కొందరు స్పెషల్ డాక్టర్లకి, నంపు సేవకుంకి ఇక్కడ ఉండేందుకు నీలు లేకపోయింది.

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం

ఇదే రకం విధానం బ్రిటిష్లో అనుసరిస్తే అది జాతివివక్షణ అని గొడవ చేస్తారు. ఏ ఆసియా దేశమూ తన ఇల్లు చక్కబెట్టుకోలేదు కానీ, బ్రిటిష్ని వలస దేశంగా వాడుకొనాలని చూసే భారతీయులకి అడ్డంకులు ఉంటే మాత్రం భారత విదేశాంగ వ్యవహార శాఖవారు బెదిరింపులు ప్రారంభిస్తారు.

బ్రిటిష్లో భారత జాతివారు ఏవిధంగా జీవిస్తున్నారో అక్కడి భారత రాయబారవర్గం వారు ఎప్పుడయినా పరిశీలించి, నివేదికని ఒకదానిని తయారు చేశారా?

భారతీయ సంస్కృతి

బ్రిటిష్లో బస్సు ద్రవ్యవర్గ యూనిఫారమ్ ఒకటి ఉంది. భారత జాతికి చెందిన సిక్కులు బస్సు ద్రవ్యవర్గంగా చేరి ఈ యూనిఫారమ్ వద్దతులని మారుస్తా మంటారు. తమ తలపాగాలు ఉండితీరాలంటారు. బ్రిటిష్లో భారత రాయబారవర్గం వారూ, భారత జాతికి చెందిన ఇతరులూ ఈ రకం సిక్కులకి వంత పడ్డారు. మానసికంగా చక్క చుట్టలతో బ్రిటిష్కి విమానాలు ఎక్కి వెడుతున్న సిక్కులని ఈ విలేఖరి చూశాడు. వీరంతా భారతదేశం పేరు ప్రతిష్ఠలని ఎంత బాగా కాపాడుతున్నారు? బ్రిటిష్లో భారత జాతికి చెందిన పెద్ద మనుష్యులు ఎలాగ బతుకుతున్నారో ఈ విలేఖరి కచ్చాదా చూశాడు. భారతీయ సంస్కృతిని అనుసరించి చిన్నపిల్లలు రోడ్డు పక్కం మల విసర్జనానికి కూర్చోవటం చూశారు.

తన దేశాన్ని చక్కబెట్టుకునే హక్కు బ్రిటిష్ వారికి ఉందని భారతీయులు గుర్తించాలి. కానీ, ఇక్కడ మనకి కావసినది భారతదేశం ప్రతిష్ఠ, ఎలాగ ఉన్నది, అప్పు ప్రశ్నకి సమాధానం.

1969 లో 12,338 మంది భారతీయులని బ్రిటిష్లోకి రానిచ్చారు. వీరిలో 4,467 మంది మగవారు; 3172 మంది ఆడవారు; 4699 మంది చిన్నపిల్లలు. 12,338 మందిలో 8286 మంది బ్రిటిష్లో ఉంటున్న తమ కుటుంబ పాపకుల

మీద ఆధారపడటంచేత అక్కడికి వెడుతున్న వారు, 1290 మంది ఇతర కారణాలచేత అక్కడికి వెళ్లేవారు.

కుటుంబ సభ్యులకు బ్రిటిష్లో ఉంటే ఆతని మీద ఆధారపడే వారికి బ్రిటిష్ ప్రవేశించే హక్కు ఉంటుంది.

కొందరు బ్రిటిష్లో వివాహం చేసుకుని స్థిర పోవటానికి వస్తారు. ఇది మరొక రకం వ్యక్తుల వర్గం.

భారత రాయబారవర్గం

బ్రిటిష్లో భారత రాయబారవర్గం చాలా పెద్దది. దీనికి చెందిన వారు కనీసం బ్రిటిష్కి వచ్చే భారతీయులకి అదేశం యొక్క ఆచార వ్యవహారాలనయినా నెర్పటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారా అంటే అదీ లేదు. వారు చేసేదెల్లా భారతదేశ ప్రజల కర్పూరమీద విలాసంగా బ్రతకటం.

బ్రిటిష్లోకి ప్రవేశించాలంటే ఉద్యోగానికి డిశివర్సు, పాస్ పోర్టులు, మెడికల్ సర్టిఫికేట్లు మొదలయినవి కావాలి. వీటి ఉత్పత్తి ఒక లాభకరమయిన పరిశ్రమ అయిపోయింది. ఇవన్నీ దొంగరసంగా భారతదేశంలో అమ్ముడుపోతూ ఉంటాయి.

వేళాకోళం

బ్రిటిష్లో భారత జాతికి చెందిన కొందరు ఒక నారపత్రికని వెలువరిస్తూ ఉంటారు. దీనిలో బ్రిటిష్ వారిని వేళాకోళం చేస్తూ ఉంటారు. ఇటువంటి పత్రికని భారతదేశంలో విదేశం వారు ప్రచురిస్తే ఇక్కడివారు ఝేరుకుంటారా?

భారతదేశంలో ఉండే వారిలో అధికసంఖ్యాకులు ఎక్కడో కానీ, టీ లోటుతో కూలి చేసుకుని బ్రతుకుతున్నవారు ఉన్నారు. భారతదేశం నేడు ఒక స్వరంలే దేశం. ఈ దేశ ప్రభుత్వం ఇకనయినా భారతదేశం ప్రతిష్ఠాని కాపాడే చర్యలు తీసుకోవటం ఎంతో అవసరం.

కొత్త ప్రభుత్వం

ఈ వార్తలో బ్రిటిష్లో కొత్త ప్రభుత్వం ఒకటి వచ్చింది. బ్రిటిష్లో ఉండే వారందరికీ—జాతి వివక్షణ లేకుండా అన్నివిధాలయిన హక్కులని సమానంగా ఇవ్వబోతున్నామని ఈ ప్రభుత్వంవారు వెల్లడించారు. బ్రిటిష్కి వలస పోవాలి నన్ను, తమ విధానం ఎలాగ ఉండగలదో కూడా వివరించారు.

కొత్త ప్రధానమంత్రి శ్రీ ఎన్టీయార్ల హామీ జూలై 2 వ తేదీనాడు ఇలాగ అన్నారు—

‘వారి జాతి, వర్ణం, మతం ఏదయినా సరే— ఈ దేశంలో ఉండేవారందరికీ వ్యాయం చేశూర్ప టమే మా లక్ష్యం. అనేకాలు చిర్రేగి, ఇక్కడికి వలస వచ్చిన వారికి భయం పుట్టకుండా ఉండేందుకు ప్రజలలో ఆందోళన లేకుండా ఉండేందుకు మేము కృషి చేస్తాము. ఇక్కడికి వచ్చి స్థిరపడిన వార, తమ మీద నిజంగా ఆధారపడేవారిని తెచ్చు కొనవచ్చు. వారికి ఎక్కడ ఉండాలని ఉంటే అక్కడే వాసం ఏర్పరుచుకొనవచ్చు.

‘సాంఘికావసరాలు ఉన్నచోట ప్రత్యేక సదుపాయాలు కల్పించటానికి ప్రయత్నాలు చేస్తానే ఉంటాను. వలస వచ్చినవారు ఎక్కువమంది ఉన్న చోట ఈ సదుపాయాలు మరింత అవసరం అని మేము గుర్తిస్తున్నాము.’

శ్రీ మాడ్లింగ్ హామీ

హోమ్ సెక్రెటరీ శ్రీ రెజినాల్డ్ మాడ్లింగ్ జూలైలో 3 వ తేదీనాడు పార్లమెంటులో మాట్లాడుతూ ఇలా అన్నారు—

‘ఒకటేమిటంటే— మొదటి రకం, రెండవ రకం పౌరులు ఉండరాదు. విచక్షణ పనికిరాదు. ఈ దేశంలో ఉండే వారందరూ చట్టం ముందు సమానులే. ఈ దేశంలో నివసించే వారందరూ సాంఘికంగా కూడా సమాన హక్కులు కలిగి ఉండాలి.

‘రెండవది ఏమిటంటే— పెద్ద సంఖ్యలో బయటి వారు ఇక్కడికి వలస వచ్చి స్థిరపడి నట్లయితే మనందరికీ, ఇక్కడ కొంతకాలంగా వచ్చి స్థిరపడిన వారితో సహా, మంచిది కాదు. తెక్కలు ఎలాగ ఉన్నప్పటికీ, కొన్నిచోట్ల వలస వచ్చేవారు గుమిగూడటం చేత ఆ చోట్లలో సమాజం స్వరూపమే మారిపోయి కొన్ని బాధలు, తీవ్ర పరిస్థితులు జనిస్తున్నాయి.

‘మేము తీసుకు రాబోయే మార్పుల వల్ల ఇక్కడ ఉన్నవారికి కష్టం ఏమీ ఉండదు. వారు తమ భార్యలనీ, పిల్లలనీ తీసుకురావచ్చు. వెళ్లిపోతామనే వారికి అన్నివిధాల సహాయమూ చేస్తాము. అయితే వారిని బలవంతంగా మాత్రం వెట్టి వెయ్యము.

‘ఇకమందు కొన్ని కట్టుదిట్టాలని ప్రవేశ పెద్దాము. సరిమితి లేకుండా విదేశీయులు రాకుండా కొన్ని ట్టుదిట్టాలు చేస్తాము.”

శ్రీ మాడ్లింగ్ తమ ప్రసంగంలో కొన్ని కొత్త విజంధనలని గురించిన వివరాలు చెప్పారు. మొత్తం మీద తేలికది ఏమిటంటే, ఇకపయిన వలస వచ్చేవారి విషయంలో వర్గానికి సంబంధించిన విచక్షణ మాత్రం ఉండదు. ●

స్వస్తిక్ పెర్ఫ్యూమ్డ్ కెస్టర్ ఆయిల్

నిత బిరుసైన కేశములనైనా

మెత్తగా చేస్తుంది—

వాటిని రోజంతా దువ్వినవ.

దువ్వినట్లు ఉంచుతుంది!

ఒత్తుగా, అందమైన కేశములు...

ఆరోగ్యమైన, సువాసనగల కేశములు—

రోజంతా దువ్వినవి దువ్వినట్లుగా ఉంటాయి

స్వస్తిక్ పెర్ఫ్యూమ్డ్ కెస్టర్ ఆయిల్

ధర్మమా అని.

ఈ సైజుల సీసాలలో లభిస్తోంది.

స్వస్తిక్ ఆయిల్ మిల్స్, బొంబాయి

నాటకం

పాత్రల వివరాలు :-
 రాధ : కథానాయిక. కెప్పెను నానారావుగారి కుమార్తె.
 శాంతమ్మ : కెప్పెను నానారావుగారి ద్వితీయం.
 సీతారాం : కథానాయకుడు?
 ప్రేమారావు : కెప్పెను నానారావుగారి ఇంట్లో ఆపని ఈజనీ చేసే కుర్రాడు.
 కెప్పెన్ నానారావు : రిటైర్డ్ కెప్పెను. మతి స్థిమితం లేని మనిషి.
 రాజశేఖరం : కథానాయకుడు?
 పేరయ్యశాస్త్రి : పెళ్లిళ్ళ పేరయ్య.
 ఇంకా జేబీ లలిత, డాక్టరు, సింగినాథం, ఇన్ స్పెక్టరు, ఇద్దరు పోలీసులు.

ఒకటి

□ స్థలం : ఇంటి ఆవరణలో ఒక చిన్న గార్డెను పూలమొక్కలూ, క్రోటన్నూ, లతలతో చూడ ముచ్చటగా వుంటుంది.

[రాధ వచ్చింది. చేతిలో టెలిగ్రాం వుంది. చూసుకుని చూసుకుని మురిసిపోయింది. హాయిగా అనందంగా పాడుకుంది. చాటు సులచి ప్రేమారావు ఆమెని కనిపెడుతూనే వున్నాడు. ఆమె ఆనందంలో పాలుపంచుకుంటూనే వున్నాడు.]

రాధ : [పాట]

కంలోన నెలరాజు కనిపించినటులాయనే...
 కనిపించి—మురిపించి నటులాయనే— ||కం||
 మనసు, వయసు రెండు
 కలసి మెలసిన చోట
 మధురాజు వారికాయితే...
 సుధలెన్నో కురిశాయితే ||కం||
 వలపులో పులకింత
 తలపులో గిలిగింత
 చెలగి చిగురించాయితే..
 తిరిగి కుసుమించాయితే— ||కం||
 అనురాగ జలదిలో
 ఎన్నెన్నో అందాలు
 వరదాలు తొలిగాయితే..
 నరదాలు విరిశాయితే— ||కం||
 కోరికల తారకలు
 కోరి దరి చేరాయి
 వృద్ధులు వీణలు పాడనే..
 మనసు పూయల లూగనే— ||కం||
 కలవ కన్నులలోని
 కాంక్షలారే చూపు
 కమ్మగా నను వీరిచానే..
 రమ్మనీ నను తలచేనే..
 రారమ్మనీ నను కొలచేనే ||కం||

[ప్రేమారావు : చాటు సులచి వచ్చాడు] అమ్మా..!

రాధ : [మధుర హాస్యం సులచే] పూ...

[ప్రేమారావు : అమ్మా, రాధమ్మ తల్లీ..!]

రాధ : [తేరుకుంది, పులిక్కిపడింది] అ..అ.. ఏం మాణిక్యం..?

[ప్రేమారావు : ఆమె కలనరాష్ట్ర గుర్తించాడు.

అనందంగా వచ్చాడు] అమ్మా.. రాధమ్మా.. తప్పా రవలా, శంధ్రుణ్ణి మాననంత అనందంగా వుం దమ్మా నాకిప్పుడు..

ప్రారంభం:

రాధ : ఏం.., ఇప్పుడేం జరిగింది? ఎందుకంత అనందం..?

[ప్రేమారావు : తప్పారవలా.., రాధమ్మగారు నాకే మస్కా యేస్తున్నారు.. కనిపెట్టేశాను లేదమ్మా.. కనిపెట్టేశాను..

[టెలిగ్రాం వైపు దృష్టి సారించాడు.]

రాధ : వో..ఇదా..? ఇదీ..ఇదీ..

[ప్రేమారావు పోనీలేందమ్మా.. అది ఏదయినా వరవాలేద.. మీ ముకంలో సంతోషం నూడగల్గాను.. అంతే సాలు.. తప్పారవలా.. నా జనమ పావనమై పోయిందనుకోండి..

రాధ : నా మీద నీ అభిమానం అలా అనిపిస్తోంది. ఎందుకు మాణిక్యం, నేనంటే నీకింత అభి మానం..?

[ప్రేమారావు: పున్నెమమ్మా..పున్నెం.. పూర్వజన మంత నేను సేసుకున్న పున్నెం. తప్పారవలా, ఏ గడియతో మీయింటో అడుగెట్టానోగని, నన్ను మీలో వొకణ్ణిగా కలిపేసుకున్నారు..ఇది పున్నెం కాకపోతే యేంది పెన్నండి.. సినిమాలో యేసాఅని నేను రావడమేంటి? ఆపెయ్యాలే లేకుండా మీయింటో వుండిపోవడమేంటి? వో సంగతి పెన్ననా రాధమ్మతల్లీ.. నాకూ మీలాంటి పెన్నలే వుండేదమ్మా..మిమ్మల్ని నూత్నా వుంటే అదే కన్నుల్లో మెదుల్తా వుంటాది. మిమ్మల్ని యిడిసేపెట్టి యెక్కడికీ యెళ్ళ బుద్ధే పుట్ట దమ్మా.. మీరు నమ్మినానరే నమ్మకపోయినానరే.. పాపగారూ మీరూ యిద్దరూ నా పేదలమ్మా.. నా పేదలు..

రాధ: కృతజ్ఞతగా నవ్వుతూ చూసింది.

[ప్రేమారావు : తప్పారవలా, అదే..అదే.., మీరలా నవ్వుతూనే వుండాలమ్మా.. కలకాలం నవ్వుతూ వుండాలి. ఆముఖంలో ఆనవ్వు అలాగే నిలవాలి. ఎంత కాలానికీ సూశానమ్మా ఆ నవ్వు..!]

రాధ : అవును, నిజమే మాణిక్యం.. ఇవ్వేళ నా జీవితంలో వసంతోదయమైన వర్షదినం. అనందం తొలకరి జల్లులా కురిసి నన్ను మైమరి పిస్తోంది. ఆ మైమరపులో నన్ను నేనే మరచి పోతున్నాను.. [తన్మయురాలైంది]

[ప్రేమారావు : ఏందమ్మా ఆ సంతోసమైన యినయం..? నా సెవిన కూడా యెయ్యండి..నేనూ వంతోసిస్తాను..

రాధ: అ.. నువ్వే తెలుసుకొంటావులే.. కొంచెం వోపిక పట్టు..

[ప్రేమారావు : అమ్మదాబో, నేను వోపలేనమ్మా.. ఆ యినయమేమిటో నాకు పెప్పిరిరాలి. నేనిప్పుడే తెలుసుకోవాలి.

రాధ : తలంపే పుక్కిరిబిక్కిరి చేస్తున్న ఈ సమయంలో నీకేమి చెప్పను..? ఎలా చెప్పను..? [నీగ్గు పడుతుంది]

[ప్రేమారావు : పోనీలేందమ్మా.. మీరు పెన్నక పోతే పోనీలేండి.. నేనే నడుపుకుంటా. ఏదీ.. ఆ టెలిగ్రాం ఇలా యియ్యండి..

[రాధ తప్పించుకున్నా పిలులేకుండా—తెలివగా
టెలిగ్రాం చేజిక్కించుకుంటాడు..]

రాధ : [తీసుకునే ప్రయత్నంలో] మాణిక్యం..
మాణిక్యం.. ఏదీ, ఆ టెలిగ్రాం యిలా యియ్య..
ఇలా తే..స్క్లీన్.. మాబాబు కదూ..నామాట విను..
అది చదవకు..

[ప్రేమారావు : అయితే నన్ను మాణిక్యమని
పించకుండా వుంటారా? ప్రేమారావని పిలుస్తారా..
ఇంకెప్పుడూ మాణిక్యమూ అని పిలవరుగదా..

రాధ : సరే, అలాగేలే.. ముందా టెలిగ్రామిలా
ఇయ్య.. ఇయ్య..

[ప్రేమారావు : మాణిక్యమని పిలవనని.. ప్రేమా
రావు అని పిలుస్తానని మాటివండి మరి.. సిని
మాలో యాసాలోసా యిగదా అని సక్కుంగా
ప్రేమారావు అని పేరెట్టుకుంటే తప్పారవలా
ఆ పేరుని కాస్తా మాణిక్యం సేసేశారు మీరు..
తెలీనోళ్ళు యామనుకుంటారు? ఇదేంట్రా
అడంగోరి పేరూ అనుకోరా? ఎన్నిసార్లు సెప్పినా
మీరు యినుకోరు. తప్పారవలా..ఇప్పుడు దొరికారు
అమ్మాయిగోరు.., సెప్పండి.. నన్ను ప్రేమారావు
అని పిలుస్తారు గదా?

రాధ : పిలుస్తానన్నానుగా.. ఏదీ, ఆ టెలిగ్రాం
ఇలా ఇయ్య..

[ప్రేమారావు : నిజంగా పిలుస్తారా..?

రాధ : నిజంగా..

[ప్రేమారావు : ఇదో అమ్మాయిగోరూ.. తిరిగి
పోకూడదు మరి..

రాధ : సరే..

[ప్రేమారావు : [టెలిగ్రాం తిరిగి ఇచ్చేశాడు]

రాధ : [పుచ్చుకుని గేలి చేసింది] వోయ్ వోయ్
మాణిక్యం.. మాణిక్యం.., మాణిక్యం..మాణిక్యం..!

[ప్రేమారావు : అరి తప్పారవల గొట్టా..!
ఆ.. అమ్మాయిగోరి సంగతి నాకు ముందుగానే
తెలుసు.. టెలిగ్రామం నేను సదవలేదనుకున్నా
రేంటి? ఇస్టాబ్లింగ్..టుమారో.. రాధాపతి..
రాధాపతి.. రాధాపతి.. రాధాపతి.. రాధాపతి..[పాటలాగా
పాడుడు]

రాధ : అయితే నువ్వు 'టెలిగ్రాం చదివేశావా..?

[ప్రేమారావు : ఏం..? సదవ లేననుకున్నారా..?

ఓ సంగతి నాక తెలుసునమ్మా.. నాకు తెలుసు.
అమ్మా..ఎవరిమ్మా యీ రాధాపతి..?

రాధ : [మాట్లాడుడు. సిగ్గుపడుతుంది]

[ప్రేమారావు :తప్పారవల.. మీరు సెప్పక్కర్లేదు
లిండుమ్మా.. నాకా అంతా తెలిసిపోయిందితెండి..
రాధాపతి అంటే రాధమ్మగోరి పతిగోరు! అమ్మా..
ఆయనగోరి అసల పేరూ అదేనామ్మా..?

రాధ : పో మాణిక్యం...

[ప్రేమారావు పోతానురెండమ్మా.. పోతాను
లీడి.. తప్పారవలా.. మా రాధాపతిగోరు రానివ్వండి!
మరి.. రాధాపతిగోరు.. ఏదో అడగబోయాడు]

రాధ : అబ్బబ్బా.. ఆయన పేరు రాధాపతికాదు.
ఆయన అసలు పేరదికాదు. నట్టినే అలా అం
టుంటారు. నువ్వలా అనకు. నాకు సిగ్గుస్తుంది..
[ప్రేమారావు : వూ..అద్దదీ..! అద్దదీ సంగతి..,

మరి, ఆ రాధాపతిగోరి అసలు పేరేంటండమ్మా..?

రాధ : నేను చెప్పను పో..

సాంతమ్మ : [లోపలి నుంచే పిలిచింది] వోరి
మాణిక్యం.. వోరి మాణిక్యం..!

రాధ : అదిగో అమ్మ పిలుస్తోంది.

[ప్రేమారావు : ఆ.., వత్తున్నానరమ్మానా
[వెళ్ళబోతాడు]

రాధ : మాణిక్యం.. ఈ సంగతి అమ్మకిగాని
వెప్పకే..?

[ప్రేమారావు : ఏం..? సెలితే ఏమండమ్మా..?

రాధ : వద్దు. అప్పుడే చెప్పొద్దు. ఆయన్నిరానీ..
ఒకేసారిగా వాళ్ళే తెలుసుకుంటారు.

[ప్రేమారావు : తప్పారవలా.. అవిడియా..బాపుంది
సుమండి.. [వెళ్ళబోయాడు]

రాధ : ఆ.. మాణిక్యం.. ఇప్పుడు వాస్త్ర ఏం
చేస్తున్నారు?

[ప్రేమారావు : ఏం జేస్తారు? మామూలే.
సెయివావోళ్ళు వచ్చేత్తున్నారంట. యుద్ధానికి
సిద్ధమవుతున్నారు. లలితమ్మగోరు కూడా అడనే
కూసుని అడుకుంటున్నారు.

రాధ : [దిగులుగా విట్టార్చింది] వూ..

[ప్రేమారావు : వ్స.. మీకట్టుకున్నా నూసే
బాగ్గం మీ ఆయ్యగోరికి లేదమ్మా..యుద్ధాలూ—
యిమానాలూ— సయిన్యారూ ఇదే ఆయన లోకం..
హింస..! ఆయన గోర్ని తలుసుకుంటుంటే గుండె
సెరువై పొద్ది తల్లి..!

శాంతమ్మ : [లోపలినుండే మళ్ళీ పిలిచింది]
వోరి మాణిక్యం.. వోరి మాణిక్యం..!

[ప్రేమారావు : వోరి బాబోయ్.. శాంతమ్మగోరు..
[గట్టిగా] వచ్చేత్తున్నా నమ్మా వచ్చేత్తున్నా.
[రాధతో] అమ్మా.. మీరే నయం.. మంచిగా మాణి
క్యమూ అంటారు. అదిగో, ఆ మహాతల్లియితే..
వోరి మాణిక్యం.. వోరి మాణిక్యం.. అని గుండెలవి
సేలా అరుస్తోంది..

రాధ : ఏమిటా ఈనడింపు..పెద్దా చిన్నా,
తేకుండా.

[ప్రేమారావు : మరేంటండమ్మగోరూ.. సక్కుగా
ప్రేమారావు అని పేరెట్టుకుంటే వోరి మాణి
క్యం.. బోడి మాణిక్యం ఏంటి? మీయమ్మగోరు
పేరుకి శాంతమ్మగోరుగాని.. అంత గయ్యారోరిని
నేనెక్కడా మాళ్ళేదు తల్లి.. తప్పారవలా..మీయిన
యం సెప్పండి.. విమ్మలైతూ సూత్తున్నారు..?
ఈ ఆన్డంలా మీది.. ఈ డబ్బంలా మీది.. మీకు
పెళ్ళిసేసి యింటల్లోంచి యెంటనే వంపెయ్య
లనుకోడం లేదు.. ఎంతయినా నవితల్లి నవిత
తల్లేనండమ్మా..

రాధ : నువ్వలా వాగుతూనే వుండు. అమ్మ
నరాసరి.. యిక్కడికే వచ్చేస్తుంది.

శాంతమ్మ : [లోపలి నుంచే] వోరి మాణిక్యం..
ఏక్కడ తగులడ్డావురా..?

[ప్రేమారావు : ఇదుగోనమ్మా బోడి మాణిక్యం..
ఇప్పుడే వచ్చేత్తున్నాడు. [నెత్తి కొట్టుకుని..]
కర్క.. [వెళ్ళిపోయాడు]

రాధ : [టెలిగ్రాంని మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుకుంటూ
మధురహాలోక్కి వెళ్ళిపోయింది.]

[తెర]

వ్వలం : కెప్టెను నానారావుగారి భవంతిలో..

[మేడ మెట్లు, బీరువా, బుక్ షెల్ఫ్, పడక్కుర్చీ, ఫిఫాలు, కుర్చీలు, టెలిఫోన్, రేడియో మొదలైనవి సమగ్రమై వుంటుంది. సామాను పాతకాలపుదయినా నిలువగా అంతస్తుకు తగినట్లుగా అలంకరించబడి వుంటుంది.

తెర లేచేసరికి కెప్టెను నానారావు ఒక్కడూ ఒక్క పక్కగా పడక్కుర్చీలో కూర్చుని వుంటాడు. అతనికి ఎవరి ప్రసక్తి వుండదు. పూహలోకంలో శివశతా అప్పుడప్పుడు గాలిలో యుద్ధాలు చేస్తూ వుంటాడు.]

[మేడ మెట్లు దిగి వస్తూ]

శాంతమ్మ : వోరి మాణిక్యం.. వోరి మాణిక్యం...

[పాదావిడిగా తిరుగుతూ కేసేసింది]

[ప్రేమారావు : ప్రసంగిస్తూ కొచ్చాడు] ఇదెంతో సమూ.. మీ వోరి మాణిక్యం పోజరు. చెప్పండి.. ఏం చెయ్యమంటారు.. సోపాకవర్ణ మార్చేశాను.. అయ్యగోరికి కాఫీ యిచ్చేశాను.. కారును రమ్మ న్నాను.. డ్రయిర్ని కడిగేశాను..

శాంతమ్మ : వోరి నీ అసాధ్యం కూలా.. కారుని రమ్మని డ్రయివర్ని కడిగేశావా..? కారుని కడిగేసి డ్రయివర్ని రమ్మన్నావా?

[ప్రేమారావు : అచేసమ్మా.. అదే.. కారుని రమ్మని డ్రయివర్ని కడిగేశాను.. అబ్బెట్టె.. డ్రయి వర్ని కడిగేసి.. కారుని రమ్మన్నాను.. అహ.. కారుని రమ్మనీ..

శాంతమ్మ : అభవోంచావులే, నోరు మూసుకో. పెళ్ళి రొస్తున్నట్టు తెలుసు కదా! ఆ పేరయ్యలంక తగులబడ లేదేమిటి? ఇంతకీ పెళ్ళి రొస్తున్నట్టు లేనట్టా..

[ప్రేమారావు : ఎట్లా..? పెళ్ళిరా..? అరి తప్పారలా..! పెళ్ళి రేమిటమ్మగోరూ.. యవరికి పెళ్ళిరూ..?

శాంతమ్మ : ఎవరికా..? నాకు..! నాకురా వాణెమ్మా నాకు..! పోయి చెప్పిన పని తగులడం..

[ప్రేమారావు : తప్పారవలా.. మాటడిగితే ఏం దమ్మా.. అంత కోప్పడిపోతారు?

శాంతమ్మ : లేవపోతే యేమిట్రా.. ఆవతం— అమ్మాయిని చూసుకోడానికి పెళ్ళి రొస్తున్నా రి? పేరయ్యశాస్త్రి చెప్పిపోయాడయ్య.. అదిగో నచ్చినని చెప్పి.. యిప్పటికీ అయిపూ అద్వైతమో లేదు..

[ప్రేమారావు : అదా యిసయం..? అమ్మాయి గోరిని చూసుకోడానికా? అమ్మా.. ఈ యిసయం.. పడక్కుర్చీని తెలుసామ్మా..?

శాంతమ్మ : మధ్య దానిపెత్తన మేమిట్రా.. పెద్దదాల్లో మేమండగా.. అయినా, మధ్యలో ఏదోడి ప్రభులేమిటి చెప్పిన పని చెయ్యక..?

[ప్రేమారావు : అస్సరివలా.. మీ పాదావిడిగాని.. అలాగే దారు మీరు కనే పెప్పలేదు.. ఏం. పని పెయ్యరు..? ఎద పెయ్యరు..?

శాంతమ్మ : అవును మా.. నీకు పనే చెప్పలేదు.

ఏదో చెబుదామని పిలిచాను. నీ వెధవ కబుర్లలో పడి ఎందుకు పిల్చానో మర్చిపోయాను. దిక్కు మాలిన పెళ్ళిళ్ళు.. ఈ చూసుకోవడాలూ పూను కోవడాలూ మా రోజుల్లో వుండేవి గనకవా..? ఎప్పుడూ ఎరగని వ్యవహారాలయ్యే.. మతిమరపు రాదూ..? రాకేం చేస్తుంది?

[ప్రేమారావు : అవునండమ్మగోరూ.. అవునవును. తప్పారవలా.. యెవరటికి మా అవ్వ పెళ్ళికోసారి..

శాంతమ్మ : ఏదావులే.. నీ అవ్వ పెళ్ళి మపు చూడొచ్చావుగాని.. చెప్పింది చెయ్య..

[ప్రేమారావు : ఏం చెయ్యమన్నారో చెప్పనేలేదు, మరి...

శాంతమ్మ : అవును కదూ.. చెప్పనేలేదు.. ఎప్పుడూ ఎరగాపెట్టిని వ్యవహారం.. చెప్పిద్దా.. పెళ్ళి కొడుకు చూసుకోడానికి వస్తున్నాడంటే నాకే కంగారు వుడతాంది.

[ప్రేమారావు : మీకు కంగారెండుకండమ్మ గోరూ.. తప్పారవలా— పెళ్ళి కొడుకుగారు మిమ్మల్ని సూడ్డానికొస్తున్నట్టుగా మాట్లాడుతున్నారే?

శాంతమ్మ : వోరి నీ అసాధ్యం కూలా.. ఎన్ని మాటలు నేర్చావురా..? ఇంతకీ నే చెప్పిన పని చేసేయిందా లేదా?

[ప్రేమారావు : అరి తప్పారవలా.. ఏదీ, పెళ్ళి కొడుకు సూడ్డానికొస్తున్నాడని మీరు వో కంగారు పడిపోతున్నారా..? ఇంక నాకు మీరు పని పెప్పిం దెప్పుడూ అంట?

శాంతమ్మ : అవును.. చెప్పలేదు కదూ..? వుండు వోసారి రోవలి కెల్లి వస్తా.. అప్పుడయినా జ్ఞాపక మొస్తుండేమా..! [చెల్లంది]

[ప్రేమారావు : ప్రవృత్తా ఆమె వెళ్ళిన వైపే చూశాడు. తర్వాత ఆ పక్కనే సబుక్కుంటూ కూర్చున్న కెప్టెను నానారావును చూశాడు]

కె. నానారావు : యుద్ధం వచ్చేసింది.. వచ్చేసింది యుద్ధం.. అదిగో విమానాలు.. అవిగో శతృ సైన్యాలు వస్తున్నాయి.. వచ్చేస్తున్నాయి..

[ప్రేమారావు : వూ..! తప్పారవలా, అయ్యగోరు యుద్ధానికి సిద్ధమవుతున్నారూ.. వచ్చేస్తది.. నాకు పిలుపొచ్చేస్తది.. నేను సిద్ధంగా వుండాల..

[బయట నుంచి పేరయ్యశాస్త్రి పిలిచాడు]

పేరయ్యశాస్త్రి : అమ్మగారూ.. శాంతమ్మ గారూ..

[ప్రేమారావు : అరి తప్పారవలా.. పిలుపొత్త డంటే.. మాటలోనే పిలిశారే..? పేరయ్యశాస్త్రిలు గోరయ్యంటారు.. రానీ పెత్తా.. [గట్టిగా] ఎవరదీ..? వస్తన్నా.. వస్తన్నా.. అలా గట్టిగా బాదకండి, తలుపులు బద్దలైపోతాయి..

[తలుపులు, తీశాడు]

పే. శాస్త్రి : వచ్చాడు! అమ్మగారు లేరూ..?

[ప్రేమారావు : వున్నారన్నారూ. పెళ్ళి కొడుకుగారు సూడ్డానికొస్తారని శాంతమ్మగారు వో కంగారు, పడిపోతున్నారూ. పెళ్ళి కొడుకుగారు మీరేనా..? రండి.. రండి.. కూర్చోండి.. మంచివిల్లు కావాలా..? ముజ్జిగ

పే. శాస్త్రి : [తెల్లబోయాడు] వోరి నీ యిల్లు బంగారం కానూ.. మూడు పెళ్ళిళ్ళ యాయి.. నేను పెళ్ళి కొడుకు నేమిటయ్యా.. అన్నమాటా వున్నమాటే.. నాకు తెలియకదుగుతానూ.. పెళ్ళి కొడుకు వస్తున్నాడంటే శాంతమ్మ గారెండుకు కంగారుపడాలి..?

[ప్రేమారావు : అద్దదీ అసలు సంగతి.. అదే వేసడిగాను.. తప్పారవలా అడిగితే అంటారుగండా.. శాంతమ్మ : [లోపలి నుంచి] వోరి మాణిక్యం.. వోరి మాణిక్యం..

[ప్రేమారావు : అమ్మా.. అమ్మా.. యిక్కడే వున్నాను. పెళ్ళి కొడుకుగారు వస్తేను.. మరి.. మరి.. శాంతమ్మ : [పాదావిడిగా వచ్చేసింది] ఏరీ ఏరీ.. పెళ్ళి కొడుకుగారు వచ్చేశారా..? ఎక్కడ..?

[ప్రేమారావు : ఇరుగో.. పేరయ్యశాస్త్రిని చూపించాడు]

శాంతమ్మ : వోరి నీ వేశాకోకం మండిపోనూ.. సమయం నందర్పం వుండక్కర్లే..

[ప్రేమారావు : అరి తప్పారవలా.. మరిగంటే వాకేం తెలుసండీ.. కామోను అనుకున్నా.. పెళ్ళి కొడుకుగారు మీరేనా అని అడిగానండీ.. మూడు పెళ్ళిళ్ళయినాయన్నారండీ.. ఇంక నాలిగో పెళ్ళికి లోటేంటండీ..? అందుకే గామోను అనుకున్నానండీ..

శాంతమ్మ : అహోంచావులే.. చెప్పిన పని తగులడం

[ప్రేమారావు : చెప్పిన పనా? పని చెప్పలేదం దమ్మా..

శాంతమ్మ : అవును చెప్పలేదు కదూ..? ఆ.. [అరవించింది. జ్ఞాపకం రాలేదు..] నరేవుండు.. తర్వాత చెప్పా.. ఏం శాస్త్రిలుగారూ.. పెళ్ళి కొడుకు ఎప్పుడు వస్తున్నట్టు..?

పే. శాస్త్రి : [నానుస్తూ] ఏమోనమ్మా.. ఆ సమాచారం నాకు తెలికే.. మీకేమన్నా తెలిసిం దేమోనని..

శాంతమ్మ : ఏదీనట్టుగా వుంది పంతులుగారూ, సంబంధం తీసుకొచ్చింది మీరా? నేనా? పెళ్ళి కొడుకు విషయం మీకు తెలియకుండా ముందు నాకేలా తెలుస్తుండనుకున్నారా..?

పే. శాస్త్రి : అవునండమ్మా.. అవును మీరన్న మాటా వున్నమాటే..!

శాంతమ్మ : ఏమిటా అన్నమాటా వున్నమాటా? పెళ్ళి కొడుకు అసలు వస్తున్నట్లా లేదా?

పే. శాస్త్రి : అమ్మమ్మా.. వస్తాడమ్మా నస్తాడు. పెద్ద బిజినెస్ వ్యాపారి కడండి మరి.. ఏదో చిక్క చుట్టుంది. అన్నమాటా వున్నమాటే. అనుకున్న ట్టేముకి రాలేకపోయాడు.

శాంతమ్మ : ఎన్ని చిక్కులొచ్చినా పెళ్ళి చూపులు మానుకుంటారంటండి?

[ప్రేమారావు : అవును. యివతం అమ్మగోరు వో కంగారు పడిపోతుంటేను?

శాంతమ్మ : వోరే మాణిక్యం.. నువు కాస్తేపు వోరు మూసుకో..

పే. శాస్త్రి : నాలోటి చెప్పారమ్మా.. వస్తాననే చెప్పారు. ఇవాటికీ రావాల్సిందేనో మరి..?

సహజ సౌందర్యముతో కనపడుటకు

ఆశా సౌందర్య సాధనలు

క్రాంతి ఘట్టాలలో చేయబడిన ఆశా ఫేస్ పౌడరు మీ ముఖ వర్చస్సుయొక్క సహజ సౌందర్య మునకు మెరుగులు దిద్దుతుంది. మీ ముఖము గంటల కొంది అందముగా ఉంటుంది. నేచురల్, రేషల్, పీచ్ మరియు తెలుపు, నాలుగు దివ్యమైన రాయలలో లభిస్తున్న వాటి నుండి మీ వర్చస్సుకు సరిపోయే దానిని ఎంచుకోండి. మీ ముఖము కాజాగా, మృదువుగా మరియు అందముగా ఉండుటకు ఆశా వ్యానిషింగ్ క్రీమును

వాడండి. మీరు సహజ సౌందర్యముతో కనపడుటకు పొడరును అద్దకొనే ముందు రాసుకొనుటకు ఇది దివ్యముగా ఉంటుంది.

ఆశా కాటుక మీ చక్కని కండ్లకు చల్లదనమును, విశ్రాంతిని ఇస్తుంది.

మీ అలంకరణను ఆశా కుంకుమతో పూర్తి చేయండి. ఇది ద్రవరూపములో శేక ముద్దగా, మూడు వివిధ రంగులలో లభిస్తోంది.

కాస్మెటిక్స్

శాంతమ్మ : చూడండి, ఈ పసుగుడు వ్యవహారం మనకొద్దు. ఆ పెళ్ళికొడుకు కాకపోతే మనకొకడు మరొకడు. కెప్టెన్ నానారావుగారి అమ్మాయి కోనమని చెప్పండి, పెళ్ళికొడుకులంతా ఫర్వాలేదు దూరం క్యూరీ నిలబడతారు..

పే.శాస్త్రి : అన్నమాటా వున్నమాటే.. అలాగే నందమ్మ.. ఈ వ్యవహారమేదో చూసి మీరన్నట్టే కానివ్వండి.. [మొక్కుపాడుకుంటూ] పేమారావు కిసుక్కున నవ్వుడు..

శాంతమ్మ : [పేమారావుతో] చుట్టూ యిక్కడే నిలబడిపోయావేం..? అవును కదూ.. పని చెప్పిన లేదు కదూ.. ఆ.. చూస్తూంటే పేరయ్య శాస్త్రిగారు.. కాస్త ముట్టిగ దాహం వుట్టుకు వెళ్ళారు గాని..

పే.శాస్త్రి : అన్నమాటా వున్నమాటే.. ఎంత మాట.. ఎంతమాట [కూర్చున్నాడు]

శాంతమ్మ : [వెళ్ళింది. పోయి పనిని పిలిచింది] పో మాణిక్యం.. పో మాణిక్యం..

[పేమారావు : అ.. ఎన్నడైనా ఉండవచ్చు.. [వెళ్ళాడు.]

[పేరయ్య శాస్త్రి వంటరిగా మిగిలాడు. అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. కెప్టెన్ నానారావుని చూశాడు. కెప్టెన్ నానారావు తనతో కానే ఏమీమో చూశాడు. కుంటున్నాడు.. ఏమో సందేహం చేస్తున్నాడు.. పేరయ్య శాస్త్రికి చెప్పింది కంగరెట్టించాయి. అలానే దిక్కుదిక్కునూ చూస్తూ, కూర్చున్నాడు. ఒంటరితనం భయాన్ని ఎక్కువ చేస్తోంది] కే. నానారావు : పచ్చని సెంసార్లలో నిద్రిస్తే, పెట్టడం కొనసాగించాలి. పచ్చని భారతదేశాన్ని కలిపించడం కొనసాగించుకున్నాయి.. వచ్చేస్తున్నాయి. క్షేత్రం సైన్యాల వచ్చేస్తున్నాయి.. వో భారత సిరుల్లా రా.. భావిభారత పేరుల్లా రా.. లేవండి.. అంతా లేవండి.. యుద్ధానికి సిద్ధమవండి. క్షేత్రపుల్లి చంపండి.. నరకండి.. చెందండి.. డై భారత్.. డై భారత్.. డై భావన్ డై భావన్..

పే.శాస్త్రి : [బదిరిపడి లేచిపోయాడు. పబ్లిక్ పర్వంతం పనికిపోతున్నాడు. పక్కంలా చెమట పట్టేసింది]

[పేమారావు : [వచ్చాడు. అతని చేతిలో మజ్జిగ గ్లాసు వుంది.] అరి తప్పారవలా, అదేంటి అలా అయిపోతున్నారా.. ఇదిగో ఈ మజ్జిగ దీసుకోండి..

పే. శాస్త్రి : [మణుకుతూ తీసుకున్నాడు. గడ గడ తాగేశాడు] అన్నమాటా వున్నమాటే.. మువ్వచ్చావో కాస్త్రాణం కుదులుబడింది. [పేమారావుని పక్కకి తీసుకెళ్ళాడు. రహస్యంగా] పానం.. ఈయనెప్పుడూ ఇంతేనా?

[పేమారావు : ఇందులో రహస్యాలు లేవు శాస్త్రిగారూ.. మీరు మామూలుగానే మాటాడేయ్యవచ్చు. మనమేం మాట్లాడుకుంటున్నా కెప్టెను దొరగారికి తెలవదు. ఆయన లోకమే ఆయనది. ఎంతసేపూ యుద్ధమూ—స్నేహమూ. ఇదే ఆయన లోకం. అయితే అన్నమానం అంతే అనుకోకండి.., ఒకసారి ఆకస్మాత్తుగా మన లోకంలో కొచ్చేస్తారు. వచ్చినప్పుడు, తప్పారవల

పద్యవ్యాసం

గొట్టా.. ఆయనగారు కెప్టెను గిరితో ఎలా వుండే వోలో అమ్మ అలాగే వుంటారు.. అమ్మడు మన పని తా. గుండెలు బేకాకెత్తి పోవాలిందే!

పే. శాస్త్రి : అన్నమాటా వున్నమాటే.. చెప్పాడూ.. చూస్తుంటేనే తెలుస్తోంది. కెప్టెను నానారావుగారిపేరు చెబితే ఆ రోజులో ఏక, దిడిక్కడి మాట్లాడుతూ చచ్చేవాళ్ళు. రెండో ప్రపంచ సంక్రమం దగ్గర్నుంచి చైనా యుద్ధం దా— అంతా ఆయన చేతులమీదే నడిచిందని ప్రతీతి. ఇప్పుడంటే ఇలా అయిపోయారా గాని.. ఆయన తివి.. ఆయన దర్శనం.. మరెవరి కొస్తాయో..

[పేమారావు : ఇప్పుడు మాత్రం ఏం పోయిందీ, అంటే? రప్పారవలా.. కాలమేద కాలేదుకు కూర్చుంటే కాలం గడిచిపోయింది.. అరికేమండ, మహాకాళు..

పే.శాస్త్రి : అన్నమాటా వున్నమాటే. అక్షం అస్తీ.. చెక్కు చెడరని పంక గౌరవం.. ఆయన కట్టించిన అనాధ శరణాలయాలూ.. గుడి గోపురాలూ.. ఇవే ఆయన గొప్ప ఆస్తిగా చేరికే చాటిచెబుతున్నాయి. ఆ రోజున మన దగ్గరం యిలా వుంటే అంటే అందుకొరతం ఆయనగదా..

[పేమారావు : అవును. అన్నమాటా వున్నమాటే! ఆయన పాదుకలతో ఆయనగారిపేరు ఎంతగా మోగిపోయిందో— అన్నిరకాల, ఇప్పుడా శాంతమ్మగారి పేరు అంతగానూ మోగుతోంది.

పే.శాస్త్రి : అన్నమాటా వున్నమాటే.. కాని.. ఆయన మొదటి భార్య ఎంత గుణవంతురాలనుకున్నావు.. అవిడ చేతి వద్దన రుచి చూడని వాళ్ళు ఈ వూళ్ళోనే తలంటు నవ్వు.

[పేమారావు : అవునండీ.. అవునండీ.. రప్పారవలా.. అవిడగారు చచ్చి ఏ పొన్న పున్నాలో.. మహాతల్లి, అమెగోరి గుణాల్ని, అమ్మ రాధమ్మ తల్లికి వచ్చాయి. రాధమ్మతల్లి సుగుణాలని మోదోడ్ గుణం!

పే.శాస్త్రి : అన్నమాటా వున్నమాటే.. కాని— మాణిక్యం.. నాకు తెలియకదుగుతానూ— శాంతమ్మగారు రాధని పొంద తల్లిగానే చూస్తారా లేకపోతే..

[పేమారావు : తప్పారవలా.. అన్నమాటా వున్నమాటే అంటూ తెలవకదుగుతానంటూ కేమిటండీ.. పంతులుగారూ.. అయినా, మీరన్నమాటా వున్నమాటే అనుకోండి. ఎంతయినా పవిత్రతల్లి, పవిత్రతల్లి నూడండి..

పే.శాస్త్రి : అందుకేగా.. అమెనోయంటే దానిచేసి.. ఈ వీధివిరగడ చేద్దామని.. నేనూ సంబంధాల తెగ వెతుకుతున్నా.

[పేమారావు : మీ అలోచన మంచిదే అనుకోండి. నా రాధమ్మ పెళ్ళికి ఒప్పుకోదు.. అందుతో

మీరు తెచ్చిన సంబంధాలంటే అమ్మలు గిట్టవు.. పే.శాస్త్రి : అదే మరి?

పేమారావు : అదే మరి..! మీకు తెలవదేంటి? అమెగోరికి కొంచెం పిచ్చి. తప్పారవలా, ఆ కార్తె పిచ్చి లేకపోతేనా..

పే.శాస్త్రి : ఏమంటేమిటి..? రాధమ్మకి పిచ్చా..? ఈ విషయం నాకు తెలియనే తెలియదే..

[పేమారావు : అన్నమాటా వున్నమాటే.. ఇప్పుడు తెలుసుకున్నారా ఇక దయపెయ్యండి.. అయినా పంతులుగారూ.. ఆ తండ్రినికాల్తే తెలవదేంటి? ఆయనగారి కూతురుకాదా రాధమ్మగారు.. పిచ్చి..? పిచ్చి.. ఇప్పుడయినా తెలుసుకున్నారు.. నుంచితే అయింది. ఇంక మొగ్గండి.. పెళ్ళి పెయ్యడానికి సిద్ధమై దుల రండి..

శాంతమ్మ : [హాహుమి] పో మాణిక్యం.. పో మాణిక్యం..

[పేమారావు : అమ్మా.. అమ్మా.. యిక్కడే వున్నానమ్మా.. పని గావకం చెప్పిందా? శాంతమ్మ : [వచ్చింది] అయి.. శాస్త్రిగారికా యిక్కడే వున్నారా..? నామతిమండి పోనూ.. ఏమండీ శాస్త్రిగారు.. మీరా పెళ్ళికొడుకు విషయం తెల్పుకురండి.. ఆ పెళ్ళి మాపులు కాస్త అయిపోతే తండ్రరతో అగ్గాలున్నాయంటే.. అయిందనపించేద్దాం..

[పేమారావు : అవును.. మా అమ్మగారి కనలే శానాశానా కుంగరాగ వుంది..

శాంతమ్మ : సున్న నోరూపుకు.. పెద్దోళ్ళతో మాట్లాడుతుంటే అడ్డుకొన్నానీ సీచ్చే సారూ, చెప్పాడు.. నెడకదా అని నెడకదా అయినా, నువ్వొకా యిక్కడే తగులదావేం..

[పేమారావు : తప్పారవలా, మీరు పనే సెప్ప లేదండమ్మగారూ..

గోతమ్మ : [వెళ్ళి కొట్టుకుంది] అవునుకదూ.. చెప్పామనుకునే వచ్చారు.. మీరు వెళ్ళండి పంతులుగారూ.. వెళ్ళి ఆ యెద్దాటేదో చూడండి.. మాణిక్యం.. మాట్లాడు.

[అమె వెళ్ళకుండానే కెప్టెను నానారావు లేచాడు] కే.నానారావు : కమాండర్.. కమాండర్..

[పేమారావు : [కమాండర్ తో వెళ్ళి పెళ్ళాట్ కొట్టి నిలబెట్టాడు] యస్సార్..

కే.నానారావు : బ్రాన్స్ గెటయో..

[పేమారావు : యస్సార్..

కే.నానారావు : అంతా యుద్ధానికి సిద్ధంగా వున్నారా?

[పేమారావు : యస్సార్.. [అతనికి హల్క్యా, చురచీ అందించాడు.]

శాంతమ్మ : [పెళ్ళిపోయేదాకా అగిపోయింది] రాయనకి ఇప్పుడే తెలియదా? అగిపోయేదాకా వాళ్ళు పారి.. అవనీ.. ఆ భాగతం కాస్త అవనీ.. అన్నాడే కని చూసుకో వచ్చు. రండి రండి.. మీట్రావు పోర్లూ సిద్ధంగానే వున్నారు.. మీ పని రానివ్వండి.. ఖర్చు..

మూలశంకకు

త్వరగా
నమ్మకమైన
హాడన్ సాతో
చీకత్తును పొందండి
-శస్త్రచీకత్తు
అవసరములేదు!

DOL-377 TEL

ప్రపంచంలో కెల్లా ఆత్మగౌరవకరమైన
జంట్ల
నే నీనిమా
ఆనందాన్ని
పొందండి

శ్రీమంత్రి, హాడన్, హయానక, హంగ్లర్, చీకత్తు
మొదలైనవి, ఇతరులకు అందించిన అనందం చూచి,
6x8x12 అంగుళాల పరిమాణంలో లాభించే చీకత్తు.
నీనిమా ఆనందం కోసం ప్రత్యేకంగా తయారు చేసిన
అందమైన చీకత్తును అందించుట అమె
రికన్ హాడన్ కంపెనీ లక్ష్యం.

ప్రతి 100
అంగుళాల చీకత్తుకు, చీకత్తుల బాంధవ
అందం, హాడన్, హయానక, హంగ్లర్, చీకత్తు
నీనిమా ఆనందం కోసం ప్రత్యేకంగా తయారు చేసిన
అందమైన చీకత్తును అందించుట అమె
రికన్ హాడన్ కంపెనీ లక్ష్యం.

100 అంగుళాల చీకత్తుకు, చీకత్తుల బాంధవ
అందం, హాడన్, హయానక, హంగ్లర్, చీకత్తు
నీనిమా ఆనందం కోసం ప్రత్యేకంగా తయారు చేసిన
అందమైన చీకత్తును అందించుట అమె
రికన్ హాడన్ కంపెనీ లక్ష్యం.

అమెరికన్ హాడన్ కంపెనీ
Kalyanpura, DELHI-4

1970 లో మీ అదృష్టము

మీరు ఒక పిన్న కార్మికాదాయ పుస్తకము
పొందుతారు. మీ ఆదాయము తెలుపండి.
మీరు మీకు రావలసిన పన్నులను తెలుసుకుంటారు.

మొత్తం సంపూర్ణము
అనగా వ్యాపారంలో
రాబట్టెలు, పన్ను
లలో ప్రమాదములే
(ట్రాన్స్ ఫర్, పిల్లల
జననం, వివాహం,
మరియు మరొకటి)
మరియు చెడు పన్నులకు శాంతి చేసుకొను
విధానములు. 1-25 లకే పంపించండి. పో
స్టల్ అదృష్టం ఒకదానిని పన్ను చెందజాలరు.

PT. DEV DUTT SHASTRI
RAJ JYOTISHI (WARR)
P.B. 86, HILLUNDUR, CHY.

పద్మవ్యాసం

శాంతమ్మగారు అయ్యగారితో సంసారం నెయ్య
దానికి పెళ్లి సేసుకున్నారాయేంటండీ? కొందరి
ఆస్తి... అంకంక యిల్లు... యంత
భోగభాగ్యం రావాలంటే మాటలామరి...?

రాధ: మాణిక్యం... మంచి చెడ్డ తెలియ
కుండా... ఎవరి దగ్గర బడితే వాళ్ళ దగ్గర నోటి
కొచ్చింది వాగయ్యడమేనా ఏమిటి? వెళ్ళ...
పనిచూసుకో...
ప్రేమారావు: ఏమండీ... అమ్మగారు పని
చెయ్యరానని పార్కు బ్రుంచి అంటున్నారు... ఆమె
గోరి కంగారు ఆమెదేగాని... ఏదీ పని పెప్పందే
.....?

శాంతమ్మ: [రోషితుంది] వోరి మాణిక్యం...
వోరి మాణిక్యం...
ప్రేమారావు: అమ్మా పున్నానండీ... పున్నాను.
రాండీ... రాండీ... పని గావకం ఒచ్చిం
దాండీ...?

శాంతమ్మ: [వచ్చింది. శాస్త్రులుగార్చి చూసింది]
మీరింకా యిక్కడే ఉన్నారా పంతులుగారూ...?
పే.శాస్త్రి: [లేదాదు] అన్నమాటా పుప్పమాటే.
ఏదీ... మీతో చెప్పి చెప్పామని పున్నానం
డమ్మా... సెలవు పుచ్చుకుంటా... [చెళ్ళ
బోతాడు]

ప్రేమారావు: ఏమండోయ్... నేను సెప్పిన
మాట గావక ముంచుకొండి... లేకపోతే మీరే
యిబ్బంది పడతారు... తప్పారవరా...
పే.శాస్త్రి: అన్నమాటా పుప్పమాటే [వెళ్ళి
పోయాడు].

శాంతమ్మ: ఏమిటా ఆ జ్ఞాపక ముంచుకునేది?
ప్రేమారావు: అదండీ... అదండీ...
అదీ... అదీ... తప్పారవరా... అదీ!
అదేనండీ. పంతులుగారికంటే అందమ్మా... మూడు
పెళ్ళిళ్ళయ్యాయింటు. నాలుగో పెళ్ళి కోసమడిగి
లేమా... నేనుకోవద్దని సలహా యిచ్చానండీ...
ఎలా వుందండీ నా అనిడీయూ...
శాంతమ్మ: నీ తలకాయలా వుందిగాని... పోయి
పనిచూడు...
ప్రేమారావు: యాంటండ్డమ్మగారూ... మీరు
మరీనూ. పని నూడూ... పనినూడూ అంటారే
గాని... అన్నలు ఆ పనేంటో సెప్పరుగందా...
సెప్పండి... సిటికెలో సేసుకోతా...
శాంతమ్మ: నా మతి మండిపోనూ... నీ
ముఖం చూస్తే నాకు పనే జ్ఞాపకంరాదు...
కాలుముఖం— కాలుముఖమాని...? పోనీలే.
జ్ఞాపకం రాకపోతే అదేపోయే... వెళ్ళి జ్ఞాపకం
రాదు... ఆ... వెళ్ళి ద్రయవర్మ పిల్లకురా.
యింకా రానేలేదు... వెళ్ళ...
ప్రేమారావు: హమ్మయ్య... వ న పా ని ని నీ
పని... పని పని పని [పాడుకొంటూ వెళ్ళబోతాడు]
రాధ: మాణిక్యం... ద్రయవర్మ వచ్చేప్పటికి
అంకంక వుంటుంది గాని... దాగ్లోనేగా... పాపని
లిసుకుంటూ వాస్తోంటూలో విడిచిపెట్టు.

శాంతమ్మ: [ఈనడింపుగా] ఆ... తను
తెళ్ళ... తీసుకెళ్ళ... వాస్తోంటూలో తాడు...
అనాధ శ్రమంతో విడిచిపెట్టు... నీదా వదులుండి
ప్రేమారావు: అదేంటండమ్మగారూ...
యిబ్బంటేకపోతే యిబ్బంటేకెట్టుగా వుండండి...
అంతేగాని... ఆ పసిపిల్ల ఏం చేసిందని, అనవ
రంగానోరు పారేసుకుంటారు?

శాంతమ్మ: నువ్వు నోరుమూసుకోరా...
చెనలాయూ...
రాధ: వాడినోరెందుకు మూస్తావు. లలితని
చూస్తే నీ కెండుకుంకంక కడుపుమంట... పసిపిల్ల
—అదినివ్వండి చేసింది...?

శాంతమ్మ: అనమ్మా... అను. కన్నతల్లినివాక
పోయినా, నెంచిన తల్లిని కదా అని నీ మేలుకోరి
ఏదో అంటాను. నా భర్తకాళి—మంచి కూడా వెడే
అవుతుంది. పెళ్ళి కావల్సి పిల్ల—ఎవరైనో...
పాపాయి నెర్తుకు తిరుగుతుంటే... లోకమేమను
కుంటుంది? ఆ మాత్రం జ్ఞానమన్నా వుండక్క
లేదా...?

రాధ: లోకంతో నాకు సని లేదు. మంచిదని
తోచినదాన్ని చెయ్యడంతో తప్పులేదు. పాప గురించి
సువ్వనవసరంగా బాధపడకు.

శాంతమ్మ: చదువుకున్నదానివి... అందులోనూ
కాలేజీలో చదువుకున్నదానివి. నీతో నేనెక్కడ
మాట్లాడ గలగల తానులేమా...? మీ యిష్ట
మొచ్చిరట్టుండండి. నాకేం కావాలి...! వూళ్ళో
అనాధల్లందర్నీ యింటో చేర్చి పున్నవంతా పూడ్చి
పెట్టి నా కనసరలేదు... ఈ యింటినే
అనాధ శ్రమంగా తయారు చేస్తానన్నా నాకేం
అక్కరలేదు... పున్నపాటిల్లో ఇదేకాటి...
కానివ్వండి... కానివ్వండి... మీ యిష్టం...
[[ప్రేమారావు లోపలికి వెళ్ళి లలితని ఎత్తు
కొచ్చాడు. రాధ ఆ పాపాయిలో ముద్దులాడింది. లలిత
టాటా చెప్పింది. ప్రేమారావు వెళ్ళిపోయాడు.
శాంతమ్మ కొరకొరా మీసింది. రాధ అక్కడినుంచి
తప్పుకుంది. శాంతమ్మకూడా లోపలికి వెళ్ళ
బోయింది]

కె.నారాయణ: ప్రేమా... ప్రేమా...
శాంతమ్మ: [తిరిగిచ్చింది] హయ్యో...
హయ్యో... ఈ వయస్సులో మీకు ప్రేమ కావాల్సి
వచ్చిందా? ఈయింట్లో అందరికీ తలకారకంపిచ్చిలా
వుంది... కూతురేమో 'పాప పాప' అంటుంది,
ఈ కండ్లడిగేమో... ప్రేమా... ప్రేమా
అంటున్నారు. బాగానేవుంది వరన...
కె.నారాయణ: అదిరాదే. మన ప్రేమారావు...
శాంతమ్మ: ప్రేమారావు...? వస్తాడే
వస్తాడు... దైవాదాళ్ళ వల్లి మళ్ళీ బాంబుల
వేసే సమయానికి వాడే పరుగుతున్నాడు గాని...
మీరు యుద్ధానికి సిద్ధంగా వుండండి. [విసురుగా
వెళ్ళిపోయింది]

— తర —
(ఇంకా ఉంది)

శ్రీకృష్ణ నిలబడింది!

కె.నానారావు : వచ్చేస్తున్నారు. . . చెన్నై నానాళ్ళ వచ్చేస్తున్నారు. . . ప్రజలారా. . . ఆమా యక జనులారా. . . వో భారత పౌరులారా. . . శత్రువులు వచ్చేస్తున్నారు. . . బాంబులు వేసే స్తున్నారు. . . వెళ్ళండి. . . వెళ్ళండి. . . షెల్టర్స్లో తలదాచుకోండి. . .

[పేరయ్యశాస్త్రి కంగారుగా పరుగెడతాడు. అపి వరసలో నిలబడతాడు ప్రేమారావు].

కె.నానారావు : కమాండర్! కమాండర్!!

[ప్రేమారావు : యస్సార్.

కె.నానారావు : ట్రాప్స్ రెడీయూ. . .

[ప్రేమారావు : యస్సార్. . .

కె.నానారావు : హోల్ ట్రాప్స్ అటేషన్!

[ప్రేమారావు : యస్సార్. . . .] అందరూ అటెన్షన్లో నిలబడతారు. పేరయ్యశాస్త్రి మాత్రం కాళ్ళ బారవాసే చేతులు పట్టుకుని ఇంట్లో మార్కు వేసుకుని వెళుకుతూ నిలబడతాడు.]

రాధ : [అప్పుడే వచ్చింది] మాణిక్యం. . . మాణిక్యం. . . [తండ్రిని చూసి గతుక్కుమంది. వరసలో నిలబడమన్నట్లుగా ప్రేమారావు సంజ్ఞ చేశాడు. రాధ వరసలో నిలబడింది.]

కె. నానారావు : రెడీ ఫర్ ది ఇర్ ఫ్యేక్షన్!

[రెవ్యూల్ కోట్టుకుంటూ అందర్ని చీకే చేయడానికి బయల్దేరతాడు.]

అందరూ వరసగా అటెన్షన్లో నిలబడ్డారు. పేరయ్యశాస్త్రి మాత్రం ఈ హతాత్మకులనుకీ ఒడికీపోతున్నాడు. అతనికి కొత్త. నిలబడ్డం చాలా కావడంలేదు. ప్రేమారావు సంజ్ఞలు చేస్తూనే వున్నాడు.

కెస్సర్ నానారావు అందర్ని వరసగా పరీక్షించుకుంటూ వస్తున్నాడు. ఒక్కొక్కళ్ళనీ పరీక్ష చేస్తూ లోపాలు చెబుతూ హుంకరిస్తున్నాడు. పేరయ్యశాస్త్రిని చూశాడు. అతని చేతుల్ని సరి చేశాడు. కాని అవి స్పృంగులా యధాస్థానాన్ని ఆక్రమించాయి.]

యూ. . . డర్లీ సెల్. . . అటెన్షన్ తెలియని వాడిని నిద్రెవరయ్యా సైన్యంలో చేర్చుకున్నా. . .? కమాండర్. . . కమాండర్. .

[ప్రేమారావు : యస్సార్. . .

కె.నానారావు : ఈ స్క్వాడలోని నిలుపుకోతు గొయ్యిలీని మళ్ళీ నింపమని. . .

[ప్రేమారావు : యస్సార్. . .

పే.శాస్త్రి : అయ్యబాబోయ్. . . నిలుపుకోతు గొయ్యిలీని మళ్ళీ నింపమని. . .

కె.నానారావు : డోన్ట్. . . ఆర్డర్స్. . . ఆర్డర్. . .!

[కాంతమ్మని చూశాడు]

స్క్వాడలో. . . గెజం చేసుకోకుండా పెరేడ్ గ్రౌండ్స్లో అడుగుపెట్టా. . .? నిన్నేం చేసినా సావంతుడు. . . మిలట్రీ డిసిప్లీన్ తెలికుండా నిలుచి వరస. . .? కమాండర్. . . కమాండర్. . .

[ప్రేమారావు : యస్సార్. . .

కె.నానారావు : వీడిని [గౌడ్ చుట్టూ పది సార్లు తిప్పించు. . . కాళ్ళ వాపుట్టేదాకా తిప్పించు.

[ప్రేమారావు : యస్సార్. . .

కె. నానారావు : [రాధ వరకు వచ్చాడు] యూ మై డియర్ బోయ్. . . ఎ గుడ్ సెల్. . . సోల్డీర్ అంటే యిలా వుండాలి. [పై నుంచి కిందదాకా చూసి] నువ్వారా. . .! ఇక్కడికెందు కొచ్చావమ్మా. . . వెళ్లిపో. . . వెంటనే వెళ్లిపో. . . అదిగో చెన్నై వాళ్ళ వచ్చేస్తున్నారు. . . యుద్ధ విమానాలు రంయ్యస తిరుగుతున్నాయి. బాంబులు వేసేస్తారు. వెళ్ళమ్మా వెళ్ళ. తొందరగా వెళ్ళ. శత్రువుల చేతుల్లో నీటివిరం. . . అన్యాయమై పోతుందమ్మా. . . పారిపో. . . వెంటనే పారిపో. . .! వెళ్లి అమ్మతో చెప్పు. . . యుద్ధం అయిపోగానే వచ్చేస్తానని చెప్పు. . . శత్రువుల్ని హతమార్చి—చేశానికి కీర్తిపత్రాలు లీలుకువస్తానని చెప్పు. . . వెళ్ళమ్మా. . . వెళ్ళ. [అతనికి ఆయాసం వచ్చింది. దాంతోపాటు గుండెనొప్పి వచ్చింది. తూలిపోబోయాడు.]

రాధ : [కళ్ళు తుడుచుకుంటుంది] నాన్నా. . .

కె.నానారావు : [అమెని కావలించుకుంటాడు.]

[రాధ ప్రేమారావు సాయంరాగా అతన్ని లీలుకు వెళ్ళి పడక్కుల్లో కోంగొబెడుతుంది.] తుపాకీ, హాట్టా యధాస్థానంలో వుంచేస్తుంది.] అతనికి ఫ్లాస్కులో కాఫీ పోసిచ్చి పరివర్తలు చేస్తూ అక్కడే నిలబడి వుంటుంది.]

కాంతమ్మ : ఇదీవరస. . . ఇంకనే వెళ్ళొచ్చా.

విమానాలు వెళ్ళిపోయాయా?

కె.నానారావు : కమాండర్. . . కమాండర్.

[ప్రేమారావు : యస్సార్. . .! హోల్ ట్రాప్స్ డిస్మిస్. . .!]

కాంతమ్మ : వీదాకడూ, ఆ పిచ్చాయనకి సాయం.

ఆ మహాకల్పి వుండి ఎలా నుభవడింది గాని. . . పోయి మమ్మల్ని హడిలించి చంపుతోంది. [వెళ్ళి పోయింది.]

[పేరయ్యశాస్త్రి పారిపోబోయాడు. అతనికి డైర్యం చెప్పి వెనక్కి తిసుకోవాడు ప్రేమారావు]

[ప్రేమారావు : ఇప్పుడు మరేం సరవాలేదులేండి. మీరు మామూలుగా వుండొచ్చు. . . నే చెప్పాగా. . . అప్పుడప్పుడు మన లోకంలోకి వస్తారని. వచ్చినప్పుడల్లా అంతే. . .! ఆయన సెప్పినట్లు మనం నడవక పోయామో, తప్పిరవలా—ఈ కుర్చీలూ, సోఫాలూ వున్న చోటుండవు. . . నానా హంగమా అయిపోయింది. ఇదిమాకు అలాంటి—పాపం మీకు కొత్త. గాభరాగా వున్నట్లుంది. . . కూర్చోండి. . . కూర్చోండి. . .

పే.శాస్త్రి : [కూర్చోడానికి వెనకాడాడు] ప్రేమారావు : కూర్చోండి మరేం సరవాలేదు. . . వోహో అదా మిథయం. . . [నవ్వాడు] తప్పిరవలా. యింక పనిసెయ్యటంలేదులేండి. . . దొరగారు ఆయన లోకంలోకి యెళ్ళిపోయారు. నచ్చి ఏ సిద్ధా నుందో ఆ మహాకల్పి. . .? ఆమె పోయిందగ్గ ర్నంది యిదే వరసంట. . .!

పే.శాస్త్రి : ఎవరూ. . . కెస్సెనుగారి. . . మొదటి భార్య పార్వతమ్మగారేనా. . . పాపం. చాలా వుత్తమురాలు. . . నే చెప్పానుగా. . .! ఆమెగారి మరణం కెస్సెను దాటుగార్చి యింతగా క్లుంగడిస్తుందని నేను అనుకోలేదు సుమా. . . అన్నమాటా వున్నమాటే. . .

[ప్రేమారావు : అవునండి. . . ఆమెగారు పోయినప్పటినుంచీ యింతే సుటండి. . . రాధమ్మ గారు పార్వతమ్మగారు పోయినసరికి సిన్చువలంటండి. ఆమెగారికి అంనాపాలా యెవరూ వుండరని కాంతమ్మగార్ని సేసుకున్నారు. . . అప్పటినుంచీ అరి పని మరి అధ్యాత్మమై పోయింది. తప్పిరవలా. .

ఎవరూ జోబులా
డొబ్బులు మోయవైపోతున్నా
తెగ కద్దు ఎళ్ళెన్నెన్నెమో
అనుకుంటున్నా

కె. వి. ఆర్, అప్పకట్ల

9-12-15-22-5-25-15-21. దీనికి బదులు వదిల్చాలో చెప్పానన్నా. కాని చెప్పలేక పోయాను.

ఏ యువీ చదివీ ఇది చెప్పలేకపోయావా?... నిశ్చితంగా 9-4-15-14-14-15-20 అని చెప్పేయి!

ఎ. ఎల్. ఎస్, అనులాపురం

మన క్యాస్ పుస్తకములలోని పాఠముల కంటే వ్రాతకాలు మొదలగు కథల పుస్తకములలోని కథలు ఒక్కసారి చదివినా జ్ఞానకం ఉంటాయి. ఎందుచేత?

పాఠం అనేసరికి డక్ కొట్టుస్తారు—అదేం కావడం. నిజానికి పాఠ్యపుస్తకాలు కన్నుల కింపుగా, లోని విషయాలు చదవడానికి ఉత్సాహ జనితంగా ఉండకూడదని రూలులేదు. వచ్చి నట్లు పిల్లలు కొని చదువుతారు కదా అన్న దీమా.

ఎస్. ఎస్ ఎస్, పీఠాపురం

విద్యకులపై మీ ఆభిప్రాయం ఏమిటి? అసలొకటేమి కోవడమే అలవాటు లేదునాకు. ఇక విద్యకులెలా ఉంటాయని ఎలా చెప్పను?

వి. ఎస్. ఆర్. ఆర్, తిరుపతి

ఏది మంచి? ఏది చెడు?

అది మనస్సు చెప్తుంది.

నా పేరు వ్రాతకంలో వడిలేదు... ఉంది. ఏం చెయ్యమంటారు?

చిన్న అలవాడి లేవనెత్తండి, సత్కారము, చెయ్యండి. మీ బడిమందు నిరాపరదీక్ష ప్రారంభించండి. . . . ఈ రోజుల్లో పేరు పేవర్గ వడ్డానికి అంతకట్టు వడి కారణాలు వెతకనక్కరలేదు రాజగరూ.

జ్యోలాశ్రీ, కర్నూలు

మనిషిలోని మంచితనాన్ని ఆర్థంచేసుకోదీరకం. న్యాయం ధర్మం అంటూనే మంచివాళ్ళని దూరంగా తరిమివేయాలని; అవసరం అయితే అణగ ద్రోక్కాలని చెప్తుంది సంఘం?

చిత్రం. అంతేమరి! లోకం, కళ్ళుండి చూడలేదు. సంఘం చెప్పులండి వినలేదు.

పి. ఆర్. కె, విశాఖపట్నం

ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకోవడం లేదు. పెండ్లి చేసుకొని ప్రేమించడమా?

అలాగే కానివ్వండి. మళ్ళీ అక్కడ కక్కుర్తి వడి—పెండ్లి చేసుకున్నాక, ఇంకో స్త్రీని ప్రేమించడం మొదలు పెట్టకండి!

రోషనీ, తాడిపత్రి

పాశ్చాత్య నాగరికతా వ్యామూలం వడి దేశీయ సంప్రదాయం తెలియక చెడి

కన్నులుండి అంధులయిన వీరిపై చూడమో? లేక...

ఎవరు చిట్టితల్లి వారు?

ఆర్. ఎల్. విశాఖపట్నం

వివాహం అంటూ బంధం ఏర్పరచి వివర విమిట తెలియకుండా కష్టమొసలుతుంటే అతనితో జీవించమనడం దైవం చేసిన పాఠపాటా?

కాదు సంసుం చేసిన కట్టుదిట్టం. . . . నీవైపు నుంచే ఆలోచించి ప్రయోజనం లేదు— నిన్ను కట్టుకున్న ప్రాణికూడా అంతేగా. . . .

ఎ. ఎమ్. ఎమ్, సవరంగపురం

శ్రీమతి ఆరుద్రగారూ, స్త్రీలు సినీ మార్లో ఒక కరుణ దృశ్యం చూసి బాధ పడినట్లు నిజజీవితంలో అలాంటి దృశ్యం చూసి బాధపడరు. కారణం?

సినీమార్లో రియాక్టునుకీ బాధ్యత ఉండదు. వాస్తవ జీవితంలో అలా రియాక్టు అయితే బాధ్యతలు పెరుగుతాయి. చూసి చూసి ఎవరు పెంచుకుంటారు బరువు భారాని?

జె. వి. ఎస్. కె, పేరూరు

నేను అమ్మాయిలతో మాట్లాడటమృదువెర్వన్ గా ఫీల్ ఫురాను. దీనికి విరుగుడు? మాట్లాడకుండా ఉండడమే.

సి. ఎస్. ఆర్, అనంతపురం

మీ ముఖం చూసిన తరువాత, మీ జవాబులు చదివిన తరువాత 'ఫేస్ ఈజ్ ది ఇండెక్స్ ఆఫ్ మైండ్' అన్నది అక్షరాలా నిజం అనిపిస్తుంది నాకు. ఏమంటారు?

ఇంకేమంటామి మీరలా బల్లగుడ్డి చుితంగా చెప్పేస్తుంటే?

కె. ఎస్. ఆర్, విశాఖపట్నం

రామలక్ష్మిగారూ, మీరు 24-7-70 వ్రాతకలో ఇవ్వమైన వస్తువును విషంలో సమానంగా చూడమని పెద్దల ఆజ్ఞ అని

అన్నారు: అలా తెని ఏ పెద్దలు చెప్పారు? ఎందుకీ కోత చెప్పండి?

కోత? అయ్యారామా, మా అత్తయ్య చెప్పేది; మా నాన్నగారు చెప్పేవారు. ఏం వాళ్ళ పెద్దలకింద రాత? అయినా ఇష్టం అయిన వస్తువు వట్టి మితమైన దృష్టి ఉండాలన్నది. . . . ఎవరూ చెప్పకుండానే తెలియనంసిన చిట్కాకదా! మీకు తెలియలేదేమిట చెప్పి?

సి హెచ్. ఎస్. ఆర్, అనంతపురం

ఒక పట్టుబాసినో వో పల్లెటూరి మొద్దుని ప్రేమించాడు పెళ్ళాడాడు. వారి సంపాదం ఎలా ఉంటుందంటారు?

పోయిగా ఉంటుంది. కావలసినది మనసు కాని అది పట్టువాసియా? పల్లెవాసియా? అన్నది కాదు ప్రశ్న.

ఎ. ఎస్. వి. జి, బాన్సువాడ

జీవితంలో అప్పులవాళ్ళతో పోరాడి పోరాడి విసుగెత్తింది.

ఎప్పుడూ మింగిగిలినంతే కొరకాలన్నది అంగ్ల సామెత. తిరుగల మార్గములో చేయాలి అప్పులు. లేకుంటే ఇచ్చిన వాళ్ళకి మీకాకూడా చిశ్రాంతి ఉండదు.

ఎస్, ఎస్. కె. పి, చిత్తూరు

మనిషిని ఆశని ఎప్పుడు చచ్చుటంటాడు? అసలు చచ్చిపోతుందా? ఆశ వాడదు.

పి. ఎస్. ఎస్, విజయనగరం

చంద్రలోకంలోకి అడుగు పెట్టిన మొదటివాడు పురుషుడు. అదే స్త్రీ అయితే ఇక ఈ ఆడజాతిని పట్టలేక పోదుము. ఇప్పుడు సమానవాక్కులు అవీ ఇవీ అంటూ గోల చెప్తున్నారు. దానికి మీరేమంటారు?

మీ ధోరణి చూస్తే నేనేం చెప్పినా నోరు ముయ్యమనేలా ఉన్నాడు— ఆమె నేనే చేస్తాను. అయినా మీలా సంకుచితంగా ఆలోచించడం లేదు ఆడజాతి. వాలంటీనా అంతరిక యాత్ర చేస్తే మురిసిన కంటే వేయిరెట్లు ఆర్గ్స్ ట్టింగ్ ఫున విజయానికి పొంగి పోయాం. మనిషికి ముందు కోతి వెల్లినా కుక్కవెల్లినా కూడా అనందించిన మీరు— అదది ఆ ఫునవిజయం సాధించిందని తెలిస్తే అత్యుపాత్య చేసుకోకుండా కొండకి!!

వి. సి హెచ్. పి, మైసూరు

ఒక వ్యక్తి మంచితనాన్ని లోకంచేత కావితనంగా యెంచినప్పుడు ఆవ్యక్తి కర్తవ్యం ఏమిటి?

లోకంలో మంచి అనిపించుకోవడం ఎప్పుడూ కష్టం. అంచేత దానికై ప్రయత్నించడం కాదు మనంచేయదలచినది—చేయడమే.

కె. వి. ఆర్, అప్పకట్ల

9-12-15-22-5-25-

15-21. దీనికి బదులు వదిరోజుల్లో చెప్పినా. కాని చెప్పలేక పోయాను.

ఏ యుని చదివి ఇది చెప్పలేకపోయావా?... నిశ్చితంగా 9-4-15-14-14-15-20 అని చెప్పింది!

ఎ. ఎల్. ఎస్, అమలాపురం

మన క్లాస్ వున్న కమలలోని పాఠముల కంటే వ్యక్తికులు మొదలగు కథల వున్న కమలలోని కథలు ఒక్కసారి చదివినా జ్ఞానకం ఉంటాయి. ఎందుచేత?

పాఠం అనేసరికి డబ్బోకొట్టుస్తారు—అదేం కావమో. నిజానికి పాఠ్యపుస్తకాలు కన్నుల కింపుగా, లోని విషయాలు చదవడానికి ఉత్సాహ జనితంగా ఉండకూడదని రూలులేదు. చచ్చి నట్టు పిల్లలు కాని చదువుతారు కదా అన్న దీమా.

ఎస్. ఎస్ ఎస్, పితాపురం

విదాకులపై మీ ఆభిప్రాయం ఏమిటి? అనలాకులేను కోవడమే అలవాటు లేదునాకు. ఇక విదాకులెలా ఉంటాయని ఎలా చెప్పను?

వి. ఎస్. ఆర్. ఆర్, తిరుపతి

ఏది మంచి? ఏది చెడు?

అది మనస్సు చెప్తుంది.

నా పేరు వ్యక్తికలో వడిలేదు... ఉంది. ఏం చెయ్యమంటారు?

చిన్న అలజడి లేనంతండి, సత్కారము, చెయ్యండి. మీ బడిముందు నిరాహారదీక్ష ప్రారంభించండి. . . . ఈ రోజుల్లో పేరు పేనర్ల వద్దానికి అంతకన్న వడి కారణాలు వెతకనక్కరలేదు రాజుగారూ.

జ్యోలాశ్రీ, కర్నూలు

మనిషిలోని మంచితనాన్ని అర్థంచేసుకోదీలోకం. న్యాయం ధర్మం అంటూనే మంచివాళ్ళని దూరంగా తరిమివేయాలని; అవసరం అయితే అణగ ద్రొక్కాలని ఊహించి నంనుం ?

చిత్రం. అంతేమరి! లోకం, కళ్ళండి చూడలేదు. సంఘం చెప్పటండి వినలేదు.

పి. ఆర్. కె, విశాఖపట్నం

ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకోవడం లేదు. పెండ్లి చేసుకొని ప్రేమించడమా?

అలాగే కానివ్వండి. మళ్ళీ అక్కడ కక్కుర్తి వడి— పెండ్లి చేసుకున్నాక, ఇంకో స్త్రీని ప్రేమించడం మొదలు పెట్టకండి!

రోషనీ, తాడిపత్రి

పాశ్చాత్య నాగరికతా వ్యామానం వడి దేశీయ సంప్రదాయం తెలియక, చెడి

కన్నులుండి అంధులయిన వీరిపై చూచుచు? లేక...

ఎవరు చిట్టితల్లి వారు?

ఆర్. ఎల్, విశాఖపట్నం

వివాహం అంటూ బంధం వీర్యరచి ఎవరో ఏమిటో తెలియకుండా కష్టమే సుఖమే అతనిలో జీవించమనడం ద్వైతం చేసిన పాఠపాటా?

కాదు నంనుం చేసిన కట్టుదిట్టం. . . నిన్నేపు నుంచే ఆలోచించి ప్రయోజనం లేదు— నిన్ను కట్టుకున్న ప్రాణికూడా అంతేగా. . . .

ఎ. ఎమ్. ఎమ్, నవరంగపురం

శ్రీమతి ఆరుద్రగారూ, స్త్రీలు సినీ మాలో ఒక కరుణ దృశ్యం చూసి బాధ పడినట్లు నిజజీవితంలో అలాంటి దృశ్యం చూసి బాధపడరు. కారణం?

నీనిమాలో రియాక్టునుకీ బాధ్యత ఉండదు. వాస్తవ జీవితంలో అలా రియాక్టు అయితే బాధ్యతలు పెరుగుతాయి. చూసి చూసి ఎవరు పెంచుకుంటారు బరువు భారాని ?

జె. వి. ఎస్. కె, పేరూరు

నేను అమ్మాయిలతో మాట్లాడటమృదు నెర్వస్ గా ఫీల్ ఫులాను. దీనికి ఏరగుడు? మాట్లాడకుండా ఉండడమే.

సి. ఎస్. ఆర్, అనంతపురం

మీ ముఖం చూసిన తరువాత, మీ జవాబులు చదివిన తరువాత 'ఫేస్ ఈజ్ ది ఇండెక్స్ ఆఫ్ మైండ్' అన్నది అక్షరాలా నిజం అనిపిస్తుంది నాకు. ఏమంటారు? ఇంకేమంటాను మీరలా బిల్లుగుడ్డి చుితంగా చెప్పేస్తారేమిటి?

కె. ఎస్. ఆర్, విశాఖపట్నం

రామలక్ష్మిగారూ, మీరు 24-7-70 వ్యక్తికలో ఇవ్వమైన వస్తువును విషంలో నమానంగా చూడమని పెద్దం ఆజ్ఞ అని

అన్నారు—అలా తని ఏ పెద్దలు చెప్పారు? ఎందుకీ కోత చెప్పండి?

కోత? అయ్యోరామా, మా అత్తయ్య చెప్పేది మా వాస్తవం చెప్పేవారు. ఏం వాళ్ళ పెద్దలకింద రాదా? అయినా ఇష్టం అయిన వస్తువు వట్ట మీత మైన దృష్టి ఉండాలన్నది. . . . ఎవరూ చెప్పకుండానే తెలియవలసిన చిట్కాకదా! మీకు తెలియ లేదేమిటి చెప్పి?

సి. హెచ్. ఎస్. ఆర్, అనంతపురం

ఒక పట్టణవాసి వో వల్లెటూరి మొద్యుని ప్రేమించాడు పెళ్లాడాడు. వారి సంపాదం ఎలా ఉంటుందంటారు?

హాయిగా ఉంటుంది. కావలసినది మనసు కాని అది పట్టణవాసియా? నల్లవాసియా? అన్నది కాదు ప్రశ్న.

ఎ. ఎస్. బి. జి, బాన్స్ వాడ

జీవితంలో అప్పులవాళ్ళతో పోరాడి పోరాడి విసుగెత్తింది.

ఎప్పుడూ మింగిగిల్లినంతే కొరకాలన్నది అంగ్ల సామెత. తీర్పుల మార్పిసుతో చేయాలి అప్పులు. లేకుంటే ఇచ్చిన వాళ్ళకి మీకాకూడా విశ్రాంతి ఉండదు.

ఎస్. ఎస్. కె. పి, చిత్తూరి

మనిషిని ఆశని ఎప్పుడు చచ్చుటంటాడు? అసలు చచ్చిపోతుందా? ఆశ చావదు.

పి. ఎస్. ఎస్, విజయనగరం

చంద్రలోకంలోకి అడుగు పెట్టిన మొదటివాడు పురుషుడు. అదే స్త్రీ అయితే ఇక ఈ ఆడజాతిని పట్టలేక పోదుము. ఇప్పుడు నమానహక్కులు అవీ ఇవీ అంటూ గోం చేస్తున్నారు. దానికి మీరేమంటారు?

మీ ధోరణి చూస్తే నేనేం చెప్పినా వోరు ముయ్యమనేలా ఉన్నారు— ఆపని వేనే చేస్తాను. అయినా మీలా సంకుచితంగా ఆలోచించడం లేదు ఆడజాతి. వాలంటీనా అంతరిక యాత్ర చేస్తే మురిసిన కంటే వేయిరెట్లు ఆర్గ్స్ ట్టింగ్ ఫున విజయానికి పొంగి పోయారం. మనిషికి ముందు కోతి వెల్లివా కుక్కవెల్లివా కూడా అనందించిన మీరు— ఆడది ఆ ఫునవిజయం సాధించిందని తెలిస్తే అత్యుపాత్య చేసుకోకుంకద కొంచెం!!

వి. సి. హెచ్. పి, మెదక్

ఒక వ్యక్తి మంచితనాన్ని లోకంచత కావితనంగా యెంచినప్పుడు అవ్యక్తి కర్తవ్యం ఏమిటి?

లోకంలో మంచి అనిపించుకోవడం ఎప్పుడూ కష్టం. అంచేత దానికై ప్రయత్నించడం కొడు మనంచేయదలచినది—చేయడమే.

అన్నది:

మళ్ళీ నవ్వాను:

‘నీ పుత్రుల ద్వారా నీ హృదయం చాల అందమయిందని తెలుసుకున్నాను కాని యిప్పుడు నీ అందం ముందు నీ హృదయం అంత అందంగా కనిపించటం లేదు మిస్ నెల్సన్!’

ఆమె నవ్వింది — ‘యు సిరీ! !’

అన్నది—

ఆమెలో ఎన్నో మాట్లాడా లను కున్నాను. ఎన్నో విషయాల గురించి చాల సరదాగా చెబుతూ మనుకున్నాను. రెండు సంవత్సరాల కలం స్నేహం మమ్మల్ని చాల దగ్గర చేసింది. ఒక్కసారిగా, ఆమెను కలుసుకోగానే, ఏమీ మాట్లాడలేక పోయాను. ఒక్క మాటా నోరుదాటి రాలేదు — మెల్లగా డ్రయిన్ చేస్తూ క్రిగంట ఆమెనే గమనిస్తున్నాను.

ఆమెకూడా ఏదో మాట్లాడా లని ప్రయత్నం చేస్తున్నది — బహుశా ఆమె కూడా నా స్థితిలోనే వుండేము—

హఠాత్తుగా అన్నది ‘రావ్! నీ పుత్రుల ద్వారా నాకు చాల సన్నిహిత మయ్యావు—నిజం చెప్పాలంటే నువ్వొక్కడివే నాకు అవ్వమిట్రుడివి — రాబర్ట్ విషయం వేరనుకో, అతను త్వరలో నా భర్తై కాబోతున్నాడు—ఇంత అవ్వమిట్రుడివి ఒక్కసారిగా కనపడగానే — ఎన్నో చెబుతామనుకున్న నేను—ఏమీ మాట్లాడ లేక పోతున్నాను!’

చిన్నగా నవ్వాను — ‘అంతే జాలీ — సరిగ్గా నా పరిస్థితి అంతే—’

ఆమె చిన్నగా నవ్వి కిటికీలోనించి హెల్మెట్ నగరంలోని మనుషులనూ, సెక్యూరిటీ చూస్తున్నది. బిగంపేట ఎయిర్ ఫోర్ట్ — పూరికి చాలదూరం అయినా సమ్మదీగా, తాపీ గా కారు నడుపు తున్నాను—

జాలీ అన్నది ‘నా అదృష్టం బాగుండి నిన్ను చూడగలిగను రావ్! మా సోషల్ అండ్ కల్చరల్ డెలిగేషన్ ఆఫ్ ఆమెరికా బొంబాయిలో సరిగ్గా నాలుగురోజులు మాత్రమే వుంటారు — అక్కడనుంచీ టోక్యో వెళ్లాలి—నేను నీ కోసమని పర్మిషన్ తీసుకొని రెండురోజులు పెంపుతో యిక్కడికి వచ్చాను — యిక్కడ సరిగ్గా

రెండురోజులు మాత్రమే వుంటాను—’

‘థేంక్స్ జాలీ— నువ్వు మా తెలుగు దేశం చూస్తానని, చూడాలని వున్నదని ఎన్నోసార్లు వ్రాయటంవల్ల— నిన్నిక్కడికే రమ్మన్నాను. లేకపోతే నేనే బొంబాయి వచ్చి మిమ్మల్ని జాయిన్ అయోహాడిని— నీకు మాదేశం మొత్తం చూపించే వాడిని—’

నా మాటకు అడ్డువస్తూ అన్నది జాలీ — ‘ముందు మీ తెలుగుదేశం చూపించు రావ్—నీ పుత్రులవల్లా, నేను చదివిన పుస్తకాలవల్లా— మీ భారతదేశం యొక్క సంస్కృతి, జానపదత్యం, స్త్రీలకు యిచ్చే గౌరవం, విశిష్టత అన్నీ తెలుసు కున్నాను. మీ తెలుగువారి ఆదర్శం, సంస్కారం గురించి విన్నాను. నాకు మొదటినుంచీ, మీ భారతదేశం అంటే అమితమైన ఆకర్షణ వుంది. మీకు అమోఘమైన చరిత్ర వుంది—గొప్ప సంస్కృతి, సంప్రదాయం వున్నాయి — మీ యితిహాసాలగురించి చదివాను. గ్రీకు, లాటిన్లకన్నా అద్భుతమైన మీ భాష సంస్కృతం, మా దేశంలోకూడా యిష్ట పడినవారికి నేర్చుతున్నారు. శాంతికి, సాధాగ్యానికి పుట్టిల్లు మీ దేశం — మహాత్మాగాంధీ, గౌతమ బుద్ధుడు, అశోకుడు మొదలైన శాంతికాముకుల గురించి, పుణ్యపురుషుల గురించి అంతా విన్నాను. వారంటే నాకు అమితమైన గౌరవం — అటువంటి అవతార పురుషులు జన్మించిన పవిత్రభూమిని — ప్రాచీన సంప్రదాయాలకు, విశిష్టతకు, సంస్కృతికి చిహ్నమైన మీ భారతదేశం యిన్నాళ్లకి చూడగలుగుతున్నాను. రాబర్ట్ నేను యిక్కడికి వస్తుంటే ఏమన్నాడో తెలుసా — నేను భారతదేశం చూస్తున్నందుకు అతనికి ఈర్ష్యగా వుండటం—అతనికి మీ దేశం అంటే గొప్ప అభిప్రాయం వుంది. మీ దేశం ఆడవారి దుస్తులు, అచారాలు అంటే అతనికి ఆగనియిష్టం. ఎన్నో కనుక్కుని—అన్నీ తెలుసుకుని రమ్మన్నాడు— లేకపోతే నన్ను పెళ్లిచేసుకోను అని కూడా అన్నాడు!’

‘జాలీ—నిన్ను నూటికి నూరుపాళ్లు —భారత స్త్రీలాగా, శుద్ధ తెలుగు ఆడపడచుగా మార్చి అమెరికా వంపి

స్త్రీను—ననేనా—సరాసరి చెల్లి — రాబర్ట్ కెగిలిలో వాలుడుపు గని...’

ఆమె నవ్వింది.

అశోక్ నగర్ లోని నా యింటి ముందు కారు ఆపాను.

‘యంత చక్కటి భవంతికి—యంత పెద్ద యింటికి — నువ్వొక్కడివేనా!’ అన్నది ఆమె.

‘నేను ఒక్కడినే—నాకు ఎవ్వరూ లేరు జాలీ—అమితంగా స్నేహం సంపాదించిన నువ్వు తప్ప నాకు ఎవరూ లేరు!’ అన్నాను. నా కళ్ళలో నీళుద తిరగటం చూసి, ఆమె నా భుజంమీద చేయి వేసింది—

‘రావ్! ఎవరూ లేకపోయినా నీకు మంచి హృదయం వుంది. అదే చాలు నీకు—అయినా నేనుండగా నీకు ఎవరూ లేరనే బాధ ఎందుకు...’ అన్నది లాజిస్తూ.

‘మాట్ థేస్ లో నించి కెమెరా కం కేడియోగ్రాఫ్ తీసి నాచేతికి అందించింది —దానిమీద ‘శాంతి సాధాగ్య లక్ష్మి’ సంస్కృతి సంప్రదాయాలకి నిలయమైన భారతదేశపు ముమ్మబిడ్డడు—నా మిత్రుడు రావ్ కి—

మిస్ జాలీ నెల్సన్’

అని రాసి వుంది.

ఆమెవేపు దీక్షగా చూసి—‘థాంక్యూ జాలీ థాంక్యూ!’ అన్నాను.

ఆమెకు మేడమీని గది కేటాయించాను. లోపలకు వెళ్లింది.

ఒక గంటలో ఆమె తయారయి వచ్చింది. ఆమె వేషధారణ చూసి ఆశ్చర్య పోయాను. లేత ఆకుపచ్చరంగు పిస్ సాన్ చీర కట్టింది. అదే రంగు జాకెట్ వేసింది—కాళ్ళకి మామూలు చెప్పులు తొడుక్కున్నది. పెదపులకు లిప్ స్టిక్ కూడా వేయలేదు. ఎర్రని జుట్టును దువ్వి కొప్పు చుట్టి రిబ్బన్ కట్టింది. కన్నార్పకుండా చూశాను.

ఆమె నవ్వింది. ‘రావ్—బొంబాయిలో భారత స్త్రీ నయాను—యిక నీ సహాయం వల్ల ఆంధ్రుల ఆడపడచు సవారి!’ అన్నది—

పైకినే నవ్వి నా, నేను నేనుకున్న మాటూ, బూటూ ఒకసారి చూసుకుని

సిగ్గుచెడలును—

కారుని హిమయత్ నగర్ వేపు తిప్పి—
అక్కడనుంచి నాంవల్లి స్టేషన్ మీదుగా
అదిద్దో తీసుకువెళ్లాను. (తీ ఏసెన్ బార్
ముందు కారు ఆసబోయాను.

జాతీ అన్నది — ‘రావ్—ఇదేమిటి
యిక్కడ ఆపావు!’

చిన్నగా నవ్వి, చెయ్యి చూపించి,
గుటక వేశాను.

ఆమె మెల్లగా అన్నది ‘రావ్—నేను
అమెరికన్ యువతినయినా త్రాగటం అల
వాటు లేదంటే నువ్వు ఆశ్చర్యవదతావ్—
అఖరికి రాబర్ట్ కూడా నావల్లే త్రాగటం
మానేశాడు. మా దేశంలో అది తప్పు
కాదు—పైగా చరిదేశం కనుక అవసరం
కూడా — అయినా నాకిష్టం లేదు.
యంతేదయినా మీ హోటల్ కు తీసుకు
వెళ్లి, మీ భోజనం, మీ ఫలహారాలు
పెట్టింపు!’—

నేను ఆశ్చర్యంతో నుంచి లేరుకుంటూ
కారుని ముందుకు నడిపాను.

‘మా దేశం అన్నివిషయాలలోనూ
ముందంజ పోసింది—(వంచంతోనే అగ్ర
దేశం అయింది. కాని మాదేశంలో శాంతి
భద్రతలు లేవు. మీలా మేము నిశ్చింతగా
వుండటంలేదు. కన్నకొడుకు తండ్రిని
కాల్చటానికి వెనుదీయదు— పైగా అది
‘ఎడ్వంబర్’ అంటాడు. అడమగా నైట్
క్లబ్బుల్లోచేరి, నగ్నస్త్రీలను ఆనం
దిస్తారు—పైగా అది ‘ఎంటర్టెయిన్
మెంట్’ అంటారు. పెళ్లికాని ఆడపిల్లలు
ఏకొద్దిమందో తప్ప మానం కోల్పోనివారు
అంటూ నుండరు — పైగా అది
‘విక్స్ పీరియన్స్’ అంటారు— అంతేకాదు
రావ్—మోరల్ గా మాదేశం బాగా వెనక
పడింది. అలాకాక చక్కటి కళాసంపత్తిలో
అలరారే దేశం మీది. మీదేశంలో స్త్రీకి
పున్న పవిత్రత, గౌరవం మాదేశంలోలేవు.
ప్రతివాడూ ఆడదాన్ని, కామదృష్టితోనే
చూస్తాడక్కడ—‘ఆమె అగింది.

‘నువ్వలా మీదేశంగురించి చెడ్డగా
చెప్పుకోవటం ఏమీ బాగాలేదు...’

నామాటకు లడ్డునమ్మూ అన్నదామె—
‘లేదు రావ్—నాకు మొదటినుంచీ నిజాన్ని
నిర్మోహమాటంగా చెప్పే అలవాటువుంది.
మీదేశంలోలా మాకు అప్రాయత్నం అను

నలుమ-తెలుమ

రాగం, మమతా, మానవతా అంత ఎక్కు
వగా లేవు. అంతా వ్యాపారసరళితో జరుగు
తుంది. ఒక్కస్త్రీ, ఒక్కపురుషుడూ ప్రేమించే
పెళ్లి చేసుకుంటున్నారు వారి పెళ్లి వేదిక
మీద వెలిగించిన కొవ్వొత్తి ఆరకముందే
విడాకులు యిస్తున్నారు. యిక ప్రేమ
ఎక్కడ — యిలాగే అన్నివిషయాలూను.
యివేపీ నాకు సచ్చపు — అందుకనే
రాబర్ట్ ను నాకు కావలసిన విధంగా తీర్చి
దిద్దుకున్నాను—మీ దేశంలోని పద్ధతులు
నాకు నచ్చాయి—అవే మేము పాటిస్తాము
కూడా...’ కాసేపిగా మళ్లి అన్నది ‘రావ్

ఇది మీకు తెలుసా :

త్రీ వి

తెలకపిండి, జెల్లం కొంచెంగా
రోజూ వాడొచ్చు. వాటిలో
పిల్లలకి కావలసిన రక్షక చోషక
పదార్థాలూ, పిండి పదార్థాలూ
ఉంటాయి

వేరునెనగ మొదలైనవి తరు
చుగా వాడాలి.

ఎప్పుడూ పంచదారే
కాకుండా తాటిజెల్లం, అచ్చు
జెల్లం కూడా తరుచు వాడాలి.

ఉత్సాహానికి, ఉత్తేజానికి
కొంచెం తేనె వాడాలి. పంచ
దారకి బదులు పాలలో తేనె
వాడవచ్చు.

పిల్లలకి, పెద్దలకీ కూడా
ఎక్కువ తీపి వాడడం మంచిది
కాదు.

భోజనానికి ముందు తీపి
పెట్టకూడదు.

భోజన సమయంలో తీపి—
ఎప్పుడూ పండు తినడానికి
ముందు తినాలి.

—కె. రా.

నా మాటలవల్ల మాదేశాన్ని మరీ చులక
నగా అంచనా వేయకు— మా దేశంలోనూ
శాంతికాముకులువున్నారు. చక్కగా కాపురాలు
చేసుకుంటున్నవాళ్ళూ వున్నారు. అను
రాగం అందించి, అప్రాయత చిందించే
వాళ్ళూవున్నారు—కాని దేశం క్రమంగా
మారిపోతున్నది. అంతా వ్యాపార సరళితోకి
మారిపోతున్నది—అదే నా బాధ !’

హోటల్ ముందు కారు ఆపాను. ఎయిర్
కండిషన్డ్ ఫామిలీరూంలోకి వెళ్ళాము—
యిడ్లీ, దోశా తిని ఆమె తన కృతజ్ఞత
చెప్పింది.

నవ్వుకుంటూ కారు ఎక్కాం. నమ్మ
దిగా బాంకంబండ్ మీదకు పోనిచ్చాను.
హాస్పేస్ సాగర్ మీది చల్లటిగాలి (ప్రాణానికి
హాయిగావుంది. ఆమె చేతిలోని కెమెరాతో
యధావిధిగా ఫోటోలు తీస్తున్నది—కారుని
సికింద్రాబాద్ సరోజినీదేవి రోడ్ లోకి
తిప్పాను.

ఎదురుగా పెద్దగుంపు—పెద్దగా అరు
స్తున్నారు—దేతిలో కర్రలు—

‘ఏమిటిది రావ్ !’ అడిగింది జాతీ
గాభరాగా—

నేనేమీ మాట్లాడలేదు—
‘జై తెలంగాణా ! ఆంధ్రా డాన్ డాన్ !’
అరుస్తున్నారు జనం. కనుమూసేంతలో
పక్కనేవున్న షాపు అద్దాల హాకేసులు
పెళాపెళా అన్నాయి.

‘ఏమిటిది రావ్ !’ అన్నది జాతీ
విభ్రాంతితో—

మెల్లగా వచ్చింది నా గొంతలోంచి
మాట ‘తెలంగాణా ఆందోళన’—

‘అంటే’
‘అంటే మా తెలుగుతల్లి శరీరాన్ని
ముక్కలుగా కోయటానికి చేసే కసాయి
ప్రయత్నం !’ కసిగా అన్నాను—

‘మరి నువ్వు తెలంగాణా వాడివేనా!’
అడిగింది—అమాయకంగా.

‘అవును—కాదు—తెలంగాణా ప్రాంతా
నికి చెందినవాడినే—కాని తెలుగువాడినే—’
దృఢంగా అన్నాను.

ఆమెకేమీ అర్థం కాలేదు—కళ్ళు టవ
టవ లాడింది.

నేనూ యికఏమీ మాట్లాడలేదు—
కారుకి నడవ్ బేతు వేశాను. ఎప్పుడు
అంటించాడో కాని, ఎదురుగావచ్చే సిటీ

దర్శనా
మరియు
ఆకర్షణీయముగా
పుండుకు

దావణగేరే

వాయిల్లులు

'దావణగేరే' థాటన్ మిట్ట-పాంసభాయముగా సమకాలిక సౌందర్యమును పొందుతున్నది

1890-1900-1910

ఒన్ కలిపోతున్నది.

జాతీ వింతగా చూస్తున్నది:

'ధన్! ధన్!' నాకారు బానెట్ కి
రెండు పెద్దస్నేజి రాళ్లు కొట్టు
కున్నయ్—

'తెలంగాణా పరిస్థితి!' నినాదాలు.
ఉత్తర కరవ్యం అర్జమయింది— రివర్స్
గేర్ వేసి కారుని స్వల్పన బాక్ చేశాను—
డ్రైవ్ వేసి, గేరుమార్చి-వేగంగా ముందుకు
దూకించాను. ట్రాక్ బండ్ దాటేదాకా,
గుండె కొట్టుకుంటూనే వుంది.

రద్దాతి కొంచెం తెప్పరిల్లి—జాతీ
వేపు చూశాను—అమె ఏదో చూడడాని
విషయం చూసినట్టుగా యింకా సంభ
మంలోనే వుంది. నేను చూడటం గమనించి
నావేపు తిరిగి—అమెచూపులో ఏదోబాధ
కనపడుతూనే వుంది. బహుశా గంధి,
బుద్ధుడు; అహింసా అనుకుంటున్నదేమో
మరసులో—అమె ముఖం చూడటానికి
సిగ్గువేసింది—తల వంచుకున్నాను—అమె
విమడుగుతుందో అని మనసులో భయం
గానే వుంది—కాని అమె నిర్లప్తంగా వూరు
కుంది.

నిశ్శబ్దాన్ని భరించలేక నెమ్మదిగా
'ఏదన్నా సినీమాకి వెడదామా జాతీ—'
అన్నాను—

'నో— ఏదయినా డాన్స్ ప్రోగ్రాంకి
వెడదాం—మీ కూచిపూడి, భరతనాట్యం
వేసు చూశాను. అమెవేరు గుర్తులేదు

నలుపు-తెలుపు

చాలా బాగావేసింది. మా దేశంలో అమెను
బాగా మెచ్చుకున్నారు కూడా— అవిడ
పేరేమిటి?' అన్నది.

'బాలసరస్వతి...' భరతనాట్యం సంగతి
నాకు తెలుసు. మరి అమెనికాలో కూచి
పూడి నృత్యం చేసిందెవరు? యామినీ
కృష్ణమూర్తి—యింద్రాణి రహమానా—
గుర్తురాలేదు. యింకా నయం బయట
వడ్డాను కాదు.

అమె తల వూపింది; గుర్తు వచ్చి
నట్టుగా. రవీంద్రభారతి దగ్గర అసాను
కారు. అక్కడ ఏదో మీటింగ్ జరుగు
తున్నది. అయిదారు తెల్లటోపీలు కన
పడ్డయ్—

'జాతీ—యి వా శ డాన్స్ డ్రామా
ప్రోగ్రాం ఏదీ లేనిక్కడ — సినీమాకే
పోదాం!' అన్నాను.

'అరె—యివాళిక్కడ ప్రోగ్రాం ఏదీ
లేనా—పోని యింకో థియేటర్ కి వెడదాం!' అన్నది.

'మెల్లగా అన్నాను 'మీ దేశంలోలా
మాకు డాన్స్; డ్రామా అకు థియేటర్లు
ఎక్కువ లేవు — అందుకనే ప్రోగ్రాంస్
తక్కువ. అంతేకాదు—ఏడాన్స్ ప్రోగ్రాం
కూడా సామాన్య మధ్యతరగతివారికి అందు
బాటులో వుండదు. టికెటు వెల చాల
ఎక్కువగా వుంటుంది— నువ్వు చెబుతే

నమ్మనేమో— మా ఆంధ్రా సాంప్రదాయ
ప్రసిద్ధమైన కూచిపూడి నర్త్యాన్ని
ఆంధ్రదేశపువాళ్లు నూటికి పదిమంది
కూడా చూపి వుండరని గట్టిగా చెప్ప
గలను — యిక డ్రామాటిక్ యిస్కూ
ఆదరం లేదు—'

కారుని వెనక్కి తిప్పి 'ఏ సినీమాకి
వెడదాం!' అన్నాను.

అమె నిట్టుర్చి—'తెలుగు సినీమాకి
వెడదాం!' అన్నది.

శసారి నిట్టుర్చటం నా వంత
యింది. ఎందుకంటే జాతీలాటి స్త్రీతో
చూడతగ్గ తెలుగు సినీమా ఏదీ ఆ
పూళ్లో ఆడటం లేదు. చివరికి పున్న
వాటిల్లో మంచి థియేటర్ కి వెళ్తాం—
సినీమా ప్రారంభమయ్యాక టైటిల్ నాసి
పులిక్కివడ్డాను.

ఒక అరగంట చూసేసరికే విసుగు
పుట్టింది. ఒక జానపద చిత్ర నిర్మాత
—తిసిన అసభ్యకరమైన చిత్ర రాజ
మది—

'మీ చిత్రాల్లో యింత సెక్స్ వుండే
మిటి!' అన్నది జాతీ సాల్వచనగా—

'నువ్వుపించిన భారత స్త్రీ రూపం
—ఈనాడు వచ్చే చాల తెలుగు సినీమా
లలో కనపడదు జాతీ—మా నటీమణులకు
చాలమందికి నటనకన్నా అందంకన్నా—
అంగవదర్శనే ఎక్కువ — నిర్మాతలకా
అదే మక్కువ—మరి ప్రేక్షకుల సంగతి
తెలియం లేదు—' అన్నాను.

సగం సినీమా అయేసరికి నావేగక;
అమెకీ వెగటు పుట్టింది. 'రావ్—మనం
వెళ్లిపోదాంలే'—అన్నది.

నేనూ లేచాను 'మీ హానిపువ్ సీని
మాలు చాల నయం జాతీ—నాలుగైదు
ముద్దులతో శృంగారం అయిపోతుంది.
మా సినీమాల్లో కుస్తీ పట్లునట్టి
దొర్లిలే కాని శృంగారం అతిపించదు
నిర్మాతలకి—మా నటీనటుల పర్వచాల
టీలు చూశావుగా...' అన్నాను.

అమె అదో రహస్యం నవ్వింది.
హోటల్ లో మూన్ లైట్ డిన్నర్.
ముగించి యింటికి వచ్చాం—

సినీమా చూస్తున్నప్పుడు ఒక పాటకి
అర్థం అడిగింది జాతీ—చెప్పలేక సిగ్గు
పడి నోరు మూసుకున్నాను. అందుకని—

ఆ బోద్ధునిక రొంది పట్టి ఆబట్టం
అది డ్యూరి మోసపోకు రాయన!

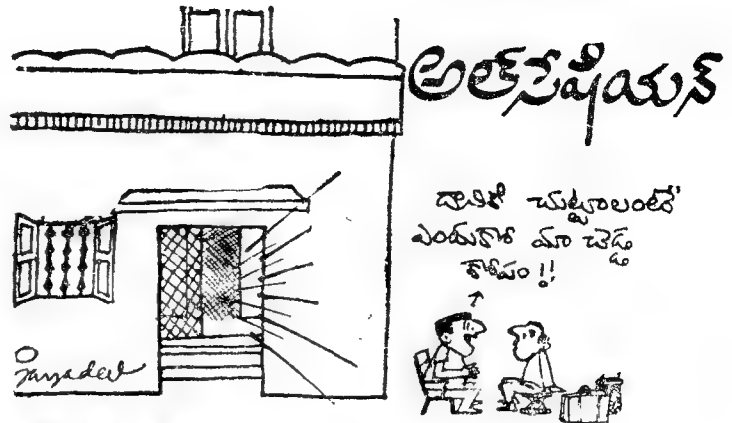
మన పాటలు అన్నీ అటువంటివే కావని నిరూపించడానికి రికార్డ్ ప్లేయర్ మీద కొన్ని మంచిపాటలు వేశాను. ప్రతి పాటకీ ఆర్థం అడుగుతూ దీక్షగా విన్నది. కొన్ని త్యాగరాజ కీర్తనలు వినిపించాను. పరిశీలనగా వింది. జమదేవుని అష్టపద 'యారమితా వనమాలి' దగ్గర నుండి దేశభక్తి 'మధురానగరి సమీపంలో', మలయాళం 'సమీరంలో' నరకు అన్నీ వినిపించాను.

'మీ పాటల్లో, ప్రక్కనాయిద్యాల మోత కన్నా, కంఠానికి రాగానికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం వుంటుంది' అన్నది మెచ్చుకుంటూ.

మరునాడు (పొద్దున్నే) ఆమెను మార్కెట్ కి తీసుకుపోయి చెర్రెయ్యా, మననగళా కాలిఫోర్నియా కౌంటిచ్చును—నా ఫ్రెండ్ రైల్వే సహాయంలో జూలై అంధ్రుల కట్టూ బొట్టును, అలవాట్లనూ తెలుసుకున్నది — సుధ్యాప్యం దాకా పిల్లలో చూపించదగిన చూపించాను. తర్వాత కాథులో బజార్లెరి మా—రు వెళ్లి—సాయం కంకల్లా తిరిగి వచ్చా—జూలీ ఆ పల్లెటూరి నారాచరణాన్ని—ప్రకటించి తర్వాత రైల్వేలో తిరిగింది. లేగ మాడలతో అడుగున్నది. ఆమెకు అన్నీగిధారా నచ్చిట్టుంది మాత్రంగా. కానీ నేను నీది జరగకూడదను కున్నాగా లేదే అనిగింది. మురికి కూపాలలో మగ పోతున్న స్త్రీలనూ—లకరిలో కడుపులో కాళ్ళూ పెట్టూ, కురూర్లున్న వేద వాళ్ళనూ—యింకా యింకా ఎన్నో అమె చూడకుండావుంటే బాగుండేది అనుకున్న వాటి నన్నింటిని చూసింది. అంతేకాదు ఆ పల్లెటూళ్ళలో సడవులకోసం జరిగే దొంగీలనూ చూసింది—అన్నీటికి మింగి భార్యదేశంలో స్త్రీ చావునంగా నీస్సిరిలో ఉన్నదీ నరలోలగా చూసింది. ఇన్నీ అమెకి నరలో తెలిసినయి అని కాదు అడిగ వలసింది. అమె కు—హుంంగా అందర్నీ అడిగి తెలుసుకుంటున్నప్పుడు వాటనూట రాక మానూ—నుంచున్న నీస్సు అవారి.

అమె నూ హుం చు కున్న భారత స్త్రీరూపం చెవిరిపోయిందేమి—చెరుగు ప్రజా—జంలో ముఖవంగా వుంది.

అరోజు రాత్రే ఆమె, బ్రెయిన్

అల్లసాని వేటిరావు రంగారావు

కుక్కల తగల్గో ఆలోచించును వాంఛనీర్థ మైనది. జర్మనీలో గొర్రెల కాపరి కుక్కలని ఉన్నాయి. వాటిల్లో ఒక దాన్ని ప్రత్యేకంగా ఎన్నుకొని, ప్లెసినిట్ అనే జర్మను వ్యక్తి అల్లసానియను తెగకి మూలకారకుడయ్యాడు. ఇంగ్లండులో ఉన్న రోడేలు కుక్క అని కూడా అంటారు. నగం రోడేలు అక్కడట ఉన్నతో కనబడతాయి. అయితే అల్లసానియను తెగ ఒక్కసారిగా రాలేదు. కొన్ని సంవత్సరాలపాటు ఈ శతాబ్దారంభంలో కకరకలజర్మనుగోరెల కాపరి కుక్కల అక్షణాల కలిసి ఇది ఏర్పడింది. రురింజియను, స్పేడియను, వర్మెన్బర్గర్ రకాలనుండి నరునగా చెర్రెల అక్షణాలు, సడ కని, ఇకరి ముఖ్యలక్షణాలు అల్లసానియను సంత రించుకొంది. తెలుపు లెప్పు మిగతా సాధారణ రంగులన్నీ అల్లసానియనుతో కనబడతాయి.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో ఈతెగ చాల ఉపయోగపడింది. జర్మనీ నుండి మొదట ఇంగ్లండుకు చేరాయి. యుద్ధం రాగానే ఈ రిగుమరి లగింది. యుద్ధం అయిపోగానే ఇంగ్లండు నుంచి అమెరికా, వెనెజువ మొదలైన దేశాలకు వీటిని పంపివేసారు.

ఈనాటి మయను మునినవారికి 'రిస్టిస్ టిస్' నీలకాయ గుర్తుండి ఉంటాయి. 'స్ట్రాంగ్ హార్ట్' 'రిస్టిస్ టిస్' అనే పాటి రే

కుక్కలు జర్మనీనుంచి అమెరికా వచ్చి ప్రసిద్ధ నీలమాతారంయ్యాయి. అప్పటినుంచి ప్రజల్లో అల్లసానియను తెగనూడి మోహంబుకవయింది. దీనితో మోసకాళ్ళ బయలుచేరి ప్రతిదాన్ని అల్లసానియను అని అమ్మి వాని పిలువ తగ్గించే సారు. ఇంగ్లండులో అల్లసానియను క్రూరంగా ఒక్క కర్రనడం పెరి కూడా దీని మీద భయం కల్గింది. ప్రజలు దీన్ని తోడే లుగా భావించినారు. 1930 ప్రాంతాల్లో ఇది పరిస్థితి. కాని 1940 ప్రాంతాల్లో, తిరిగి దీనినివాడ మోడ, ప్రజల అభినాశం పుంజుకొంది. రెంగుని ప్రపంచ యుద్ధంలో కూడా ఇది బాగా పని చేసింది. ఎన్నో విధాలుగా సహకారి అయింది. కానివాడరగా, వార్తాపారి. ఎంతో పని చేసింది. యుద్ధా సంతరం పోతేనుకాథతో ఎంతో ఉపయోగకారి అయింది. దీనికి ప్రత్యేకంగా శిక్షణ పిస్తున్నారు. గ్రుడ్డివాళ్ళకి సహాయం చెయ్యడం దీని ప్రత్యేకత. నమ్మం నీకి నేడవరాయలత్వానికి అల్లసానియను సాటిరేదు. వెప్పిన పెద్దర్నీ సుంభంగా నేర్పుకొంటుంది. గుర్తుంచుకొంటుంది. అంతేకాక ఇవరం మోసానికి సులభంగా లొంగదు. తెలివిగా ప్రవర్తించడం తోనూ, బాంకలను ఎన్నికలలోనూ దీనికి 'స్ట్రాంగ్ హార్ట్' 'రిస్టిస్ టిస్' అనే పాటి రే

ఆ రోగ్య సౌ భా గ్య ము లకు
మ హిళ లు ఆ దార వ దు నని
ఆ రోగ్య అనారోగ్య పరిస్థితులలో

లో ధ్రు

గర్భ సౌఖ్యకు, మఖ ప్రసవమునకు

గర్భ రక్షక

వేదిభుక్తు, మలబద్ధకమునకు

మాదీఫల రసాయనం

ప్రసవానంతరం బలమునకు, కీరవృద్ధికి

సౌభాగ్య శౌంఠి

68 సంవత్సరములను పైగా
ప్రసిద్ధి వొందిన ఔషధములు.

తేనెరి కుటీరం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
మదరాసు-14

ఏజెంట్లు
సీతారామ జనరల్ స్టోర్స్ (పబ్లిష్) ఏజెంట్లు.

నాయిదాం పద్ధతిపై ట్రాన్సిస్టర్
కొయల్

(గ్యరంటీతో)
బ్యాండ్, ఆర్ సర్క్యూట్
చిక్లెట్ ట్రాన్సిస్టర్.

ట్రాన్సిస్టర్, నెలకు రు. 5/- వంటన
చెల్లించి పొందండి. ధర రు. 165. ప్రతి
గ్రామము మరియు టౌనుకు సంవత్సరము

VIRLA AGENCIES (30)
Roop Nagar, Delhi-7.

తెల్లవెంట్రుకలుండవ

పొగడం మూడు ఇంజిన్లు. కానీ మా "కేన్
రంజన్" ఆయుర్వేదిక పెంటెడ్ ఆయిల్ తెల్ల
వెంట్రుకలను నలగ మార్చును. నెల రెండు
వెంట్రుకలు నల్లవిగా మార్చి, అటుపైన నల్లని
వెంట్రుకలే వచ్చును. ఈ ఆయిల్ జ్వరకశక్తి,
కంటేమా పువ్వుల్ని నలచును. లాభంపొందినవారు
1000 పైగా మాకు వ్రాసియున్నారు.
లాభం లేకగ్న దబ్బు వాడును. ధర రు. 10/-
Western India Co., (S.N.)
P.O. Katri Sarai (Gaya)

నలుమ-తెలుమ

బాంబే ప్రయాణమయింది. మరునాడే
బాంబేనుంచి టాక్స్ వెడతానని చెప్పింది.
మాదేశం గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి
అని నేను అడగలేదు. అడగటానికి భయ
పడ్డాను—కానీ ఒకండుకు సంతోషించాను—
ఆమె ప్రస్తుత భారతదేశ పరిస్థితిని
ఈ కొద్ది సంఘటనలవల్లా కొంత
పూహించగలిగినా—ఆమె యింత కన్నా
ప్రస్తుతం జరుగుతున్న ఫెరాలను
చూడలేదు కనకా—చూసి మనసు బాధ
పడి—తను పూహించిన దేశాన్ని పూహ
లోనే పుంచుకుంటే బాగుండేదే అని
వాపోయే అవకాశం రానివ్వలేదు కనుకా
సంతోషించాను. అయినా ఆమె బాగా
నిరుత్సాహ పడినట్లు తెలుస్తూనే ఉంది—
'ఉత్తరం ప్రాస్తావకదూ—రాబర్ట్ ని
అడిగినని చెప్పు' అన్నాను పాకెట్లోని
వెండి నటరాజ విగ్రహాన్ని ఆమెకు
యిస్తూ—

ఆమె సస్యగానవ్వి 'థాంక్యూ' అన్నది.
రైలు కడిలింది. చేయిపూసాను—ఆమె
చురుప్ప ముఖం కనుమరుగైంది.
భారత దేశంమీద ఎంతో గొప్ప అభి
ప్రాయంలో వచ్చిన ఆమె—యిక్కడ
చూసిందేమిటి?—అనలు నిజంగా అంత
గొప్పదయిన మనదేశం ఎటు వెడు
తోంది—ప్రగతిమార్గానా?—అవంతి
పథానా?—ముందుకా? వెనక్కా? మంచి
కోసమా?చెడుకోసమా?—ఏమిటో—
బాధపడింది. మన దేశంమీదపున్న అంత
మంచిఅభిప్రాయాన్ని పోగొట్టుకోకానికి
ఆమె యిక్కడకు వచ్చినట్టుంది—నిట్టూ
ర్పటం తప్ప ఏమీ చేయలేకపోయాను.

తర్వాత నెలరోజులకు ఆమె దగ్గర
నుండి పుల్లరం వచ్చింది—వణుకుతున్న
చేతులతో కనరు చించాను. ముత్యల్లాటి
లక్షలాల్లో జాగ్రూపం కనిపించింది—
జియర్ రావ్—
మా టూర్ అంతా పూర్తి చేసుకుని
విన్నవే యిక్కడకు వచ్చాము. నేను నీతో
ఎన్నో చెబుదామనుకుని—ముఖముఖ
ఎదురనగానే ఏమీచూట్టాడలేక పోయాను.
నువ్వేమీ అనుకోలేదు కదా!

ఈ దేశంగురించి వేనక విధిమైన జీవితమున్న తర్వాత కన్నీలులు.

కాంతమన తల్లివారితో మీ దేశం
వచ్చాను. అదే అభిప్రాయంతో మీ దేశ
పరిస్థితులను క్లుప్తంగా పరిశీలించాను.
బాంబాయిలోనూ, హైద్రాబాద్లోనూ,
మీ పూర్వోనూ—కావాలనే అడిగి ఎన్నో
నిషయాలు తెలుసుకున్నాను. అనలు
హైద్రాబాద్ రాకముందే, బాంబాయి
లోనే ఈనాడు సామాన్య చారిత్రయుడు
ఏ పరిస్థితుల్లో జీవిస్తున్నాడీ—ఎంత
అసంతృప్తితో గడుపుతున్నాడీ గ్రహించాను.
శాంతికి, సాభాగ్యునికి పుట్టినిల్లయిన
మీదేశం, ప్రస్తుతం అశాంతిలో, అక్ర
మాలలో, చాక్లెట్లలో నిండివుంది.
సీతీ, నితాయలీలకు నిలయమైన
మీదేశంలో అవీతి, అన్యాయం స్థానం
చేసుకున్నాయి, విలక్షణకళా సంపత్తిలో,
సంస్కృతిలో. చరిత్రలో విలసిల్లిన మీ
దేశంలోని ప్రజలు—నేడు కళా విహీన
మైన చాకచారు సరదాలి, దురాచార
లని, అలవాట్లని ప్రోత్సహిస్తున్నారు.
పవిత్రతకి, ధ్యానానికి, అనురాగానికి,
చిహ్నమయిన మీ భారతస్థి—చాల విచార
కలమైనస్థితిలో వున్నది. నిత్యం ధన
సంపత్తిలో తలతూగిన మీదేశం—నేడు
కడుదారిద్యంలో భార్యలే అమ్మకునే
భర్తలను కూడా చూసే స్థితిలో వుంది.
దేశాన్ని సక్రమంగా పరిపాలించవలసిన
నాయకులరాలే, క్రమరిక్షణలేక, పదవి
పోరాటం సాగించే దుస్థితిలో వున్నది
మీదేశం.

నేను మీదేశ చరిత్ర చదివి పూహించు
కున్న దేమిటి? ఏ బ్రహ్మపుష్ప నాకా
వరణాన్ని గేను సరిగ్గా గ్రహించుకో
కూడదని—మీ దేశస్థితిని తెలుసుకుని
నేను బాధపడకూడదని నువ్వు చాల
విధాల ప్రయత్నాలు చేయటం నేను గమ
నించాను—దాని రావ్—నాకు మీదేశంమీద
పున్న సదాభిప్రాయం, మర్యాద,
నిష్కామతాపా పోలేదు. పైగా పెరిగింది
కూడా—మీదేశం నాకు లన్ని విధాలా
పచ్చింది. చాల బాగాపచ్చింది. ఎంతబాగా
పచ్చిందీలంటే—మాదెంబడిలి కొన్నాళ్ళు
మీ దేశంలోనేవుండి మీ కష్టసుఖాలను
పంచుకుంటున్నారేకగా వచ్చింది—అశ్చర్య
పోతున్నావా?

నుఖాటా కలసివుండేవే. అలాగే ప్రకృతి అన్న తర్వాత చీకటి, వెలుతురు— నలుపూ — తెలుపూ వుండవలసిందే. అలాగే దేశకాల పరిస్థితులు ఎప్పుడూ ఒకలా వుండవు. ఎన్నో సంవత్సరాలు, ఎన్నో విషయాల్లో ప్ర గ తి పథంలో కాంతులు విరజిమ్మిన మీ దేశం ఈనాడు మళ్ళీ చీకటిలోకి పోతున్నది. నువ్వు— నీలాటి యువకులు — చీకటిలోకి పోతున్నామేమో అని బాధపడటం, చీకటిలోవున్న మమ్మల్ని యితరులు గేలిచేస్తారే అని భయపడటం కాదు చే య ద ల సిం ది. ధైర్యంగా ఆ చీకటిని పారద్రోలి—వెలుగు లోకి రావటానికి ప్రయత్నించాలి. నీ పక్కడివల్లా అది కావచ్చు. కానీ నీ లాటివాళ్ళు కొంతమంది కలిస్తే—మళ్ళీ చైతన్యం వస్తే — వెలుగు దానంతట అదే వస్తుంది—ప్రస్తుతం మీ దేశానికి పట్టిన జబ్బుకు ఒకటే మందు — అదే సర చైతన్యం. ఆమందు యివ్వటానికి అర్హులైన డాక్టర్లు—మీరే—భారత సవ యువకులు. భారదేశం మీది. ఎందరో ప్రాణాలర్పించి మీ కోసం సంపాదించి పెట్టిన పవిత్రభూమి అది. ఈ నాడు కొందరు దురహంకారులు, పదనీ వ్యామో చులు; అవినీతిపరులు—దేశాన్ని నాశనం చేస్తే రేపు భరించవలసింది మీరు. ఈ నాడు మీదేశం చేస్తున్న అప్పులను రేపు తీర్చవలసింది కూడా ఈ యు వ కు లు మాత్రమే! — ఎందరో మజాకూలు, శాంతియజ్ఞంలో సాధించిన స్వాతంత్ర్యం, ఈ నాడు కొందరు స్వార్థ పరులు పార్టీల పేరుతో సమితి మింగేస్తే—రేపు బాధపడవలసింది మీరు — సవ యువకులు —

అంతేకాదు—రామకృష్ణుడూ, వివేకా సందుడూ బోధించిన, ఆధ్యాత్మిక చింత సను మరచి — విదేశీయులు సైతం మీ ఆధ్యాత్మిక జీవనాన్ని కారే సమయంలో— ఆ విదేశ ఆచార వ్యవహారంపై మోజు పడుతున్న మీ ప్ర జ ల లో చైతన్యం రావాలి — సర్వ జనాదులొ నాట్యమాడే అన్యాయాన్ని, అవినీతిని, అక్రమాన్ని పారద్రోలి. సంఘ విద్రోహక శక్తుల్ని నాశనంచేసే సహాయజ్ఞం ప్రారంభం కావాలి — స్వార్థంతో వివేకవివేకాలను

మరచి—డబ్బు చెనుకుంటున్న ప్రజానాయకులలో మార్పు రావాలి —

కానీ ఎలా...? — ‘ఏ పార్టీ ఆమార్పు తేగలదు?’ అని కాదు ఆలోచించ వలసింది. మీరు...భారతదేశపు నేటి పౌరులు —ముఖ్యంగా సవ యువకులు—ఆ మార్పు తేవాలి—సవయువకుల పార్టీ ఆ మార్పు తేవాలి. కానీ ఎలా...? సామాన్య మానవుడి అతి సామాన్య మేధస్సుకి తట్టేది—వయలెస్—ఎగ్రెషన్ — దౌర్జన్యం — హింసాకాండ— కానీ ‘అదికాదు కార్యాల్ని సాధించేది’ అని చెప్పే చరిత్ర మీకు చాలవుంది. అదే సరియైన మార్గం. మీ సవచైతన్య యజ్ఞానికి ప్రాణం అదే— శాంతి—అహింస. మీ దేశప్రజలరక్తంలో రక్త కణాల్లో ఆ పవార్తం వుంది. శాంతి, అహింస మీ సాత్తు. ఇప్పుడు వాటి నే వాడి మీ దేశంలో అణముకున్న చీకటిని పారద్రోలి—వెలుగును తీసుకు రావలసిన బాధ్యత—మీ మీదనే వున్నది.

యింకో విషయం—మీ దేశంలో కష్ట పడకుండా ధనసంపాదన చేయాలనే కోరిక చాలమందిలో కొట్ట వచ్చి నట్టు కనిపిస్తుంది. ఈ విషయంలో మా దేశపద్ధతిని మెచ్చుకుని తీ రా లి. ప్రతివాడూ

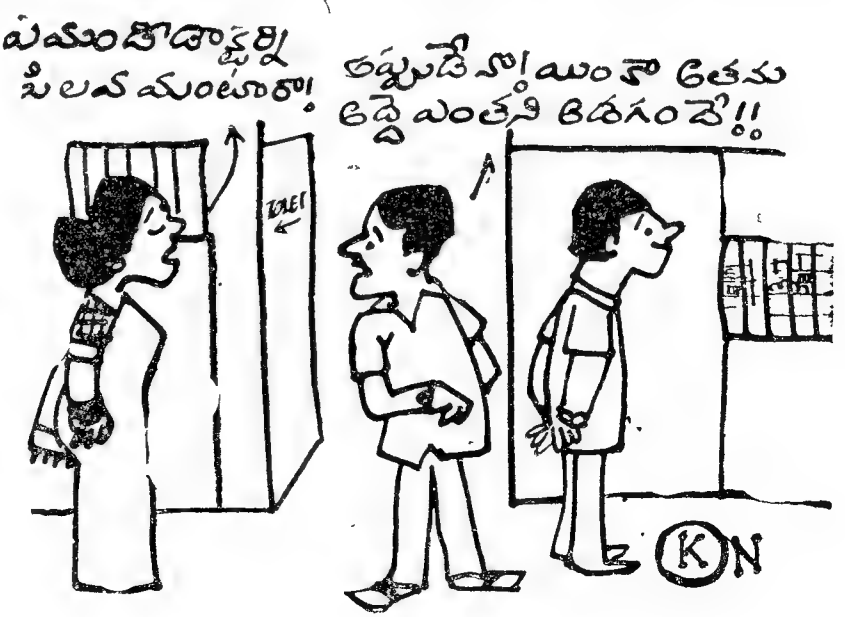
కష్ట పడి డబ్బు సంపాదించుకొనికే ప్రయత్నిస్తారీ కక్కడ. ఉ నివల్ల అటు దేశమూ సా భా గ్య వం త మవుతుందనీ, యిటు తామూ హా యి గా బ్రతుకవచ్చునీ మా వాళ్ళ అనుకోవటమే దానికి కారణం.

నాది మీ దేశంకాదు. కానీ మీ దేశం అంటే నాకు ప్రాణం. అందుకే నా మనసు తోని ఆవేదనను—వ్యక్తపరిచాను. నన్నింకోలా భావిండుకోవనీ, నా బాధను అర్థం చేసుకుంటాననీ ఆశిస్తున్నాను —

అంతేకాదు— నేను ఈసారి రాబక్స్ తో సహా— మీ దేశం వచ్చేటప్పుడు—మీదేశ సవచైతన్యంతో తొణికిసలాడుతూ వుంటుందనీ—నా వియమైన మీ దేశ, నేను వూహించిన దానికన్నా ఎన్నోరెట్టు శాంతి సౌఖ్యాలతో అలరారుతూ వుంటుందనీ ఆశిస్తున్నాను—

—నీ జూలీ నెల్సన్.

ఉత్తరం చదవటం పూర్తిచేసి ఆలోచనలలో నుంచి తేరుకునేసరికి — చీకటి పడింది. దృఢ నిశ్చయంతో లేచాను. స్విచ్ నొక్కాను. తెల్లటికాంతులు విరజిమ్ముతూ వెలిగిన లైటు వెలుతురుతో—రేడియో బల్బుమీదవున్న గంధిజీ ఎగహంక కనపడింది. ●

భానాలు ప్రాయటం, మావ్వర్లు చూసాన చెయ్యటం, జీతం తీసుకుని రిజిస్టరులో పేరు న్రాయించటం అన్నీ అయ్యేసరికి వో పూట గడిచిపోయింది—మధ్యాహ్నం క్లాసులు ప్రారంభం అవుతూవుంటే పూర్వ రామస్వామి కళ్యాణిని వెంట పెట్టుకుని ఫర్ఫుఫారం క్లాసుకి తీసుకు వెళ్లాడు—ఆంజకు ముందే తరగతిలోకి వచ్చి పుస్తకం తెరవబోతున్న తెలుగు మేష్టారు కళ్యాణిని చూసి తెగ ముచ్చట పడిపోతూ—

‘రామ్మా—ఇలా కూర్చో.’ అంటూ చిరు నవ్వుతో పలకరించాడు—తెలుగు మేష్టారు ఆంటే అపర దుర్వాసుడే అని హాడిలి పోతూ ఆయన క్లాసులోకి రాకముందే అచ్చుపుస్తకాలూ, నోటుపుస్తకాలూ తెరిచి పెట్టుకుని, ఎప్పుడు ఎవరిని ఏ ప్రశ్న వేస్తారో అనుకుంటూ గజ గజలాడిపోతూ కూర్చునే సలభైమంది అబ్బాయిలూ, అమ్మాయిలూ, ఆయన కోపం సంగడికూడ మరిచిపోయి ఆ కొత్త అమ్మాయిని చూస్తూ వుండిపోయారు — బిడియంగా మెల్లిగా లోపలికి వస్తున్న కళ్యాణిని ఎవరి ముట్టుక్కివారే. తమ ప్రక్కన కూర్చో పెట్టుకోవాలి అన్న సరవాతో కాస్త కాస్త సర్దుకుని ప్రక్కన చోటు చూపించ బోయారు అమ్మాయిలంతా—కానీ ఏ ఇద్దరి మధ్యా ఇరుకుగా కూర్చోటం ఇష్టంలేని కళ్యాణి మరి కాస్త ముందుకి వెళ్లి వెనక బెంచీ చివరగా కూర్చుంది. ఆ చివర కూర్చున్న సుమతికి అందలం ఎక్కినంత సంతోషం కలిగింది.

‘కలెక్టరుగారి మనరాజేమో—ఉమా, కొత్తగా వచ్చిన డాక్టరుగారి అమ్మా యేమో.’ అనుకుంటూ పూహలు అల్లుకుంటూ, ఎప్పుడు స్కూలు అయిపోతుందో ఎప్పుడు కళ్యాణిని గురించి వివరాలు తెలుసుకుందోమా అన్న ఆత్రంతో అపూట పాఠాలు కూడ శ్రద్ధగా వివటం మానేసి మధ్య మధ్య కళ్యాణివేపు చూస్తూనే వున్నారు అమ్మాయిలంతా—చివరికి ఆఖరి పీరియడ్ కూడ అయిపోయి బెల్ మ్రోగింది. మాష్టారు ఇంకా పూర్తిగా గుమ్మం అయినా దాటకుండానే అమ్మాయిలంతా బిలబిల కళ్యాణిచుట్టూ గుమిగూడిపోయారు.

‘మవ్వు రోజూ ఇలాగే పట్టువరికిణ కట్టుకుని, గొలుసులూ అవన్నీ వేసుకొస్తావా—మీ అమ్మనాళ్ళూ ఏమీ అనా—చిన్నసిల్లలం ఒక్కళ్లం వెళ్లి వస్తూ వుంటాం కదూ, డర్స్ దొంగతనరైతా వుంటే ఎత్తుకుపోతారనీ నామెడతోవుండే ఆంజనేయులు బిళ్లకూడలిసి దావేసింది మా అమ్మ.’ అంది సీతారత్నం అనే

అమ్మాయి కళ్యాణి బిట్టలవంసా సగల వంశా ఆరకిక్కిగా చూస్తూ. ‘మీ ఇల్లెక్కడ—ఇది నేనా పెన్ బజారులోంచి వెళ్లి వచ్చానుట నెచ్చాం. మీ ఇల్లుకూడ అటే అయితే మారో కూడ రా.’ అంది సాన్నిధ్యం అనే అమ్మాయి మరో రెండు ఇగల అమ్మాయి యవం మీద చెయ్యవేస్తూ.

అనలుమి నాన్నగారి పేరుమీద
ఆయనే ప్రద్యోగం చేస్తారు. మీరిక్కడకు
కొత్తగా వచ్చారా' అంది శమంతకమణి.
మిగిలిన వాళ్ళంతా ఈ ముఖ్యమైన ప్రశ్న
వదిలేసి ఏమేమిటో అడుగుతున్నారు అన్న
దోరణిలో.

ఒక్కసారి అంతమంది చుట్టూచేరి
అలా ప్రశ్నల వర్షం కురిపిస్తూంటే
బిత్తర పోయినట్లు చూస్తూ నిలబడి
పోయిన కళ్యాణి ఈ ఆఖరి ప్రశ్నలో
మరి ఖంగారుపడిపోయింది—ఆపిల్ల కళ్ళలో
నీళ్ళు కూడ తిరగబోయాయి. 'నాన్న—
నాన్న పేరు వీళ్ళు అడుగుతున్నారు—తనేం
చెప్పింది—అమ్మ, అమ్మమ్మ, అక్కయ్య,
మామయ్య తప్పితే నాన్న అని తను ఇంత
సరళా ఎవరినీ పిలవలేదు—ఆ ప్రశ్నకి
సమాధానం ఏం చెప్పింది.'

కళ్యాణి ఎంత జాగ్రత్తగా వుండాలను
కున్నా ఆపిల్ల కళ్ళలో నీటిపాత కొంత
మంది కంటపడనే పడింది. ఆ దైన్యాన్ని
మరోలా అర్థం చేసుకున్న ఒకరిద్దరు,
'అయ్యో పాపం—మీ నాన్నగారులేరా—
ఏ చిన్నప్పుడే 'వచ్చిపోయారా' అంటూ
సామధాని కురిపించబోయారు.

'మనవూరి కలక్కరుగారి అమ్మా
యనుకున్నాను, కాదుట' అని ఒకరు,
'కొత్తగా వచ్చిన డాక్టరుగారి మనవరా
లనుకున్నాను—ఉహూ. —పాపం కళ్యాణి
నాన్నగారు లేరుట' అని ఒకరు జారి పలక
బోస్తూంటే ఏం చెప్పారో ఎలా చెప్పారో
తెలియని కళ్యాణికి భోరున ఏడవాలింపిం
చింది—అతి ప్రయత్నమీద నిగ్గహించు
కుంది, కాని ఏమీ సమాధానం చెప్ప
కుండా వెళ్ళిపోవటానికి ధైర్యం చాల
లేదు. ఇవాళ తప్పించుకుని వెళ్ళింది.
వీరైతే రేపుకూడ తప్పించుకుంటుంది—
కాని, అలా ఎంతకాలం జరుగుతుంది—
ఏదో ఒకనాటికయినా ఆ ప్రశ్నకి సమా
ధానం రాబట్టుకోకుండా వూరుకుంటారా?
అదే ఏమని చెప్పాలి' అని ఆలోచిస్తూంటే
తన అమ్మమ్మ పేరు ఆ వూళ్ళో అందరికీ
తెలిసివుంటుందని, ఆమె పేరు చెప్పగానే
తను ఫలానా అని వాళ్ళంతా గ్రహించుకో
లరని ఆ చిన్నారి మనస్సులో ఒక
సమ్మకలాంటి భావం కదిలింది. అందుకే
మెల్లగా అంది, 'మా అమ్మమ్మ పేరు

ఆచరణలో...

కనకవల్ల అని
'కలకవల్ల?' అయిదు కంఠాలు
ఒక్కసారే అడిగాయి. 'అంటే ఎవరు,
ఎక్కడుంటారు' ఏ జమీందారిణి గురించో
వినబోతున్నట్లు అసక్తిగా కళ్ళ విప్పారు
కుని మరి చూశారు.

కాని అంతకన్న మరి వివరాలు చెప్ప
కలిగే శక్తిగని అసక్తిగని కళ్యాణికి
లేకపోయింది. అందుకే అసలా ప్రశ్నే
వినిపించుకోనట్లు, 'నే వెళుతున్నా' అంటూ
సంచీ బుజాన్న తగిలించుకుని క్లాసు
బయటికి వచ్చేసింది.

కొద్ది రోజులలోనే కళ్యాణి ఎవరో
ఇంచుమించు అందరికీ తెలిసిపోయింది.
ఆపిల్ల నోరువిప్పి చెప్పుకో లాగలేకకుం
డానే—మొట్ట మొదటి రోజు క్లాసుందర్ని
ఆకర్షించుకుని ఆకట్టేసుకున్న కళ్యాణికి
క్రమంగా సరదాగా మాట్లాడే తోడుకూడ
కరువయిపోయి నట్లయింది—కళ్యాణి
ఒక జట్టు మిగిలిన అమ్మాయిలలా
ఒక జట్టుగా చీలిపోయారు—ఎప్పుడైనా
వో కొత్త అమ్మాయి చేరటం తటస్థమే,
క్లాసుందరిలోకి చుక్కల్తో చంద్రుడిలా
మెరిసిపోతున్న కళ్యాణి స్నేహంకోసం
తెగ పుటలా పడిపోయి తనే పలకరించి
స్నేహం కలుపుకునేది. కాని కొద్దిరోజుల
లోనే మళ్ళీ కళ్యాణిపట్ల అయిష్టత
ఏర్పరచుకుని రెండో జట్టులో చేరిపోయేది.
వాళ్ళకి కళ్యాణికి మధ్య ఏనాడూ
పోట్లాట జరగలేదు. మాటా మాటా
పెరగలేదు కాని, వాళ్ళ చూపులో నడ
వడిలో, 'హూ, నువ్వు మాతో స్నేహం
చెయ్యటానికి అర్హురాలివి కాదు—మేము
పరువూ ప్రతిష్ట కలిగిన గొప్ప కుటుం
బాల లోంచి వచ్చిన అమ్మాయిలం—
మాలాంటి మర్యాదస్థులతో నువ్వెక్కడ
సరితూగగలవు?' అనేభావం కళ్యాణి
స్పష్టంగా గుర్తించగలిగేది. 'నన్ను
చూస్తేనే వీళ్ళకి అయన, ఏగింపు—
నాతో ఎవ్వరూ కలవరు,' అనుకుంటూ
విలవిల్లాడిపోయేది ఆ పసిమనసు.

ఇంటో మనస్సులన్నా పరిసరాలన్నా
కళ్యాణికి మొదటిమండి ఏరగింపే. ఇంక
మూలొగ్గ పున్న కాన్సేరయినా అవతో

సరదాగా ఖబరు చెప్పి తనే వో సేప్పాటి
రాలిగా అభిమానించే వ్యక్తి కరువవ
టంతో మనస్సు ఎంతగానో గాయపడినా,
'నేను బాగా పెద్దవమవులు చదువు
కుంటాను, మంచి ప్రద్యోగం సంపాదించు
కుంటాను. మర్యాదగా ఎంతో గౌరవంగా
బ్రతుకువాను.' అనుకుంటూ భవిష్యత్తు
లోకి దృష్టి సారించి చూస్తూ తోటి
పిల్లల నిర్లక్ష్యాన్ని అలక్ష్యం చేయటం
అలాంటి చేసుకుంది.

స్వహాగ తెలివికలది కావటంవల్లనూ,
ఇంటాబయటా స్నేహితులనే వాళ్ళు లేక
పుస్తకాలనే ఆపులుగా చేసుకుని అన్న
మానూ కాలం గడవటంవల్లా కళ్యాణి
ఎప్పుడూ క్లాసులో పస్టుగానే వస్తూ
వుండేది. అదికూడ మిగిలిన వాళ్ళకి
ఒంటికి కారం రాసుకున్నట్లే వుండేది.

కాలం గడుస్తున్నకొలది, పిల్లలు
పెరిగి పెద్దవాళ్ళవటంతోపాటు కొంత
మంది మొగపిల్లలు ఆడపిల్లల్ని ఏడిపించే
వద్దతితోనూ మార్పులు వచ్చాయి. వాళ్ళ
అల్లరికికూడ అందరిలో ఎక్కువగా
కళ్యాణి గురి అవుతూవుండేది—'సహా
ధ్యాయులుని ఇలా ఏడిపించి వాళ్ళు పొందే
ఆనందం ఏమిటి? చిన్నక్లాసులలో
ఎంతో అమాయకంగా వుంటూ తోటి
విద్యార్థినులని లోబుట్టువులలాగే అభి
మానిస్తూ వుండే విద్యార్థులలో కొంత
మంది కొన్న వయస్సు తచ్చేసరికి ఇలా
అల్లరిమూకలా ఎలా తయారవగలరు?
వాళ్ళలోబుట్టువులని కూడ ఇలాగే
ఎవరైనా ఏదైనా అంటే వాళ్ళకలా
అనిపిస్తుంది' అనే వాటినిగురించి ఎన్ని
సార్లు ఆలోచించినా కళ్యాణికి సమాధానం
దొరికేదికాదు.

ఓ ఉదయం క్లాసులోకి వచ్చి పుస్త
కాలు డస్కులో పెట్టుకోబోయింది. చెతి
కేదో గట్టిగా తగిలినట్లయింది—పర
ధ్యానంగా వుండటంవల్ల పులిక్కిపడి
కెప్పుడుంది—మిగిలిన అమ్మాయిలంతా
తెల్లబోయి అటు చూశారు—కళ్యాణి
ధైర్యంచేసి చెయ్యిలోనికి పెట్టి ఆ వస్తువు
బైటికి తీసింది—ఉల్లి పాయల వాసన
బట్టి అదో చిన్న పకోడీల పాట్లం అని
ఎవరైనా పూహించు కుంటారు—కళ్యాణి
మనస్సు భగ్గుమని మండిపోయి నట్లు

“పాలు పంచుదారా!”

“కాదండీ
మిల్క్ మేడ్!”

ప్రశస్థమైన
పూర్తి మిగడ పాలు—
కాఫీలో, టీలో
కమ్మదనానికి;
తాజా పాలకి బదులుగా
వాడెందుకు అదర్థ
ప్రాయమైనది.

మిగడ పాలు, వందలాది వందల
మిలియన్ల నెనీలవారి మిల్క్ మేడ్ కంపెనీ
మిల్క్—టిలో, కాఫీలో కమ్మదనానికి
విటమిన్లు A, D లతో నిండిన మిల్క్ మేడ్
పాలకి బదులుగా వాడెందుకు అదర్థ
ప్రాయమైనది, కమ్మగానుండి మీ ఎదినే శిశువు.
అవసరమైన అహారాన్నిస్తుంది, అత్యవసరమైన
శక్తినిస్తుంది, నిరపాయకమైన, స్వచ్ఛమైనది,
తాజామైనది మరియు చింత సమీక్షించుకొనండి.
స్వచ్ఛమైన, అత్యవసరమైన, విశేషమైన బడిన
పాలపై రెండు భాగాల నిల్వలో ఒక భాగం
మిల్క్ మేడ్ కలపండి

మిల్క్ మేడ్—
రుచికి ఆరోగ్యానికి మంచిది
నెనీలవారి ఉత్పాదనము

'NPM 3757

యెందు: 'ఏదేమిటా తనివ్వడు? ఈ పాటం తీసుకువచ్చి పాడొస్తానికి చూపిస్తావా?' అనే ఆలోచన కూడ వచ్చింది. మళ్ళీ అంతలోనే ఆ పుట్టే శ్వమూ మార్చుకుంది. 'సరే, ఇప్పటికి వూరుకుంటాను. పోవట్లా అవీ చేసి స్కూలంతటితో అల్లరిపెడటం ఎందుకు.' అనుకుంటూ, ఆ పాటాన్ని కిటికీలోంచి గ్రాండ్ కోకి విసిరేసింది, ఫిర్యారం చేస్తూ.

ఒక్క అడవిలో కొంగా చూస్తేనూ, ఏవగింపుతో ఫిర్యారం చేస్తేనూ అల్లరి కుర్రాళ్ళు అందరూ బుచ్చి చెప్పేసు కుంటారు అనుకోటం పొరపాటే... అదే జరిగింది కూడ.

ఒ రోజు కళ్యాణి డస్సులో ప్రేమ లేఖ—వ్రాసిన వాడిపేరూ పూర్వామి లేదు—కాగితం తీసి చూడగానే కళ్యాణికి పరిస్థితి అర్థమయి పోయింది. కళ్ళల్లో గ్లాసుల నిప్పు తిరిగింది—దాన్ని పంపించుట్టి చేతిలో పట్టుకుని మరుక్షణంతోనే క్లాసులోంచి బయటకు నడిచింది.

తలవంచుకుని ఏదో వ్రాసుకుంటున్న పురుషాత్మగారు ఎవరో వచ్చిన అరికిడి అయి తలవెత్తి చూశారు. కళ్యాణి ఆయనకి చూపించి, ఇంక తను వచ్చిన పని అయిపోయింది. అన్నట్లు వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు స్కూలు బండ్లోతు. వినయంగా ఆయనకి నమస్కారం చేసి తనపేరూ క్లాసు అడి చెప్పి, పుత్తరం ఆయన పేరుమీద పెట్టింది కళ్యాణి.

'ఏమిటిటి?' అంటూనే అది తెరిచి చదివారు 'ప్యే—తుంటరిమూక - వీళ్ళకి వదుపూ సంధ్యా ఏమీ అఖ్యలేదు—కేవలం అల్లరి చెయ్యటానికే స్కూలుకి వస్తున్నారటా వుంది — పేరు వ్రాయటానికి కూడ దైర్యం లేకపోయింది కాబోలు—ఉ...ఇలాంటికాళ్ళ ఒక్కరుంటే చాలు, స్కూలు కంతటికీ చెడ్డ పేరు వచ్చేస్తుంది.' అంటూ ఏకదిగి అనునతో ఆయన అనుకుంటున్నట్లుగానూ, కళ్యాణితో చెప్తున్నట్లుగానూ కూడ అని.

'నేను కనుక్కుంటాను లేమ్మా—నీకేం బయలెదు. క్లాసులోకి వెళ్ళి.' అన్నాడు

ఆచరణలో ...

వాళ్ళూ పట్టిపడుతూండగా ... ఈ కళ్యాణి ఎవరో ఆయన వూహించుకో గలిగారు.

మనస్సులోనే ఆయనపట్ల కృతజ్ఞతలు లెలుపుకుని, మరోసారి నమస్కారంపెట్టి తల వంచుకుని మెల్లిగా ఇంకా తలకి వచ్చేయబోయింది. అంతలోనే మరేవో గుర్తు రావటంవల్ల చటుక్కున గడసరిలోనే ఆగిపోయి వెనక్కి తిరిగింది. అంతే—ఆ అమ్మాయిలో అణవణవూ అవమానంతో ఆవేదనతో దహిం పు కు పోయింది. 'ఇన్నాళ్ళూ బాధ్యత తెలియని విద్యార్థుల చర్యలనే నిరసిస్తూ వచ్చింది—కాని, ఇవాళ—ఒక బాధ్యత గల హోదాతో ఉన్న వ్యక్తి ఆ విద్యార్థి విద్యార్థిమత వయస్సు గింబిడ్డల తండ్రి, పెద్ద వదుల్లాడిగ్రిలా అన్నీ పున్న పురుషాత్మగారి కన్న నిర్లక్ష్యంగా, అవహేళనా పూర్వకంగా నవ్వు తున్నాయి ఆయన పెదవుల మీద చక్ర హాసం.—ఒక్క క్షణం కల్యాణి స్తంభించి పోయినట్లే అయింది.

వెళ్ళిపోతోంది అనుకున్న కళ్యాణి లలా హతాత్మకంగా వెనక్కి చిరగటంలో తబ్బిబ్బు వడి చటుక్కున తన మొహంతో భావాల మార్పుకోటానికి ప్రయత్నిస్తూ 'ఏమ్మా' అన్నారు పురుషాత్మగారు—అప్పటికప్పుడు గొంతునిండా ఆ దరం వింపుకోహానికి ప్రయత్నిస్తూ.

'అబ్బే, ఏం లేదండీ,' మనస్సు మండిపోతున్నా పైకి మర్యాదగానే సమాధానం చెప్పి మెల్లిగా బయటకు వచ్చేసింది—గతంలో తనకు జరిగిన అవమానాల ప్రింటిని గురించి ఇంక ఆయనకు చెప్పబుద్ధికాలేదు—తనంటే మంచి అభిప్రాయం, అదరణ లేని వ్యక్తిరో ఇంకొకరి గురించి ఫిర్యాదు చేసుకోవటం ఏమిటి అనిపించింది—పురుషాత్మగారి ప్రవర్తన తలచుకుంటూంటే మాత్రం కళ్యాణి వంటినిండా లేళ్ళా జెర్మూ పాకుతున్నట్లుంది. 'హూ—నన్ను చూసి హేళనగా నవ్వుతున్నాడు—గురిపించ గింప పావ్యం యదే కాబోలు—చినను గురించి నాకేమీ తెలియదనే అనుకుంటున్నారు కాబోలు' అనుకుంది కనిగా.

'కనకవల్లి—ఇంటి ప్రక్కనే వుండే వెంకటాచల ఇంటికి పురుషాత్మగారు రావటం పోవటం కళ్యాణి చాలాసార్లు చూసింది—మేడగదిలో కూర్చునివుండే కళ్యాణిని ఆయన చూడలేక పోయేవాడు గాని రోడ్డుమీద నడిచి వెళ్ళాండే ఆయన్ని కిటికీలోంచి కళ్యాణి స్పష్టంగానే చూడగలిగేది—ఆయన నడవడి గురించి మంచి అభిప్రాయం లేకపోవటం చేతనే ఇన్నాళ్ళూ ఎంతకుంది ఎన్ని విధాల ఏడిపిస్తున్నా ఆయనతో ఫిర్యాదు చేసుకో వాలనిపించలేదు. కాని పరిస్థితి అంతకంతకు మితిమీరి పోయాండటం నల్లనూ, కొన్నాళ్ళ క్రిందట మరో క్లాసులో ఒక అమ్మాయికి లాంటి లన మానమే జరిగితే ఆయనకి తెలిసి గట్టి చర్య తీసుకోవటంవల్లా ఆయన రోచెప్పేనే బాగుంటుంది అనే నిశ్చయానికి వచ్చింది—అంతేకాదు, వ్యక్తిగతంగా ఆయన ఎలాంటి వాడయినా కానీ, ఆయనలో ఎలాంటి బలహీనతలయినా వుండనీ, వా సంగతికి అభివృద్ధిహోదాతో ఉన్నవాడు, అందులో పెల్లెడి చదువు సంధ్యలు వచ్చేరా చూడటమేకాదు వాళ్ళ నడవడి ప్రవర్తన తీర్చి దిద్దవలసిన బాధ్యత ఆయనమీద వుంది, అదక్షత కూడ ఆయనకివుంది అనిపించటం చేతనే మరో ఆలోచనకి తావు ఇవ్వకుండా ఆయన సహాయాన్ని అరికొంది—ఆయన ఇంత వెకిలిగా ఇలా బయటపడి పోతాడు అనే వూహకూడరా లేదు 'ఛ—ఏం మనుష్యులు? నీళ్ళమధ్య మెనుకుతూ నేనింక చదువేం చదువుకుంటాను.' అనుకుంది.

'మర్నంటే ఆయనకి ఎలాంటి అభిప్రాయం వుంటేనేం, ఆ విద్యార్థులమీద దగినచర్య తీసుకుంటానని హామీ ఇచ్చారుగా—ఎలాగో రెండేళ్ళు కళ్ళు మూసుకుంటే ఈ స్కూలుచదువు అయిపోతుంది.' అంటూ మనస్సు మరోమూలించి పోబి గింది.

'ఉహూ లాభాలేమీ—అయినానం గౌరవం లేకపోతే మానే పుట్టంగా అని పిస్తున్న ఇంతటి నిరాదరణ నేను భరించలేను.' అనుకుంటూ క్లాసులో ఆయనకు వెట్టింది. పుక్కులు చేతిలోకి తీసుకుని

ఇవేలాటి వచ్చేయబోతుంటే కళ్యాణిలో దుఃఖం ఒక్కసారి పెట్టుబిడి వచ్చింది.

‘మీకు నేనేం అవకారం చేశానని కక్షకట్టి నట్లు నన్నిలా సాధిస్తున్నారు—నిజమే—నేను మీలా గౌరవనీయమైన కుటుంబంలో పుట లేదు—అంతమాత్రం చేత మీతో కలిసిమెలిసి తిరిగే అర్హత కూడా నాకులేదా—మీ అందరిలాగే చదువు కోవాలి ఎన్నో డిగ్రీలు సంపాదించాలి పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగాలు చేయాలి ఎన్నో కోరికలతో ఈ స్కూల్లో అడుగు పెట్టాను—నాకు ఇలా అడుగుడుగురా ఆటంకాలు కల్పించి ఎందుకీంత వేది స్తున్నారు—మీ ప్రవర్తనతో నాగుండెలు అవిసిపోతున్నాయనే సంగతి మీరు గ్రహించుకోలేరా.’ అని ఒక్కసారి అందరినీ అడతనే ఆవేశం పొంగివచ్చింది—కాని ఒక్క మాటయినా మాట్లాడకుండా—వెళ్లిపోతున్నాను అని ఎవరికీ చెప్పకనే చెప్పకుండా—మాట్టారు కాసులోకి రాకముందే తను బయట పడాలనే ఉద్దేశ్యంతో గబగబ అడుగులు వేసుకుంటూ స్కూలు గేటువేపు వెళ్లిపోయింది. ఇంటినుంచి వెళ్లిన అరగంటకే మళ్ళీ తిరిగి వచ్చిన కూతుర్ని చూసి వనజాక్షి కాస్త తెలబోయినా ఏమీ అడగలేదు.

కళ్యాణి ఉన్నా తన గదిలోకి వెళ్లిపోయి పుస్తకాలు అలమారులోకి గిరివాటేసి మంచంమీద వదులుని ఏడుస్తోంటే ఆ ఏడుపు విని విస్తుపోతూ తోవరికి వచ్చింది. కూతురు ప్రక్కనే మంచంమీద కూర్చుని అనునయంగా వెన్ను నిమరుకూ ‘ఎందుకేడుస్తున్నావు—ఉనలేంజరిగింది—పుస్తకం ఏదైనా మరిచిపోయావేమో తీసుకువెళ్ళటానికి మళ్ళీ వచ్చావనుకున్నాను—ఇదేమిటి’ అంటూ బుజ్జగించి అడగటం మొదలు పెట్టింది.

తల్లి అలా అడుగుతున్న కొద్దీ కళ్యాణిలో దుఃఖం మరి పొంగుతు వచ్చింది. ‘మీ అంతఃమాటలు కాదని వెళ్లాను—పరాధనంపొంది తిరిగి వచ్చాను—నా జుట్టు హెయమైనది. నా బ్రతుకు హెయమైనది. వదిలించి తోడువగా వేరై చూపించగలిగే అటు బొమ్మని నేను’ అన్న వాదనలతో వారి కుమిలిపోయింది. చివరికి కాఫీసేటి తరుకాత చల్లి బ్రతి

మాలగా బ్రతిమాలుగా ఎలాగో దుఃఖాన్ని దిగమించి జరిగినదంతా చెప్పి

‘ఓంక నేనా స్కూలు మొహం చూడను’ అంది కళ్యాణి.

‘పోనీలే, ఇప్పుడు నిన్ను చదువుకోమని ఎవరు బలవంతం పెట్టారు. పోయి ఇంట్లోనే వుండు’ అంది వనజాక్షి.

‘ఉహూ—నేను కనీసం మెట్రిక్ అయినా ప్యాసు కావాలి. ప్రయత్నంగా చదివి పరీక్షకి వెళ్తాను’ అంది కళ్యాణి.

ఇంట్లో వాళ్లందరూ ‘సరే నీయిష్టం’ అనక తప్పలేదు కాని కళ్యాణికి ప్రయత్నాలు చెప్పటానికి మేష్టరు దొరకటం మాత్రం గగన మయిపోయింది.

ఆ యింటి గడనలో అడుగుపెట్టి ఆ అమ్మాయికి చదువు చెప్పటానికే తను పరుపూ మర్యాదా గంగలో కలిసిపోతాయి అన్నట్లు భయం పోయారు చాలామంది—తమకి స్వయంగా అభ్యంతరం లేక పోయినా నలుగురూ చెప్పలు కొరుక్కుంటూ రేమో అనే సంకోచంతో వెనక్కి తీశారు కొంతమంది. చివరికి ఎలాగో వో మేష్టరు దొరికాడు. కళ్యాణి మెట్రిక్ ప్యాసయింది.

ఆ లోగా ఇంట్లో అనేకరకాల గొడవలు. రోజూ ఏదో వో రాదాంతం—అబ్బి—అది ఒక నరకమే అనిపించి కళ్యాణికి—ఆ నరకాన్నుండి బయట పడటానికి మాత్రం ఎన్నిగొడవలు ఒరిగాయని!

‘నా దారిని నన్ను బ్రతకనివ్వకపోతే

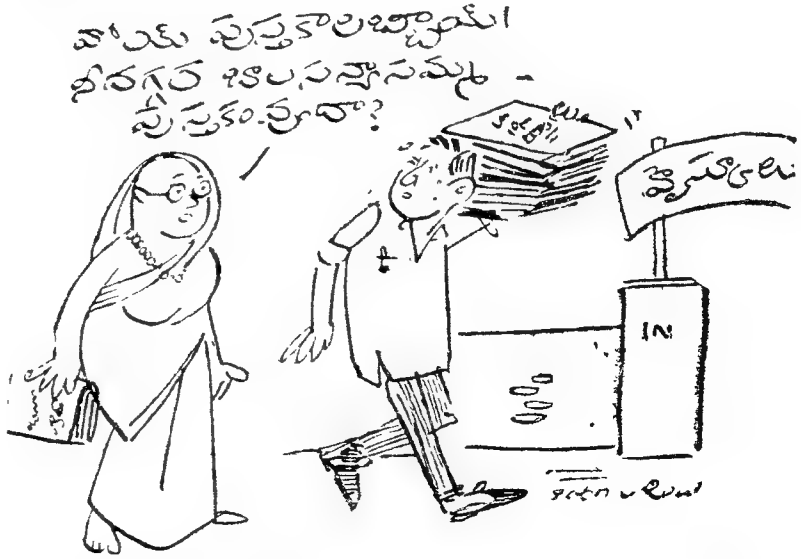
ఎందులోనయినా పడి చచ్చిపోతాను.’ అని కళ్యాణి ఆఖరి ఆశ్రయం ప్రయోగించటంతో వాళ్లంతా కాస్త వెంక్కి తగ్గారు. కాని, అమె ఇల్లు విడిచి వచ్చేమాంటే,

‘నిన్ను ఎవడు పెళ్లి చేసుకుంటాడే—నాలుగు అక్షరం ముక్కలు వంట వట్టిండుకుని మాకే నీతులు బోధిస్తూ న్నట్లు మాట్లాడుతున్నావు కాని’...అంది అమ్మమ్మ కనకవల్లి అక్కను పుట్టలేక.

‘సరవాలేదు వెళ్లనీ—ఒక్కసారి మోసపోతే ఆప్పుడు బుద్ధి తెచ్చుకుని మళ్ళీ ఇక్కడికే తిరిగి వస్తుంది.’ అన్నాడు రాఘవులు.

‘నన్ను పెళ్లి చేసుకోటానికి ఎవ్వరూ ముందుకి రాకపోతే బ్రహ్మచారిగానే జీవితం అంతా గడిపేస్తారు—ఈ ప్రపంచంలోని మనుష్యులని, వాళ్ల తత్వాలని అర్థం చేసుకోలేక ఎవ్వరిచేతనైనా మోసగించబడటం అనేది జరిగితే ఈ గుక్కెడు ప్రాణం తీసుకుంటానే కాని మళ్ళీ మీ ఆశ్రయాన్ని మాత్రం కోరను.’ అని లింకంగా ధైర్యంగా సమాధానం చెప్పి మరీ వచ్చేసింది.

అసలు ఎక్కడికి వెళ్లాలి, ఏం చేయాలి అనే విషయంలో చాలాసేపు ఏ నిర్ణయానికి రాలేకపోయింది కాని చివరికి తన వాళ్ళకి సాధ్యమైనంత దూరంగా వుండటమే బాగుంటుందనిపించి పాద రాబాదు చే

వీళ్ళెట్టు తినుకుని రైలువిక్కి కూర్చుంది.

పాదరథాదు స్టేషనులో రైలు అగగనే టోటి ప్రయాణికులలో పాటు ప్లాటుఫారం మీద పాదం మోపిన కళ్యాణి కొళ్లు ఒక్కసారి పణికాయి. గుండెలు జలదరించినట్లయింది. ఈ మహానగరంలో — పుట్టిన వూరు వదిలి ఎక్కడికి వెళ్ళని కను—వంటరిగా ఎలా బ్రతుకుతుంది, ఎక్కడ తల దాసుకుంటుంది అనే ఆలోచన వచ్చి ఒక్కక్షణం మనస్సంతా ఎలాగో అయిపోయింది. మిగిలిన ప్రయాణికులంతా పొదావిడిగా కూలీల నెలైన సామానుపెట్టి ప్లాటుఫారం దాటి బయటకు వెళ్ళిపోవటానికి ఆశ్రుతపడిపోతున్నారు. కొంతమంది తమని రిసీవ్ చేసుకోవటానికి వచ్చిన వాళ్ళతో సంతోషంగా కుశలప్రశ్నలు వేసి గలగల ఖబుర్లు చెప్పేసు కుంటున్నారు.

‘వీళ్ళంతా ఎంత అదృష్టవంతులు!— తమ రాకకొసం ఎదురుచూస్తున్న ఆవులు ఇలావచ్చి పలకరించటం ఎంత ఆనందంగా వుంటుంది! అదుగో ఆ వెళ్తున్న వాళ్ళ కొసం ఎవరూ వచ్చినట్లు లేదు. అయినా వాళ్ళు ఏ రిక్తానో మాట్లాడుకుని ఇల్లు చేరుకుంటారు, అక్కడ వీళ్ళని ఆప్యాయంగా పలకరించి ఆదరంగా తోపలికి తీసుకువెళ్ళే బంధువులూ, ఆయనవాళ్ళు అంతావుంటారు—ఎవరూ

ఆచరణలో...

రేకపోయినా చేపలం నరదాగా పట్టుటం చూడటానికి వచ్చేవాళ్ళూ ఇక్కడ ఎని పుండి వచ్చేవాళ్ళూ ఏ హోటల్లోనో దిగి నరదాగా నాలుగురోజులు పుండిపోతారు — ‘నేను ఒక్కదాన్ని...’ అని బెంటెలు పడిపో బోతున్న మమ్మని ఒక్క స్టేషన్లోనే అదుపులోకి తెచ్చుకుని ‘ఛ, ఏమిచే చేతనం? అందులోనూ ఇలాంటి సమయంలో... నాకువచ్చిన భయం ఏమీలేదు— చేతిలోన్న డబ్బు అయిపోయే లోపుని ఏదో వో పుద్దోగం దొరక్కపోదు. ఇంత గొప్పపట్టుతో నేను తలదాడుకోవానికి కఠినం ఒక గదిలయినా దొరక్కపోను. నువ్వుమాత్రం నా డైర్యాన్ని దిగతోడకు’ అని మరమ్మని మందలించి, సూటుకేసు చేత్తో పట్టుకుని గబ గబ అడుగులు వేసుకుంటూ స్టేషనుదాటి బయటికి వచ్చింది.

‘రిక్తాకావాలా అమ్మా’ అని అడిగిన వాడితో గీసిగీసి బేరం చెయ్యకుండా తిప్పుగా వో హోటలుకు తినుకు వెళ్ళమనిచెప్పింది. రిక్తాదిగి లోపలికివెళ్ళి కడుపునొందా టిఫిన్ తినికాఫీతాగి పెట్టెచేత్తో పట్టుకుని బయటికివచ్చేసరికి ఇందాకటి రిక్తాఅబ్బి ఎదురుగా కనిపించాడు. అతనికి మరే

బేరం దొరకలేదులా వుంది మిగిలిన రిక్తా వాళ్ళతో చాతాఖానీ కొనుతున్నాడు. కళ్యాణిని చూడగానే ఖబుర్లాడి ‘రిక్తాకావాలా’ అప్రట్టు చూశాడు.

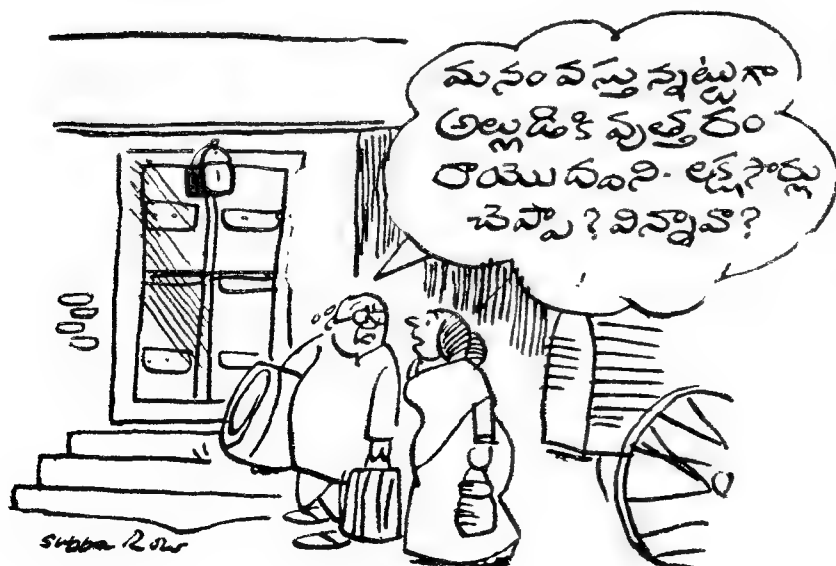
కళ్యాణి మాట్లాడకుండా ఎక్కి కూర్చుని ‘హిమయత్ నగర్ పోన్’ అంది రిక్తా నాలుగుగురులు వెళ్ళాక ‘చూడు— కొంచెం అలవ్వం అయినా లోందర చెయ్యకు — నీ కష్టం పుంచుకోను— హిమయత్ నగర్ లో కానీ ఆ ముఖ్య పక్కలదాని నాకు వోచిన్నయిల్లు కావాలి— సరే ఏదీ దొరక్కపోతే ఇవార్లికి ఏ సరఫరులోనో వుండిపోతారే — నువ్వు మాత్రం కాస్త వోపగ్గ నాలుగుపేటలూ చూసించాలి.’ అంది— హోటల్లో టిఫిన్ తీసుకుంటున్నప్పుడు ప్రక్కనున్న వాళ్ళతో మెల్లిగా మాటలుకలిపి ఎక్కడో పేటల పేర్లూ బజార్ల పేర్లూ అపి బెలుసుకుంది.

ఆ రిక్తా అరసు చాలా నెమ్మదైన వాడు. ఈపేట కాకపోతే మరోపేట మరోపేట అంటూ వోప గొలుగుచోట్లకి తీసుకువెళ్ళాడు. చివరికి మధ్యాహ్నం అయ్యేసరికి కాచిగూడా స్టేషన్ దగ్గరలోనే వో బంట్లో రెండుగురుల వాటా కుదిరింది.

‘ఇంతవరకూ అదృష్టవంతు రాలినే— ఇప్పటిదాకా ఈ ఇళ్ళుగల వాళ్ళందరూ వేసే యక్షప్రశ్నలకి సమాధానం చెప్పలేక ప్రాణం పోయినట్లయింది— వాళ్ళ భారణి చూస్తూంటే అసలు నాకు తలపోసుకోటానికి తావే దొంకడేమో అని భయం వుట్టింది— వీళ్ళవరో పాదం — నాలుగు ప్రశ్నలువేసినా నేను చెప్పిన సమాధానాలు నమ్మి ఇప్పటికీ వ్రాడు నాకు ఇల్లు ఇవ్వటానికి ఒప్పుకున్నారు.’ అని సంతోషిస్తూ, రిక్తా అతను అడిగిన దాని కంటే మరో రూపాయి ఎక్కువ ఇచ్చి సంపించింది.

ఇక మర్నాటినుంచీ ఉద్యోగాన్వేషణలో పడింది ఎక్కో అపేయించుట్టు తిరిగింది. మరెన్నో అపేయలకి లక్ష్మీష్టమృదంపించింది— ఆ ప్రయత్నాలు ఏమీ పరించలేదు కాని నెల తిరిగేసరికి అయిదారు ఇళ్ళలో ట్యూషను మాత్రం దొరికాయి.

(ఇంకా ఉంది)

౧ పూర్వ కాలంలో దేవతలకూ,

దానవులకూ తిరుగుగా యుద్ధాలు జరుగుతూ ఉండేవి రాక్షసులకింటే దేవతలు కొంత మెత్తని స్వభావం కలవారు. అందువల్ల వరమేశ్వరుడు వారియందు ఎక్షపాతం కలిగి ఉండేవాడు. తం శక్తిని వారిలో సంక్రమింపజేసి, వారు జయించేటట్లు చేశాడు. విజయాన్ని పొందిన దేవతలు తమ విజయానికి తమకుండే శక్తియే కారణమని గర్వించారు; కాని తత్వాన్ని తెలుసుకోలేకపోయారు.

వారి అహంకారాన్ని అణచివేసి, మంచి మార్గంలో పెట్టాలనే సంకల్పం వరమేశ్వరుడికి కలిగింది. అందువల్ల ఆయం తన యోగబలం వల్ల ఒక భూతరూపాన్ని ధరించి వారి యెదుట నామోక్తరించాడు. ఆ స్వరూపం దేవతలకు ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగించింది. దాన్ని గురించి తెలుసుకోవాలనే సంకల్పం వారికి కలిగింది వారు తమలో సమర్థుడియి అగ్ని దేవుణ్ణి ఆ భూతం వద్దకు సంపాదించి అతడు ఆ విషయాన్నే ప్రశ్నింపగా, ఆ భూతం “నా సంగతి తిర్వాత చెప్తానుగాని, మొదట నీవు ఎవ్వరో, నీ శక్తి ఏమిటో చెప్పు” అన్నది. అప్పుడు అగ్ని తన పేరు చెప్పి ఏ సదార్థమునైనా త్రుటిలో భస్మం చెయ్యగలనని అన్నాడు. ఆ విశ్రుత స్వరూపం ఒక గడ్డిపోదను చూపి, దాన్ని భస్మం చెయ్యమన్నది. అగ్నికి నాధ్యం కాలేదు. సిగ్గుపడి-మారు

మాటాడకుండా వెనక్కుపోయి, ఆ భూతాన్ని గురించి తెలుసుకోవడం తంకు నాధ్యం కాదని చెప్పాడు. తర్వాత దేవతలు వాయువును సంపాదించి అప్పుడు ఆ భూతాన్ని దాని వృత్తాంతాన్ని అడుగగా, మొదట అతని శక్తిని తెలుసుకొంది. వాయువు తన పేరు చెప్పి అన్ని వస్తువులనూ ఆకర్షించే శక్తి తనకున్నదని చెప్పాడు. ఆ భూతం ఒక గడ్డిపోదను చూపి దానిని ఆకర్షించవలెనని కోరగా వాయుదేవుడు విఫల ప్రయత్నం ఉపయోగించాడు. అతడు వెంటనే వెనుకకు వచ్చి ఆ భూతాన్ని గురించి తెలుసుకోవడం తంకు నాధ్యం కాదన్నాడు.

ఇక లాభం లేదని, తర్వాత ఇంద్రుడే స్వయంగా ఆ భూతం దగ్గరకు వెళ్లాడు. అతనితో మాట్లాడడానికి కూడా ఇష్టపడక-ఆ భూతం ఒక్కసారి ఇంద్రుడికి కనబడి, వెంటనే మాయమైపోయింది. ఇంద్రుడు మాత్రం అగ్నివలెను, వాయువువలెను వెనుకకు పోకుండా,

అక్కడే వుండి ఈశ్వర ధ్యాన నిమగ్ను ఉన్నాడు. ఇంద్రునికి గల వరమేశ్వర భక్తికి మెచ్చి బ్రహ్మ విద్య పార్వతీ రూపం ధరించి అతనికి ప్రత్యక్షమయ్యెను.

శివుని అర్థదేహమైన పార్వతికి సమస్తమూ తెలియగలదని, ఇంద్రుడు ఆమెకు సమర్థురని, “తల్లీ! ఇదివరకు ఇక్కడ నాకు కనబడి వెంటనే మాయమై ఆ భూతం సమాచారం తెలుపవలె”ని ప్రార్థించాడు. ఆమె చిరువ్వు సవ్వి: “అయ్యా! అదే బ్రహ్మపదార్థం. ఈశ్వరానుగ్రహంవల్ల అదే మీలో ఆవేశించి రాక్షసుల వల్ల మీకు విజయం కలిగేటట్లు చేసింది. ఆ విజయం స్వశక్తివల్లనే కలిగిందని మీరు భ్రాంతులవడి గర్వించారు మీకు హితాన్ని ఉపదేశించి మిథ్యాభిమానాన్ని పోగొట్టడానికే వరమేశ్వరుడిలా కన్పించాడు మీకు ఉండే శక్తులన్నీ ఆయములంగానే లభించాయని తెలుసుకోని, గర్వాన్ని విడిచి, ఈశ్వరునే ఆరాధిస్తూ వుండండి” అని చెప్పినది.

అవ్వటినుండి దేవతలు తమ గర్వాన్ని విడిచి, ఈశ్వరారాధక తత్వం లయినారు.

అగ్ని, వాయువు మొదట ఈశ్వరుని గురించి తెలుసుకోవాలని యత్నించినందున దేవతలలో ఉత్తము లయినారు. ఇంద్రుడు తత్వాన్ని తెలుసుకున్నందున దేవతలకు నాయకుడైనాడు.

ఉగ్రుడైన శివుడు శాంతంగానే దేవతల తిష్ఠిని దిద్దివట్టి ఈశ్వరోపనిషత్కథ తెలుపుతున్నది. ❁

రామనాథం అని వెయ్యి పార్లెనా అని వుంటాడు—నదరు లాయరు రామనాథం నాటిమంచి వేటివాకా ఎన్ని ఉన్యాసాలు చేసాడో లెక్కలేదు. బహుశః 'ఆంధ్ర దేశంలో ఆయన ఎక్కి దిగిని వేదికంటూ లేదేమో. మహానుభావుడంటూ చేతులెత్తి ఆయనకు మొక్కుని మనిషికూడా ఉండడం అతిశయోక్తి కాదు. ఎందుకంటే ఆయన ప్రపంచాల్లో దొరిగిన విషయాలు ఒకటూ, రెండా ... నో యద్యో? సంఘ పేనన్నాడు. సమాజ వికాసమన్నాడు; పతిత జనోద్ధరణ; సంకరజాతి పెల్లిళ్ళు; విధవా పునర్వివాహాలు, స్త్రీవిద్య; వయోజనవిద్య, వయసుమళ్ళిన వాళ్ళ సన్యాసం పుచ్చుకున్నా సంఘాని కెంతెంతో సేవచేసిన వారవుతారని కూడా అన్నాడు.

ఏమైతేగా పోటీచేశాడు. రెండుసార్లు ప్రత్యర్థులధాటికి గెలవలేక పోయాడు. అంతా అయితర్యాక ఏమైతేగా గెలిచినా ఒక గొప్పచిక్కే అవుతుంది. ఏదో ఒక మంత్రిపదవి యిస్తారు. దానికి తంత్రవాది అయివుండాలి. అలాంటి మాయామంత్రాలు తనలాటి స్వచ్ఛంద సేవకుడికి సుతరామూ యిష్టంలేదూ అని ఒకానొక సభా ప్రాంగణంలో స్పటికం లాటి తన మనస్సును జనం ముందుంచాడు లాయరు రామనాథం; అప్పుడే కరెంటు దీపాలు ఆరిపోగా ఆవరించిన తమస్సుతో.

అల్లా, వారూణ ఒకరే అన్నట్లుగా మంత్రిపదవి అయినా, ఈజిల్లా పరిషద్ చెయిర్మన్ అయినా నాకొకటే— అని చెయిర్మన్ అయితర్యాక ప్రారంభోపన్యాసంతో సెలవివ్వారు లాయరు రామనాథం.

ఇది ఇలావుండగా—
రంగనాథం బుర్ర ఆ లో చ న లో వేడెక్కిపోయింది. తోలోపలే ఏదో గొణుక్కుంటూన్నాడు ఈచెయిర్ లో కూచాని. రంగనాథం ఎవరోక్కా—లాయరు రామనాథం ఏకైక పులరత్నం. ఎప్పటికైనా తండ్రి అంతటివాడు కావాలన్నదే అని నిరంతర ప్రయత్నం. అదర్థాలకేం గాని అడ్డాల్సింది మధ్యే 'ప్రేమ' అనే గడ్డు పదం

కాలేజీలోనేమో చదువు. కలెజాలోనేమో

తల్లిదండ్రులతనికి పెట్టిన పేరు రామనాథం. ప్రజానీకం నోట్స్ అతను లాయరు రామనాథం. 'లా' పట్టా పుచ్చుకొన్నాక అయిదారు కేసులు పట్టక పోలేదు. కాని అవన్నీ పుచ్చిపోయినాయి. అందుకే జట్టంతా పీక్కుంటూ చెట్లకింద పిచ్చిగా తిరిగాడు. చెట్టుకింద పీడ్లరూ అని అన్నారు కొందరు అప్పట్లో. కాని ఆపేరే నిలవలేదు. ఆపైన స్వాతంత్ర్యంకోసం అష్టకష్టాలు పడుతున్న క్లిష్టమైన రోజులవి. స్వాతంత్ర్య సమరభారతి పిలుపు అందిందంటూ ఇల్లు విడిచి ఢిల్లీవేపెళ్లి పోయాడు రామనాథం. మైళ్ళకొద్దీ నడిచాడు. జైళ్ళలో కెళ్ళాడు. సత్యాగ్రహంలో

పోతొన్నాడు. మనస్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాల కడ్డంగా నిలచిన ఈ తెల్లవాళ్ళను మనదేశంమంచి వెళ్ళగట్టాలంటూ ఉపన్యాసాలిచ్చాడు. కొన్నేళ్ళు గడ్డం పెంచి సన్యాసిలా దేశమంతా తిరిగాడు. మొత్తానికి రామనాథం చాలా కష్టపడ్డాడు. అందులో సందేహం లేదు — ఇదంతా పంపొమ్మిదనందల నలభై ఏడుకు ముందు. దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన పిదప రామనాథం, లాయరు రామనాథం అయ్యాడు. ఒకానొక సభలో ఒకచోటా నాయకుడు దేశ స్వాతంత్ర్య సమరంలో లాయరు రామనాథం పాత్ర—అనే విషయం మీద ప్రసంగం చేశాడు. అనున గంట పేపే చేసిన ఆ ప్రసంగంలో లాయరు

వలపు. మనసు ప్రేమనముద్రం అటు పోయి హృదయం మీద విసిరే మృదుడి పూలబాణాల గట్టు, తూట్లు.

తండ్రిమొ పెళ్ళిచేయడు. తనమొ నోరుబిప్పి అడుగడు. ఏమని అడగలడు? నాకోరిస్తువాచీ కొనియ్య నాన్నా, నాకో న్నూటరు కొనియ్య నాన్నా అన్నట్టుగా నాకోపిల్లను తెచ్చిపెట్టు. నేను తాళి బొట్టు కట్టుతానని అంటాడా? ఎంత పిల్లీ!

ఎవరైనా మిత్రులు తన పెళ్ళిగురించి తండ్రి నడిగినప్పుడు 'ఇప్పట్లో ఆ ఉద్దేశ్యమే లేదు. పెళ్ళి కాస్తా అయిందంటే బద్దకించి పోతాడేమోనని అనుమానం. అనలువిషయం చెప్పాలంటే వదుపు పూర్తి కాందే పెళ్ళి చేసుకోనడే వాడి సిద్ధాంతం' అని చెప్పుకుపోతుంటే అది వానా కాలమే అయినా అరికాలిమంట తల కెక్కేది రంగనాథానికి.

ఎవరైనా ఒక పిల్లన్నాని ప్రేమించేస్తే మంచిదేమోనని వారం రోజుల్నించి అతి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు రంగనాథం. ఆనాడు సాయంకాలం అలా ఊరి మీద పడ్డాడు.

ఈ వెధవ ప్రపంచంలో చివరికి ఒక విధవాడవడమ కనిపించింది - అది ప్రక్క పిల్లిలోనే. అప్పటికి ఆపిల్లే తనకు పెన్నిధి అనుకున్నాడు.

రామాయణం చదివే ఈడులో లేదా పిల్ల. మెల్లగా ప్రేమాయణంలోకి దింపాడు రంగనాథం.

సుధ విధవైనా నెరజాణ కాబట్టి పిరిద్దరిప్రేమ ఆరు రోజుల్లోనే మూడు పూలు ఆరు కాయలైంది.

రాత్రి ప్రణయం, సగలంతా విరహం తప్ప ఆ వారం రోజుల్లో వాళ్ళ కళ్ళ కేమీ కనిపించలేదు. వాళ్ళ మనసులో ఏ విషయమూ తలెత్తలేదు.

ఆనాటి రాత్రి సంతత స్థలమైన ఊరి బడిగల్గరి కలిసారు. ఈ మధ్య కాలంలో బళ్ళే ప్రేమ పూజారుల గుళ్ళయినాయి గదా! మరి అజీషిషన్లు సమ్మెల మూలంగా మూసివేయబడినాయి బళ్ళన్నీ. జట్టురేగిన బడిపిల్లలతో నిండిపోయిన ఊళ్ళన్నీ, నిండిపోయినాయి బాజా పట్టిన పుస్తకాలతో

యళ్ళన్నీ.

ఆ చివారి పిల్లల బడే సుధా రంగనాథుల రాష్ట్రీకలకు బృందావనము అయింది. బడివెక్కి పారుతున్న మురికి కాలవ ఒడ్డే యముకాతటము.

'సుధా! నీ పేరంత మధురమే నీ రూపంత ముగ్ధ మనోహరము'

రంగనాథం రిమార్కు, ఆరు రోజుల వర్షే అనంతరం.

'మీరు కవిగారు కూడానా?' సుధ గొంతులో వ్యంగ్యం.

'కవి చేష్టలేగాని నా కవి హృదయం నీకేం తెలుసు సుధా. అయినా నీలాంటి అవరంజి బొమ్మను చూస్తే కవిత్వంరాక వైరాగ్యం కలుగుతుందా?..'

మాటలులేని కొన్ని క్షణాల్లో కీచు రాళ్ళ రణగోణలు, యమునాతటినీ కప్పల బెకబెకలు మాత్రం వినవచ్చినాయి.

ఈతచెట్టు మీనుంచి పిట్ట ఒకటి 'తీ, తీ' అంటూ ఎగిరి చీకట్లో కలిసి పోయింది.

'నువ్వు విధవ్వీ, మరి మానాన్న యీ పెళ్ళికి అంగీకరిస్తాడా లేదో?'

'ఆ వెధవాలోవన్న ఇప్పుడెందుకండి? హాయిగా...'

'హాయి మాటకేం గాని మన భవిష్యత్తును గురించి కూడా ఆలోచించాలి గదా.'

'మత్తులో మునిగివున్న ఈ గమ్మ తైన మధురక్షణాల్లో భవిష్యత్తును గురించి బెంగ దేసికండి? వర్తమానం ఘడియల్ని హాయిగా అనుభవించి ఆనందించక'

'ఏవీటి? నువ్వు అన్నీ నా డైలాగులు కొడుతున్నావు సుధా?'

'ఈ నాటి మగవాళ్ళ మరీ పిరికి వారపుతున్నారు. మొదట్లో హుషారుగా 'మలయసమీరే' అంటూ ఉరకలేసేది మీరే. మధ్యలోనే నార్సంటే భయం; లోకం దృష్టిలో తేలికయిపోతానేమో నంటూ పారిపోయేది మీవాళ్ళే. అడది అడుగు వెయ్యదు. వేసిందంటే వెనక్కి వెళ్ళేది లేదు.'

'సుధా! నువ్వు చలం పుస్తకాలు...'

'చదివితేవే కోరికలు పుట్టుకొస్తాయి కాని వితంతువు కొక శరీరం అంటూ

ఉండదా? దాన్నో ఉన్నని ఉడుకునెత్తురి ప్రవహించే నర్మలగావా? దుడుకుకనంగా ప్రవృత్తి తోకావి కెందుకీ ఉడక మోతనం?...'

'మారు వరాల మాటన్నావు సుధా. నీ నన్నిదే నాకు పెన్నిధి. నీ బిగి కాగిరిలో ప్రాణంతో నన్ను సమాధి చేయ సుధా. నిన్నే పెళ్ళి చేసుకొంటామ ఇదిగో ప్రమాణం చేస్తున్నాను.'

రంగనాథం సుధ చేతిలో తన చేయి సుంచబోయాడు.

సుధ తన చెయ్యిని లాక్కుంది.

'ఈ ప్రమాణాలమీద విమాన ప్రయాణాల మీద నా కాల్చే నమ్మకం లేదు, మన మనసులే సాక్షి.'

'ఓహో, విమానప్రమాదంలో గతించిన మీ ఆయన్నీ గుర్తుకొచ్చేట్టు వేష మాట్లాడేనా? సారీ సుధా'

'ఈ ప్రమాద సమయంలో ఏనాడో జరిగిన ఆ ప్రమాద ప్రసక్తి ఎందుకండి? మీమీదే నా కాసక్తి. మనల్ని విడదీయలేదు ఏ శక్తి. ఏవండీ?'

'అదే, మా నాన్న వస్తున్నా డిక్కడికి ఎల్లండి. మన వివాహ ప్రసక్తి అప్పుడే తీసుకొస్తాను. అన్నట్టు మరిచా. మా నాన్నెందుకీక్కడికి వస్తున్నాడో తెలుసా? విధవా పునర్వివాహ వివాస మండలి పది పేడో వారికోత్సవ సందర్భంగా మా నాన్నగారిని ముఖ్య అతిథిగా పిలుస్తున్నారు.'

జిల్లా పరిషత్ చెయిర్మన్ లాయరు రామనాథం చాలురోజులు డిస్టిక్ట్ హెడ్ క్వార్టర్లలోనే ఉంటాడు. అప్పుడప్పుడు తన ఊరికి వచ్చిపోతూ వుంటాడు.

గత పరిష్కరంగం ఆనాటి రాత్రి ప్రేమలీలలు ఘట్టానికి యవనిక పడింది. అతి భారంగా అడుగులేసుకుంటూ విడిపోయారద్దరు.

లాయరు రామనాథం ఆరోజు ఉదయం వచ్చాడు. రంగనాథం తన ప్రేమ విషయాన్ని చెప్పాలో 'తోచక అవసరం' పడు తున్నాడు.

'నాన్న' అని విప్పిన నోరును అప్పుడే చప్పున మూసేసాడు.

'ఏరా నాన్నా? చెప్పు రంగనాథా' లాయరు రామనాథం లాలన.

‘కాదు నాన్నా... నాన్నా... రోపు విడిచారు
స్పీచ్ ఇస్తున్నారు.’

‘హా? అదా? ... అరే స్పీచ్ అంటే
గుర్తు కొచ్చింది’ సగరెట్టు ఒక్క
దమ్ము పేర్చి లాల్చి జేబులు వెదికి ‘అరే
ఆ కాయకం పోయిందే’ అని గొణు
క్కున్నాడు.

‘ఒరే రంగడూ ఆ కాయకం చూసావా
ఎక్కడైతా?’

‘ఏ కాగితం నాన్నా’

‘అదేరా ఇవ్వాలి స్పీచ్ ఇవ్వాలి...
కొన్ని ముఖ్యమయిన పాయింట్స్ రాసు
కున్నాను రా. ఆ విడిచిన చొక్కాలో
చూడరా.’

రంగనాథం తీసుకొచ్చాడు కాయకాన్ని.

‘అది చదవరా, అందులోని కొన్ని
విషయాలు సక్కుర్చి చాలా చక్కర్చి
చేస్తాయిరా రంగడూ. నా ఆదర్శాలు,
ఆశయాలను సభికుల ముందుంచే సదర
కాశం యిది. అందరూ అవి వింటూ
అలా నొక్కు విప్పి గ్రుడ్లప్పుగించి చూడా
ల్సిందేరా.’

నాన్నగారి చిక్కురాత సరిగ్గా లరలం
కాల్చేడు రంగనాథంకు.

‘ఆ పాయింట్ అర్థమయిందా,
అక్కడ చదువు’ అని వేలితో చూపిం
చాడు. రంగనాథం చదివాడు లోలోపలే,
‘నా కొడుకే ఏ వితంతువునైనా ప్రేమిస్తే

ఓడిపోయిన వాళ్ళు

ఇప్పుడే ఆమెను నా కొడుక్కు పెళ్లి
చేసుకొంటాను...

రంగనాథంకు చెమటలు పోసినాయి.

‘ఏదో చెప్పబోయాడు కాని తెరవలేదు
నోరు.

అప్పుడే వచ్చి యింటి ముందాగింది
కారు. నల్లగురు మనుష్యులు దిగారు.
రామనాథంతో మూడుముక్కలు చెప్పారు.
అందరూ కలిసి కాస్ట్రోపట్లో బయటికి
వెళ్లిపోయారు.

సాయంకాలం ఆరున్నర గంటలకు
ప్రారంభించాల్సిన కార్యక్రమము సభా
ధ్యక్షులు వంకాయల వెంకటసుబ్బయ్యగారు
లేటుగా వచ్చినందున వినిమిది గంటలకు
మొదలయింది.

లేటు కమింగ్ మీద ఘాటైన
ప్రసంగం ప్రారంభించాడో లేదో ఆ ఉగ్ర
వాది కార్యకర్తను తక్కినవాళ్ళు వేదిక
మీదినుంచి క్రిందకు తీసేశాల్సింది. వెంకట
సుబ్బయ్య ముఖం వెలవెలా బోయింది.

ఫిఫ్తగెస్ట్ గా లాయరు రామనాథం తర
డివన్యారం ప్రారంభించాడు. ప్రతి
అయివారు నిమిషాలకు సభికులు చప్పుట్టు
కొడుకూ నవ్వుతున్నారు. రామనాథం
హుషారెక్కువైంది.

‘...కూరల్లో కెల్లా, ఆ తిరు చి క ర

మైనది, ప్రాశస్త్యమైనదిగా వంకాయ
కూరనెలా మనవాళ్ళు నిర్ణయించారో
ప్రస్తావనలో కెల్లా అతిముఖ్యమైనది
ఈ వితంతు పునర్వివాహము అని నా
అభిప్రాయము...

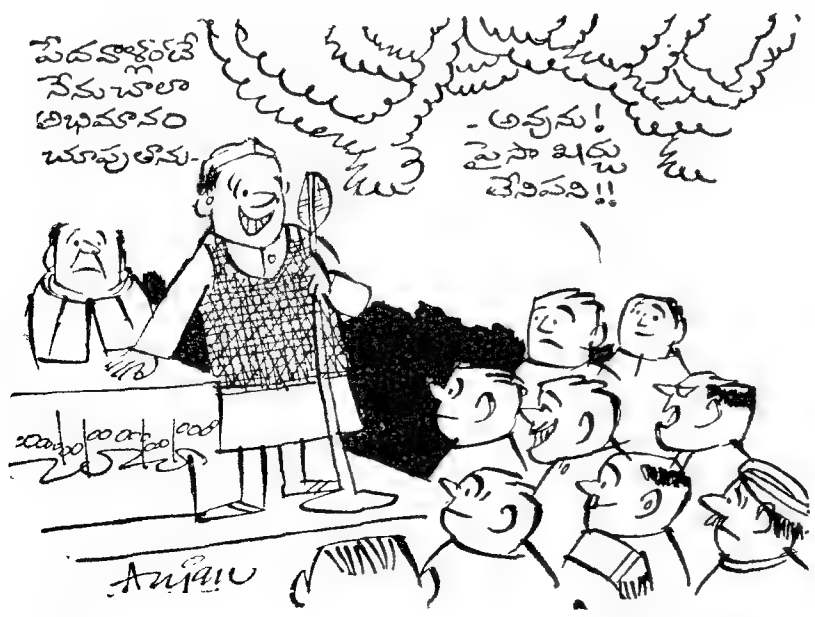
‘అధ్యక్షుల వారిమీద ఒకవినురు విసి
రాడురా’ అన్నదోకంతం జనంలోంచి.

మరో ఐదునిమిషాల తర్వాత, ‘...బహి
రంగ సభలకే గానివ్వండి, సాహితీ
సదస్సులకే కానీండి, మనమీవాడు సభా
ప్రారంభ సమయానికొక గంట లేటుగా
వెళ్తున్నట్లుగానే ఈ పునర్వివాహ విష
యాన్ని చాలా లేటుగా గుర్తించారు. అలా
స్వంగానే గుర్తించారే అనుకొన్నా
ఈనాటికి ఏం సాధించాను? ప్రతి సభ
లోనూ ఇండియన్ స్టాండర్డ్స్ పేపర్ ను
గురించి మాట్లాడుతూ ఒకరినొకరు
విమర్శించుకొంటూనే వున్నా ఆ విష
యంలో ఏ ప్రగతి సాధించనట్టి ఈ
పునర్వివాహాన్ని గురించి చేతలో ఎన్నో
మండలులు వెలసినా, ఇవ్వేళ్ళు గడిచినా
ప్రాగ్రెస్ ఏమాత్రం కనిపించడంలేదు...

‘అబ్బ! అబ్బ! అధ్యక్షుల వారి
మీద దెబ్బమీద దెబ్బ కొడుక్కు బ్రోమ్
అన్నారవరో సభలో. ఒకటే చప్పుటు.

అయినా లాయరు రామనాథంను ఎవరూ
గవ్వెడింపలేదు వెంకటసుబ్బయ్యగారి మొఖం
వెలవెలా బోయింది.

అదే ఒక టిట్టుకు, విట్టుకు మధ్య
భేదం, ఒకసాధారణ సభా కార్యకర్తకు,
గొప్ప సంఘ సంస్కర్తకూగల తేడయేమో?
ప్రతిఒక్కరూ ప్రసంగాలుచేసి తానూ
ఒక గొప్ప సంఘ సంస్కర్త అని సేద
చెప్పుకొని చరిత్రలో తన పేరును
సువర్ణాక్షరాలతో లిఖించాలని పట్టు
వట్టటం, తన శాస్త్ర విగ్రహం కాక
పోయినా కళిసం ఒక శిలావిగ్రహమైనా
కాలానిలో ప్రతిష్ఠించాలని నిరళిన
వ్రతాలు చేయటమేనన్న ప్రాక్టికల్ గా
ఇది విషయం అని చేసి చూపించడం
మొనగాల్సి ఒకట్టే చూపించండి ఈ
దేశంలో నాకు, ఒక్కా నొక్కట్టి ...
ఉదాహరణకు నేనే ఉన్నాను అనుకొండి.
రాకు ఒకకొడుకున్నాడు, పెళ్లిడు వచ్చిన
వాడు. వాడే కనుక ఒక వితంతువును
ప్రేమించానని చెప్పే లేక ప్రేమించకున్నా

రామయ్య నీటి వనరిగల నాటగెకరాల పొలం
కొన్నాడు. కొన్న పొలం వీడ దేనా బంగారం
పండించాడు. రామయ్య గ్రోమోర్ వాడతాడు.

ఎందుకో తెలుసా?

ఏదేలా పెరు పండించడం వలన భూమిలో
కరిగే పోషక పదార్థాలు తిరిగి భరి చేయక
పోతే దిగుబడి తగ్గుతుంది. గ్రోమోర్
ఎరువులు, ఆమోనియా రూపంలో అంతే
వ్యతజని, అంతా నీటిలో కరిగే
భాస్వరామం, సమానంగా ఎక్కువగా
కరిగి వుంటుందే పెరకు పూరి
పోషణనిస్తాయి. గ్రోమోర్ ఎరువులా
వరి, చెఱు, జొన్న, మిరప—అన్ని
పైర్లకు తప్పక వాడే ఎక్కువ పండించండి.

గ్రోమోర్ ఎరువులు గురు గురుగా
పుంటు వల్ల, చల్లడానికి, మొక్క
మొక్కకు వేయడానికి, గొలుత
వేయడానికి వీలుగా వుంటాయి. గ్రోమోర్
22-22-11 లోని పొటాషు కూడా నీటిలో

పూర్తిగా కరుగుతుంది.

గ్రోమోర్ ఎరువులకయ్యే చరి రూపాయి
పర్కు కవసం మూడు రెట్లు లాభం వస్తుంది.
ఇకనుంచీ ఎరువు అని అడక్కండి.

గ్రోమోర్ అనే అడగండి.

గ్రోమోర్ ఆమోనియం ఫాస్ఫేట్ 28-28-0

గ్రోమోర్ ఆమోనియం ఫాస్ఫేట్ 20-20-0

గ్రోమోర్ యన్.పి.కె. 22-22-11

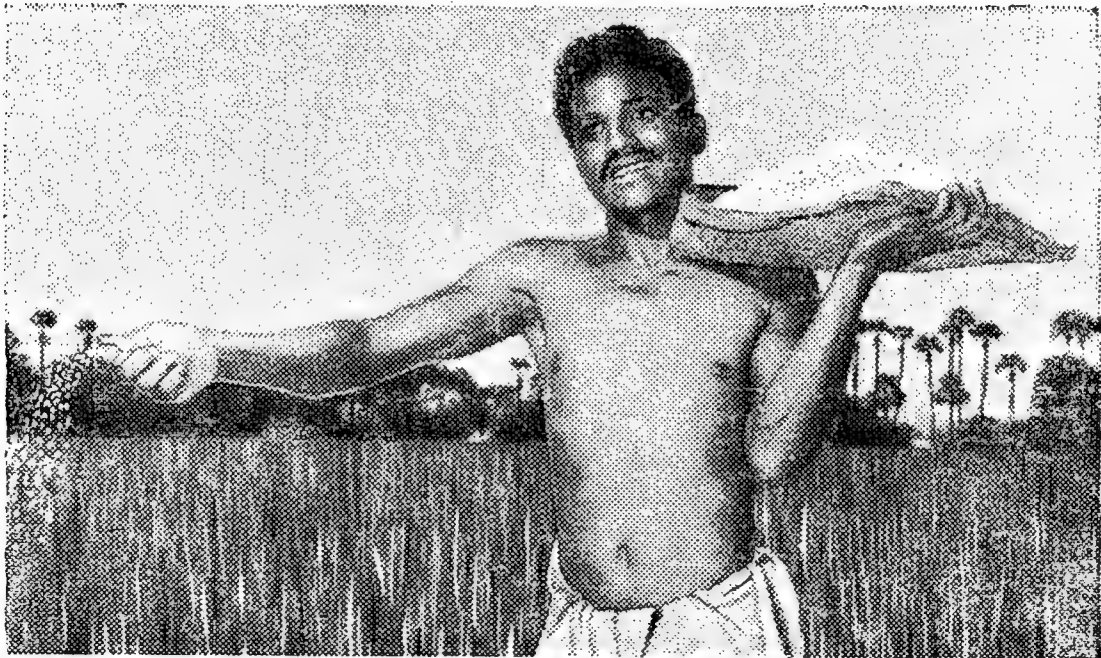
గ్రోమోర్ యూరియా 46-0-0

గ్రోమోర్ యూరియా 46-0-0

పెల పెలా పోయిన భూదేవిని

గ్రోమోర్

కళ కళా పండించు

చేనుకు చేవ, రైతుకు రొట్టెం

చేకూర్చుటలో పెట్టింది పేరు—

గ్రోమోర్

గ్రోమోర్ ఎరువుల వ్యాపార వివరములకు సంప్రదించండి:

ప్రధాన పంపిణీదారులు ఇ.ఐ.డి. ప్యారి లిమిటెడ్, 66 రాష్ట్రపతి రోడ్, సికింద్రాబాద్

ATLAS-CF-32 TEL

సరే ఫలాన వితంతువును పెళ్లి చేసుకుంటానని అన్నా తక్కువ పెళ్లి చేస్తాను. ఇది వట్టిమాటకాదు. మీముందు ప్రమాణంచేసి చెప్తున్నాను.'

సభకేసి చూసాడు కొన్నేపు. అంతా వూసం.

రంగనాథం ఆడవాళ్ళకేసి చూసాడు. అక్కడినుండి సుధ జనకేసి చూడంగమనిండాడు. గుండె దడదడలాడింది. తనకు సుధతో ఉన్న సంబంధం గురించి చెప్పాలా? ఉహూం ఇంతబ్రతుకు బ్రదికి ఒక అపూణిత పుష్పాన్ని స్వీకరించటమా? ఏ కాలేజిగర్ల్స్ పెళ్లి చేసుకోక, కాని సుధ? పాపం...

'చిల్లికానీ కట్నం తీసుకోకుండా నా కొడుక్కి పుట్టే పెళ్లిచేస్తాను. ఈ కట్నం అనేది ఒక దురాచారం మన సమాజం పాలిటి పెనుభూతం. దాన్ని గురించి చెప్పారంటే ఒక రోజయినా చాలదు. అది వేరే ఏదైనా సభలో విందురుగాని. కాని ప్రస్తుత విషయం గురించే వాడొంగ. కాని నాకా అదృష్టం ఏది? మా వాడికంత ఆదర్శం ఏది? పండిత పుత్రుడనే సామెత వుండనే వుంది. నాతల వెంట్రుకలెన్నో నాకన్నీ అదర్శాలు, ఆశయాలు. కాని ఏం లాభం? మావాడితో టార్పిలెటు—కాదు-విక్రేతవేసి చూసినా అణుమాత్రం కూడా కనిపించవు. అది నా

ఓడిపోయిన వాళ్ళు

దురదృష్టం. పూర్వజన్మలో చేసుకోవ్వ పాప ఫలితం' సభలో ఆడవాళ్ళ కేసి చూసి,

'మీరు మరోలా భావించగద్దు నేనాకటి అడుగుతాను మిమ్మల్ని. ఇప్పుడు ఇక్కడ వున్న బాలనితంతువుల్లో ఎవరైనా మావాడిని ప్రేమించిన వాళ్ళున్నారా? పోనీ పెళ్లి చేసుకోవటానికి ఇష్టపడే వాళ్ళున్నారా? మావాడి కిష్టం ఉన్నా లేక పోయినా నచ్చజెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తాను' కొన్నేసాగి.

'ఎవరూ లేరు. అవును ఇది నా దురదృష్టంగాక...'

'అది మీ దురదృష్టంకాదు' అంటూ ఒక అమ్మాయి లేచింది.

'ఎవరమ్మా నువ్వు?'

'మేరు సుధ. నేను, మీ కొడుకు రంగనాథం ప్రేమించుకున్నాం'

'నిజంగానా? ఎవరమ్మాయి వమ్మా' కళ్ళజోడు సవరించు కున్నాడు, చెధవ చత్యారం' అని గొణుక్కుంటూ.

'చలవతిరావు గారమ్మాయిని'

'వోహో ఇంజనీరింగు పై చదువులకని అమెరికా వెళ్తుండగా విమాన ప్రమాదంలో మరణించిన అబ్బాయి శంకరం తాలూకు...'

'.....'

'రంగనాథం! ఈ అమ్మాయి చెప్పింది నిజమేనా?'

జానన్నట్టు తల వంచింది అతి భారంగా అడుగులేసుకుంటూ సభాప్రాంగణంలో నుంచి బయటికి వెళ్ళాడు, విషాదపుట్టంలో సీనిమా హీరో నిష్క్రమించినట్లు.

ఒక జిల్లాలోనే కాదు, రాష్ట్ర మంతలా తెలిసింది ఈ విషయం.

అది మే వదన లేదు. సుధ రంగనాథంల వివాహం అతి వైభవంగా జరిగింది. ఒక మంత్రిగారు, కలెక్టరు, గిది తర ప్రభుత్వద్యోగులు, కంట్రాక్టర్లు, వోహో ఒకరేమిటి, వేలకొద్దీ జనం ఆ పెళ్లికి హాజరయినారు. రంగనాథం, రామనాథంలను మెచ్చుకొనివారు లేరు.

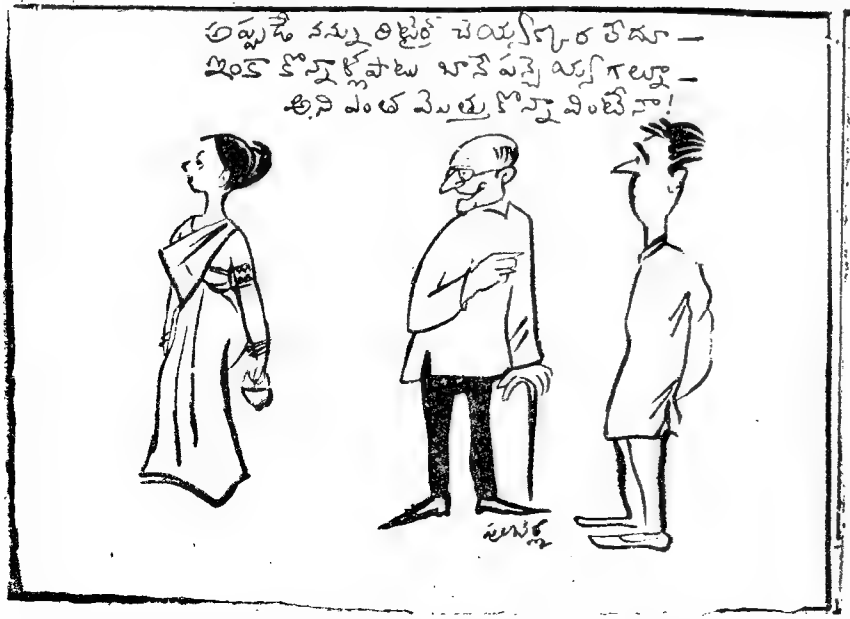
మరునాడు పత్రికలు తాయరు రామనాథం, కొడుకు కోడలు ఫోటోలను ప్రచురించి 'ఆడర్థి వివాహం' అనే మకుటంతో సుధా రంగనాథంల పెళ్లిని శ్లాఘించాయి.

రెండురోజుల అనంతరం మిట్ట మధ్యాహ్నం...

తాయరు రామనాథం కుర్చీలో కూచుని తల ఇట్టుకొని ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. రంగనాథం యింట్లోంచి అప్పుడే వచ్చాడక్కడికి.

'ఇన్నేళ్ళుగా ఎన్నో వద్యవ్యూహాల్లో విజయం సాధించి చివరికి ఈనాడు వాడిపోయానురా రంగనాథా, నేను వాడి పోయాను. నువ్వొక వితంతువును ప్రేమిస్తున్నానని నా కంకణాలు చెప్పే నేనలా లెక్కర్ ఇచ్చేవాన్ని కాను. అయినా నేనలా చెప్పబోతున్నట్టు నేను చూసిన కాయకంల్లో నీకు తెలిసి ఉండి కూడా ఎందుకు మాట్లాడలేదరా. మరీ ఆ అమ్మాయి మన కాళ్ళా వేళ్ళా వడి బలిమాలయంటే కొండ్ దబ్బిచ్చి పీనా విరగడ చేసుకొనేవాళ్ళం గవా. సార్వేస్థ్య కంట్రాక్టర్ భాస్కరావు అరవైరేలు కట్నం ఇస్తానన్నాడరా, ఆరవైరేలు! పిల్ల! రంభమకో. కాని ఏం లాభం? అంతా అయిపోయింది.'

రంగనాథంకు క్రోధం పెట్టుచికింది. 'మీరే దీనికంతటికీ కారణం నాన్నా! వాడి

అప్పుడే నన్ను తిట్టే చిల్లికాని రెడూ -
ఇంకా కొన్నేళ్ళపాటు మానే పన్నె ముగ్గులూ -
అని ఎంత మెచ్చుకొన్నావంటేనా!

పోయింది మీరుకాదు, నేను. వయసుతో ఉన్న నాకు మీరు మొదటే గ్రహించి పెళ్లి చేయకపోవటం పెద్ద పొరపాటు. పోనీ, ఈ భాస్కరాపు విషయం పదిరోజుల ముందు చెప్పినా నేనీ సుధను చూసేవాణ్ణి కాను. అమాటకొస్తే అసలు సుధను నేను కామింపానేగాని ప్రేమించలేదు నాన్నా. అందుకే అనాడు ఏ నిర్ణయమూ తీసుకోని నేను నభతో వూరంగానే వున్నా, మీరే మళ్ళీ అడవాళ్ళకేసి అలా మాట్లాడి ఇంకాకా తీసుకోచ్చారు. ఇప్పుడు అకులు పట్టుకొని ప్రయోజనమేమిటి చేతులు పూర్తిగా కాలింతర్వాహ? ఒక విధానమే పెళ్లిచేసికొని నా జీవితంలో వాడి పోయాను, చిత్తుగా పర్యాయం పొందాను.'

'మీ రెవరూకాదు అసలు వాడిపోయింది నేను' అంటూ తోవలినుండి సుధ కంఠం వినిపించింది.

ఇద్దరూ అవలిదురై పోయారు.

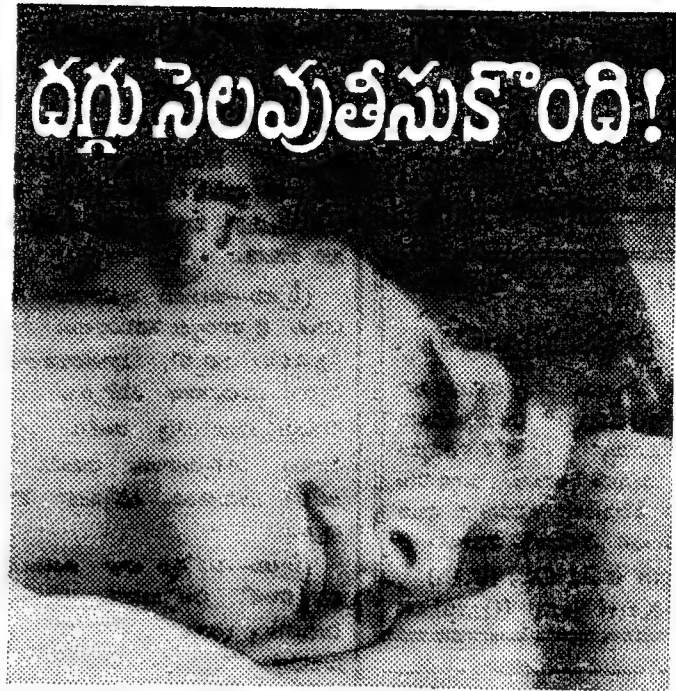
'మీ ఇద్దరిలో ఇంత కుళ్ళందరినా వాతంత మాత్రమూ తెలియదు. నాకళ్ళో చూసింది, చెప్పలతో విన్నది మాత్రమే నిజమని అనుకొన్నాను. ఇప్పుడు తెలిసింది మీ సీకలైన నైజం. ప్రేమ ప్రేమంటూ అహోరాత్రాలు నీ పేరే కలరచిస్తూ నీరూపే గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ ఉంటే మతి పోతున్నది అన్న మాటల వెనక ఇంత సీవత్వం ఉందనుకోలేదు.

'అదర్థాలు, ఆశయాలు అంటూ నభల్లో బల్లగుద్ది చెప్పి, సంఘంలో సంస్కర్తగా చలామణి అవుతూ, ప్రతి కల్లోతమ ప్రసంగ వ్యాసాల్లోని శ్రీరంగగీతులు చూసుకొని ముసి ముసి న్యాయతో మీసమీద చెయ్యి వేసుకొనే మీ ఉపాత్తపైర మనిసుతో ఇంత కాల కూట విషం ఉందా? ఛీ! ఛీ! సిగ్గు లేదూ. పైకి ఎన్ని చెప్పిలేవో, హృదయ సంస్కారం లేకపోయిన తర్వాత. అనుకూతురు సుమంగళి అవుతున్నదంటే ఎంతో సంతోషపడ్డారు అమ్మా, నాన్న. ఎంత పిచ్చివాళ్ళా?!

'చింతించగా వున్నా నా జీవితం సాగేనా గడిచింది. అనాడు సుమంగళి నైనా ఇప్పుడు నా హృదయంలో రేగే యాత్రాను తీవ్రత ఎంతమంది చూడ గలుగుతూ... పో భగవాన్! మొదటి

సారి నీ మూలంగా వాడిపోయాను. ఇప్పుడు వెళ్ళి వెళ్ళి విడిచింది సుధ! మనసు, మమకారం అంటూ తోటి మనుషుల తండ్రి కొడుకులిద్దరూ తలలు వంచ చేతుల్లో రెండోసారి వాడిపోయాను,' కాన్నారు. ●

దగ్గు సెలవు తీసుకొండి!

కొంచెము నేపు ముందు ఆమె దగ్గుతో బాధపడింది. అప్పుడు ఆమె గైకొడిన్ ను త్రాగింది. ఆమెను యిప్పుడు చూడండి! క్రుంగతీసే దగ్గు తగ్గి ఆమె హాయిగా నిద్రపోతోంది!

దగ్గును అదుపులో పెట్టుకుంటే గైకొడిన్ లా ఏమందూ పనిచేయదు!

వైద్య శాస్త్రరీత్యా అంగీకారము పొందిన గైకొడిన్ యొక్క పార్శ్వాల 4 మీడిక శాగములలోను పనిచేసి మీకు దగ్గునుండి ఎలా పూర్తి ఉపశమనమును కలిగిస్తుందో చూడండి: .

- మెదడులో-దగ్గు రిఫ్లెక్సు అదుపులో పెట్టును.
- గొంతుకలో-కఫమును విడదీసి, గొంతుక గరగర లాడుటకు ఉపశమనము కలిగించును.
- గుండెలో-దిగుముకు పోయిన నరములను నడలించి, ఊపిరి సరిపేలా చేయును.
- ఊపిరి తిత్తులలో-అడ్డుపడిన ద్రవములను, చీమిడిని నడలించి, దగ్గును ఆపును.

గైకొడిన్

హెక్సా కనాకా

దగ్గుకు నమ్మకమైన, అధికాధికముగా అమ్మకమవుతున్న యింటి మందు

దేహపుష్టికి ఆరోగ్యానికి

ఓండిల్-డి.గోపాలాచార్యులవారి

జీవాత్మతం

1998 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది

ఆయుర్వేదాశ్రమం

(ఫ్రైవేట్) లిమిటెడ్ మదరాసు-17.

ఉచితము:

ఉచితము:

తెల్లమచ్చలు

అన్ని రకా మచ్చలను, ఎర్రపు రంగును మా ప్రత్యేక "SOMKALI" మందు అయిదు రోజులలో మాన్చును. త్వరలోనే చర్మము మామూల రంగును పొందును. ప్రచార నిమిత్తము ఒక సీసముందు ఉచితముగా పంపబడును. వెంటనే వ్రాయండి. వివరాలకు

Western India Co., (V.N.)
P.O. Katri Sarai. (Gaya)

35 సం. ఆనుభవం

పరి జడము బుడ్డలు బీజమట్టు మొదలగు వ్యాధులను అసరేషన్ లేకుండా గౌరవితగా బాగుచేయుటకును

తే. ఆంధ్ర కౌ. ఆనుభవం

గౌరవనీయ నయనాస్థిపాదములు, హైదరాబాద్-12

ఆఫీస్ ఫోన్: 42870. ఇంటర్ ఫోన్: 45426.

ఎలక్ట్రిక్ & రేడియో

ఇంజనీరింగ్ కోర్సు

ఎలక్ట్రిక్ ఇంజనీరింగ్, రేడియో రిపేరింగ్, ఆటోమోటార్, ఎలక్ట్రిక్ సూపర్ వైజర్, వైరింగ్ వగైరాలు. పనుగ్రమ్మన గ్రేడ్ (800) లో మూల నది.

రు. 12-50. ఎ. పి. పోస్టాఫీసు. 2.

M. CHANDRAS (E)

Box No. 1271. Delhi-6.

వారఫలం

7-8-1970 శుక్రవారం మొదలు

13-8-1970 గురువారం వరకు

మేషం: వ్యాపారంలో శ్రమ మీద అనుకూలత లభిస్తుంది. అభంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు. సాటివారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. భాగస్వాములలో కలసి చేసే వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి. వారం ఆధారంలో మీరు ప్రయోజనం లేని శ్రమకు గురి కాగలరు.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి దైవకార్యాల నెరవేరతాయి.

వృషభం: వృత్తిలో నూతనవాతాళాలు లభిస్తాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. సాటివారిలో మాటవట్టింపులు తగవు రాజకీయ వ్యవహారాలలో వికాకులు యేర్పడుతాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సోదరాల్లో పాల్గొంటారు

మిథునం: కథలను నిమిత్తం చేసే ప్రయత్నాల చురుపుగా నెరవేరతాయి. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో బాతరుల నిమిత్తం శ్రమ పొందవలసి వస్తుంది.

స్త్రీలకు: పుణ్యకార్యాల చేస్తారు సంతానానికి సౌఖ్యంతోపాటు లభిస్తాయి

కర్కాటకం: వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. ఆరిక వ్యవహారాల్లో మొగమాటాలు తగవు. దైవకార్యాల నెరవేరతాయి. విద్యా నైజ్ఞానికరంగాల్లో మీకన్న రాజీస్తుంది. వృత్తిలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. బంధ కార్యాల విషయంలో అభివృద్ధిని సాధించగలరు.

సింహం: అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ మీ శ్రమకు తగిన ఫలితం లభిస్తుంది. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగా ఉంటాయి. కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీ మంచి తనమే మీకు యిబ్బందిని కలిగిస్తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు: సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

కన్య: వృత్తిలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందగలదు. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు యేర్పడుతాయి. సాహసముతో కూడిన

వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. నల్లనసాంగత్యం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు: వివాహ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు. ప్రయాణాల్లోనూ చేస్తారు.

తుల: భాగం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. వారం మధ్యలో వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. విద్యానైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కన్న రాజీస్తుంది.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. లభికవ్వయం. బంధువులకుంది.

వృశ్చికం: వ్యాపారంలో ఆదాయం పెరుగుతూంది. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో అనుకోని శ్రమకు గురి కాగలరు. ప్రయాణాలు వాయిదా పడతాయి. వారం అఖియలో తిరిగి అన్ని వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. సాహిత్య కార్యకలాపాల్లో భాగం లభిస్తుంది.

ధనుస్సు: వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు. వారం అఖియలో ప్రయోజనంలేని శ్రమకు గురి కాగలరు.

స్త్రీలకు: పుణ్యకార్యాల చేస్తారు. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది.

మకరం: అన్ని వ్యవహారాలలో అనుకూలముగా నెరవేరతాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. లభికారుల వలన జరిగవలసిన వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. విద్యానైజ్ఞానికరంగాల్లో భాగం లభిస్తుంది. వృత్తిలో నూతనవాతాళాలు లభిస్తాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతానానికి సౌఖ్యంతోపాటు లభిస్తాయి.

కుంభం: నిమిత్తపరిచి వల్ల యిబ్బందులకు గురి కాగలరు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. వారం మధ్యలో వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధిక వ్యయం జరుగుతుంది. సోదరాల్లో పాల్గొంటారు.

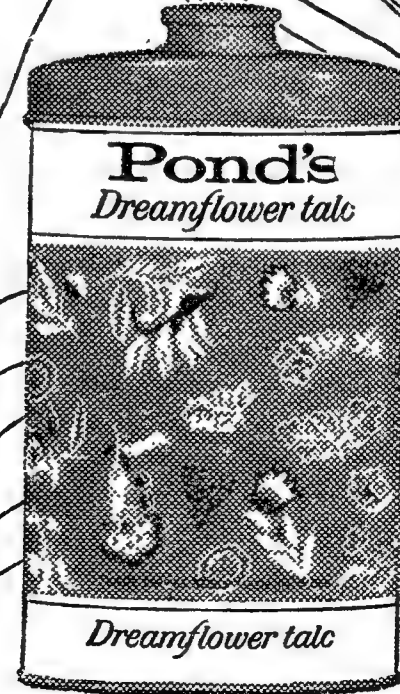
మీనం: ప్రయత్నించిన ప్రతి పని సులువుగా నెరవేరగలదు. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వారం మధ్యలో అందోళనకు గురి కాగలరు. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. వారం అఖియలో వృత్తి వ్యాపారాలు తిరిగి అనుకూలంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

—మహేష్

ప్రాద్దుటి
తాజాతనము
గంటులా తరబడి
రోజంతా

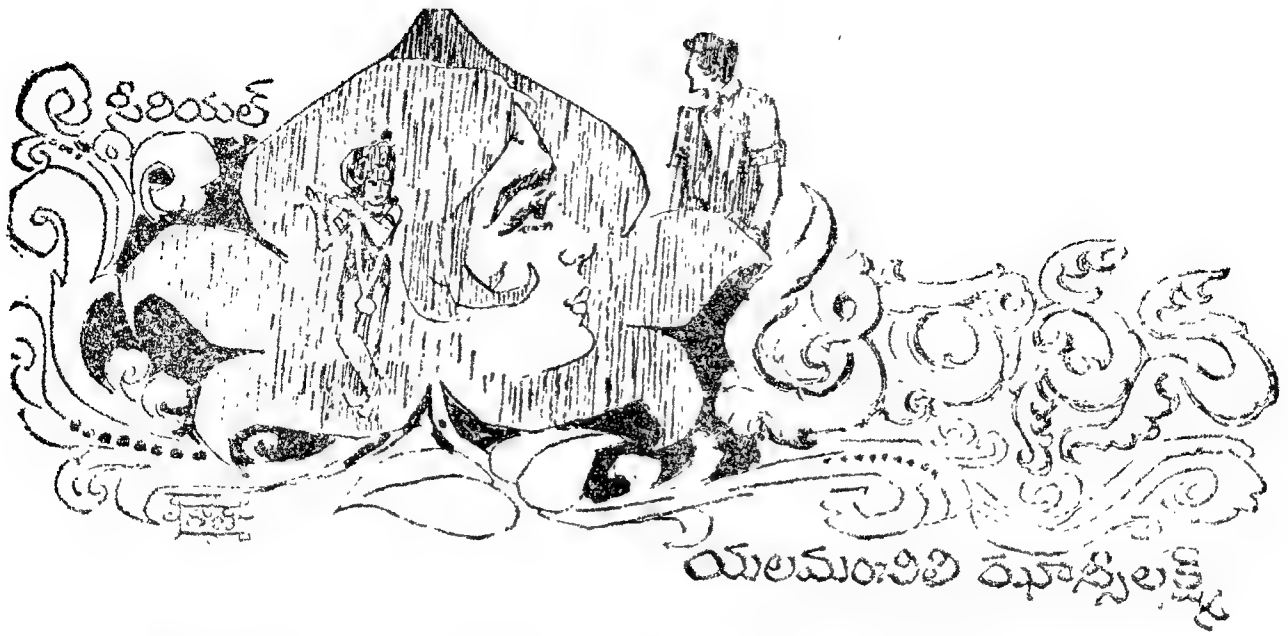
దీను, స్నానం అయిన తరువాత ప్రాద్దుటి
హబువుండే తాజాతనము రోజంతా
గంటల కొద్దీ వుంచుకోవచ్చు....పాండ్స్
డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్. బారతదేశంలో
విస్తారంగా అమ్ముడయే టాల్క్
పాండ్స్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ నాజాకైన
పరిమళము అల్లా వస్తూనే వుంటుంది....
హింద్స్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ తడి
వెంటనే పీల్చుకుంటుంది,
అతినన్నిహితంగా చేరాలనిపిస్తుంది
వల్లగా, తాజాగా, పరిమళిస్తూ
వుంటుంది. ఉక్కతో ఒళ్లంత
అంటుకుంటూండే ఉష్ణ
ప్రదేశాల్లో కూడా. ఇది సంవత్సరం
పొడుగునా అన్నికాలాలలోను
పువయోగించగల టాల్క్!
3 సైజులలో లభిస్తూంది
ప్యామిలి-లార్జి-మిడియమ్

పాండ్స్
డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్

అతి మృదువుగా ఉల్లాసకరమైన టాల్క్
హిస్ (టో.పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్
'పరిమితమైన భార్యతో యు, యస్. ఎ. లో స్థాపితము.)

P-5482

జరిగిన కథ

అనారాధ లక్ష్మి అవ్వపూర్వము తమ్ముడు రాజు. అవ్వపూర్వము కన్నబిడ్డల చదువుకానం ఎంతో కష్టపడుచూవుంటుంది. ఒకనాడు అనారాధ దాన్ని చూచి బహుమతినియడానికి ఆగంతు కుడుగా వచ్చి డా. హరికృష్ణ వచయమవు తాడు. ఇంతలో మద్రాసులో ఒక నాటక సమాజం వారి పిలుపుతో నాట్యపదర్శన యివ్వటానికి మద్రాసు బయలుదేరుతుంది. సేషనులో హరి కృష్ణ కలుగుకు; మద్రాసుకు ఆమెకు తీసు కోస్తాడు. హరికృష్ణ ఆమెని ఒకర్నించాడు. శారద గురించి తెలుసుకోవాలని ఆమెకి ఆసక్తి కలిగింది.

4

ఇ సృత్యం పూర్తయింది. ప్రేక్షకులు అనందంతో అభినందించామె నెంతగానో. మేనేజరు దగ్గర సెలవుదీసికొని. శారద పున్నచోటకి వచ్చింది అనారాధ.

ఆమె యింకా కూర్చున్న చోటునుంచి కదలనే లేదు. అనారాధ ఎదురగా నిల్చున్నా అలాగే బొమ్మలా చూస్తూండి పోయిందామె.

'అక్కా! వెళ్దామా?' అన్నది అనారాధ.

'అనూ! మీ అమ్మ ఎన్ని నోములు నోచి కన్నది నిన్ను? కళ నిన్ను వరించిందా? నువ్వే కళను వరించావా? నాంత

కళామూర్తి చెల్లాయిగా అభిస్తుందని వినాడూ అనుకోలేదమ్మా! బావ చెప్పి నవుడు ఏదో అనుకున్నాను. కానీ నిజంగా నీలో రాధ వుందీ.' వరసశత్రుతో మధురంగా వినవించిందామె కంఠం.

'నీనుంచి పొగడ్తలు ఆశించలేదక్కా!'

'పోగడ్తకాదు అనూ!'

'కాదని తెలుసు. కానీ నన్నింతగా అభి నందించకు. గర్వంతో ఎగిరిపోతావేమో!' అన్నది అనారాధ చిన్నగా నవ్వుచూ.

అలా జరగడమే! ఎగిరి ఎక్కడ వాలినా పట్టుకోదానికి బావ పున్నాడని తెలుసుకో అనూ!'

'అది నీభ్రమే! అలా జరగదు!'

తన పరిహాసాక్తి ఆమెకు నచ్చలేదని గ్రహించింది శారద. అందుకే మరోమాట మాట్లాడకుండా కారు దగ్గరకు నడిచింది.

హరికృష్ణ నోరు విప్పనేలేదు. ఆశ్చర్య పోయారా అక్కా చెల్లెళ్ళు. అనారాధకా విచిత్రవ్యక్తి అర్థంగానడం లేదెంత ఆలోచించినా.

మనస్సు దాగిన ప్రతి అక్షరాన్ని వినించుతాడో క్షణంతో.

కనుబొమకూడా కదిలించనంత విరివి శారత కన్పించుతుంది మరోక్షణంలో.

నవ్వుల పువ్వులు జల్లడమే నాశ్యముం

అంటాడోసారి.

నవ్వు ముమాటే విననట్లు యోగిని వుండిపోతాడు మరోసారి.

'ఆ అక్కా చెల్లెళ్ళను యింటిదగ్గర దింపి వస్తాను. గుప్తనైట్', అని సెలవు దీసి కొన్నాడు.

'ఇతని జీవితాన దొర్లిన శాపం ఎంత ఘోరమైనదో!' అనుకున్నది అనారాధ.

ఉద హాస లేవగానే తల స్పృశించేసింది అనారాధ. శారద జడ అల్లి మల్లెలుంటింది తానుకూడా మల్లెల్ని తురుము కుంటూ అన్నది.

'బావకో చెల్లెలుంది. చూస్తావా?' ఎదోహానం మెరుపులా మెరిసి మాయమైందామె కనులతో.

ఆశ్చర్యం తొంగి చూసింది అనారాధ నేత్రాలతో. ఎక్కడ అని అడుగుబోతూండగా శారదే అప్పటి—

'దగ్గరొస్తే వుంది. వో పల్లెటూరు. నీరజ అక్కడే వుంది.'

'నీరజా! ఆ అమ్మాయి పేరు! బావుంది! పెళ్ళయిందా?' ప్రశ్నించింది అనారాధ.

'అనూ! కాలేదు. ఎలా...అ...! వోసారి వెళ్దామూ నీరజ దగ్గరికి. బావ వస్తానన్నాడు!' అన్నది శారద ఏదో చెప్పబోయి మధ్యలో ఆపి.

అనూరాధ తనకోసం వెళ్లిపోవాలి, అమ్మ ఎదురు చూస్తుంటుంది, అని చెప్పింది. కానీ శారద నాలుగురోజులు వుండిపోమని కోరింది.

‘ఈ అక్కయ్యకు నువ్వతప్ప మరో చెల్లాయి లేదంతవరకు. ఆ సంతోషాన్ని కొన్నాళ్లైనా అనుభవించనివ్వ.’ అన్నది శారద.

అనూరాధ పూర్వమైన ఆమె కోరికను నిరాశరించలేక పోయింది అనూరాధ. హరికృష్ణ అడగమన్నట్లు తోచిందామెకు. ఆ కోరిక వెనుక ఏదో అర్థం దాగివున్నట్లు న్నించుతోంది. అతడు రాగానే ప్రయాణ మయ్యారు మువ్వరూ. నీరజ కూడా ఎంతో ఆందంగా వుంటుందేమో అన్నగారిలాగానే అనుకుంది అనూరాధ. కానీ అన్నను విడిచి ఎందుకా వల్లెటూరులో వుంటుందో అర్థం గలేదామె కెంతగా ఆలోచించినా.

నో గంటలోనే ఆవూరు సమీపించింది. నో పెంకుటిల్లు కన్పించుతోంది దేవాలయం ప్రక్కనే. అక్కడే ఆగిపోయింది కాదు.

హరికృష్ణ ముందు నడిచాడు. శారద అనూరాధను తోనికీ వెళ్తాం వద! అంటూ తోడుగా నడిచింది.

‘ఏవరది? అన్నయ్యా! నువ్వేననుకున్నావే!’ అంటోందో కఃశం.

‘వడ్డుకున్నావేమిటమ్మా! తల నొప్పిగా వుందా!’ ఆహ్వానం వెల్లువలై దూకిందా కంఠాన.

అనూరాధ ‘అది అతని గొంతేనా? ఏంత అనురాగం విరిసివుందో!’ అని ఆశ్చర్యపడింది.

‘శారదా! తోవలికీ రండి!’ అన్నాడు హరికృష్ణ.

ఎందుకో అతిథి మర్యాదలతో ఆహ్వానించలేదక్కడ. ఆ గదిలో కాలు పెట్టుగానే శిలావిగ్రహాలా నిల్పుండిపోయింది అనూరాధ.

ఎదురుగా కన్పించిన దృశ్యం మనస్సును రంపలలా కోసివేస్తోంది నిర్దాక్షిణ్యంగా.

సుమారు వదహారేళ్లున్న అమ్మాయి నిర్జీవప్రతిమలా వడ్డుకునివుంది మంచం మీద. ప్రక్కనే మంచానికి కొంచెం

ఆరాధన

దూరంగా నో చక్రాలబండి వుంది.

ఆ అమ్మాయి సజీవంగానే వున్నా- అని చెప్పడానికి మాత్రం ముఖం కొంత వంతంగా వుంది. కాళ్ళూ, చేతులు సన్నని పుల్లెల్లా పూర్వాయి. ఒక్క అడుగైనా వేయలేదని గ్రహించింది. అంగుళం కదలడానికి కూడా మరో మనిషి సాయం కావలసిందే.

‘ఇదేరకపు వ్యాధి? ఇంత భయంకరమైన జబ్బు వుందా యీ తోకంతో?’ అనూరాధ మనస్సు వణికిపోతోంది. బాధతో మెలిదిరిగిపోతోంది.

శారదే పరిచయం జేసింది అనూరాధని. నమస్కరించడానికి కూడా పనికిరాని తన చేతులవంక చూసిందోసారి. విరక్తిగా నవ్వింది. ఆ నవ్వులో అనంతమైన వ్యధ ఘోష పెడుతున్నట్లునిపించింది.

అనూరాధ మనస్సు నెవరో ముక్కలు ముక్కలుగా ఢిండిచుతున్నట్లు బాధ పడుతోంది. ప్రక్కనే కూర్చున్న హరికృష్ణని చూడగానే ఆమె కనులలో అశ్రుబిందువులు నిండుకోవాయి.

జీవితాన నిరిసిన వెన్నెలంతా అకస్మికంగా అంధకారంగా మారిపోయినట్లు ఏమీ తెలియని మూఢుడిలా కూర్చున్నాడు చెల్లెలి దగ్గర.

ఆ వ్యాధి ఆ అనురాగమూర్తికి కూడా లొంగలేదని గ్రహించింది అనూరాధ. అంతా నిశ్చలమే అక్కడ. ఎవ్వరూ పెదవి కదుపలేక పోతున్నారంత సేపటికీ.

నిర్దాక్షిణ్యంగా ఆ భయంకరమైన వ్యాధితో శిక్షించబడిన ఆ శాపగ్రస్తురాలే నోరు విప్పింది.

‘కూర్చండి. అన్నామ్! వనిమనిషితో చెప్పు వంటచేయమని.’ ఆ కంఠాన మాధుర్యమే లేదు.

హరికృష్ణ లేచివెళ్ళాడు. శారద కూడా వంటగదిలోకి వెళ్లింది.

‘చందమామలాంటి అన్నయ్యకి నీరజ రాహువుగా వుండమకోండి! భగవంతుడు కూడా పిచ్చివాడయ్యాడేమో న్నించుతుంది అనూరాధగారూ! ఆ పిచ్చితో ఏమీ తోచక నన్నిలా నొప్పించివుంటాడు’

అన్నది నీరజ.

ఏమని ఆ బాధామయిని పూరడించాలో తోచకుండా పోయిందామెకు.

‘నా కోసం అన్నయ్య తన ఆనందాన్ని దూరం జేసుకుంటున్నాడు. ఈ రోగం నన్ను చంపదు. తాను చావదు. ఏమిటి వాళ్ళనిమాత్రం మరింతగా బాధిస్తుంది. ఇప్పటికీ లరేళ్లనుంచి అన్నయ్య ఈ మొండిఘటం కోసం తపస్సు చేస్తున్నాడనుకోండి.

కడుపునిండా తినలేడు. క్షణమైనా పోయిగా కన్ను మూయడు. నవ్వలేడు. నవ్వుల్ని విన్నా పెదవి విప్పడు. ఏం చేయను? చెప్పండి! నో గుక్కెడు విషం తాగుదా మనుకుంటాను. అమ్మా!..’

ఆమెగొంతు బొంగురువోయింది. కనులలో అశ్రుబిందువులు మెరిశాయి. తల ప్రక్కకు (త్రిప్పి) తలగడతో కళ్ళు వత్తుకుంది.

‘ఈ అస్థివంజరం కన్పించకపోతే లానూ ఈ తోకంతో ఎవరికీ కన్పించనంటాడు. ఎంత చెప్పినా వినడు. అందుకే మరీ అనుక్షణమూ ఎదురుగా వుంటే బాధతో ఎముకలగూడులా మారిపోతాడేమో నన్న భయంతో ఈ పూళ్ళ వుండిపోతా నన్నాను. వల్లెటూరిగాలి నా ఆరోగ్యానికి మంచిది. నా టు వై డ్యం చూద్దాం! అన్నాను. అన్నయ్యను మోసగించడమే అది కానీ నా కోసం జీవితాంతం కుమిలి పోవడం చూడలేక పోతున్నాను. ఏం? నే చేసింది తప్పంటారా?’ బాధ తరంగాలై దూకుతోందామె హృదయాన. కాదన్నట్లు తలపించి అనూరాధ. పెదవి కదిపితే తోన దాగవున్న దుఃఖం కట్టలు త్రెంచుకుంటుందేమో న్నించుతోందామెకు

ఆ డాక్టర్ పైన అంతులేని జారి కలిగిందా క్షణంలో. ఆతని వోర్చుకి అశ్చర్యపడిందెంతగానో. త్యాగంతప్ప ఏదీ మిగలని ఆ యువకుని జీవనవిధి అంధుకే మూగవోయిందని గ్రహించింది.

శారద, వంట పూర్తయిందంటూ అనూరాధను పిలిచింది. ఆమెకు ఒక్క ముద్దకూడా మింగుడు పడటంలేదు. పని మనిషి ముద్దలుచేసి నీరజ నోటికి అందించుతోంది ప్రక్కన నిలబడి.

చూడండి, మీకే తెలుస్తుంది... **సర్వోత్తమ తెలుపుకోసం టినోపాల్ !**

పరిశ్రమంను చూడండి. బద్దంను అంద పారి తాడించవచ్చు కొందెము టినోపాల్ వేయండి. అప్పుడు చూడండి. బద్దం, ఎంత తెల్లగా, కళ్ళ మీరుమిట్టగారిపేలా ఉన్నాయో! టినోపాల్ ఎంత తెల్లగా చేస్తుంది! మీ రొక్కాడు, ప్రియ, భువ్వట్లు, భువ్వట్లు మొదలైన మెరుస్తూ ఉంటాయి!

దానికయే బద్దం? ఎంత ఒక పెషా కూడ కాదు! టినోపాల్ను కొనండి. తెన్నులర్ ప్యాక్, మిలచ్చులు ప్యాక్ మరియు బల్బుకి వదిపోయే పొద్దుము... మారు ప్యాకింగులలో లభిస్తుంది.

® టినోపాల్ కె.ఆర్. గ్రా ఎం.ఎ. నాథ్
ప్రెస్టెండ్లవారి తెలివైన క్రేడ్ మార్కు.

సహృద్ గ్రా రిమిటర్, పి.ఎ. బాక్స్ 11850, కొంపాళు 28 సె.ఆర్.

SINOLABMA-12/70 1st

అదృశ్య చూడలేక పోతోంది అనూరాధ. నవ్వుతూ, నవ్విండుతూ, నెలమేరులా పరువులు పెట్టవలసిన వయస్సు. కానీ పాపం! కాళ్ళా చేతులు అన్నీ లేనట్లు విరిగిన బొమ్మలా వడుచింది. అందుకే ఆమె హృదయం దహించుకు పోతోంది.

హరికృష్ణ ఏదో నాలుగు మెతుకులు మర్యాదన్నట్లు విషంలా మింగాడు. అందరికన్నా ముందే లేచి వెళ్లిపోయాడు. అతని నేత్రాలు అనుక్షణమూ అభిసక్తలయి వుండడం గమనించింది అనూరాధ. వెళ్లితే బాధను చూడలేక అవిధంగా లేచి వెళ్లిపోయాడని గ్రహించింది.

'ఏమీగాని తనవే అంతగా దుఃఖం పాలవేసుకుపోతోంది. ఇక మనస్సున మనసైన ఆ అన్న బ్రతుకు నిండుగా బండెడు దుఃఖంతప్ప ఏం వుంటుంది?' అనుకున్నది.

ఆ బాధను కొంతసేపైనా మరిచి పోవడానికి పిలుచేదామెకు. వో పుస్తకం చదవలేదు - చేతుల్లో పుస్తకం నిలిచేంత వాపికూడా లేదు. పోనీ కూర్చుని ఏమో దాన్ని చూద్దామన్నా నడం నిలువదు.

'భగవాన్! ఇంత నిర్దయుడవని ఏనాడూ అనుకోలేదు! ఎందుకంటే కక్షనీకు? నీదిడ్డ అని మళ్ళీ ఉపించుతున్నావా అండ్రీ! ఇదేంచిత్రం! ఇదో ఆటానీకు? ఇందులోనూ ఆనందం అధిస్తోందా! ఉహూ! నేను నమ్మను. నమ్మలేను. మరి...మరి... ఏమిటిశారం!!' అనూరాధ హృదయాన ఆవేదన ఘోషమెడుతోంది.

తిరిగి బయల్దేరేముందు అన్నది నీరజ. 'మిమ్మల్ని చూస్తోంటే నాలో ఎందుకో అంత తేలిక ఉత్సాహం వూడలు పోతోంది. మీలో కనిపించిన వుండా అనిపించుతోంది. కానీ...అ... ఏంలేదు లేండి! వెళ్ళండి! ఉహూ! వెళ్ళండి! ఈ నీరజను మరిచిపోండి! ఎప్పుడైనా గుర్తుకువస్తే వోలేండు మాటలు వ్రాయండి. ఎవరో బారు చదివి నిద్రించుతారు, ఎలా మరిచిపోతారనయి? వీడకం ఎన్నాళ్ళయినా గుర్తొస్తుంటుంది చూడండి, అంటే నేనూకూడా! చూసినవాళ్ళు బ్రహ్మ ప్రయత్నం చేసినా మరిచిపోలేరు.

ఆరాధన

అవునా!...' నిద్రించి నీరజ. అనవ్వు వింటూంటే హృదయం తరుక్కుపోతోంది. ఆ మాటలు వింటూంటే నిలువెల్లా బాధ జరజరా పాకిపోతోంది విద్యుత్తులా.

'లేదమ్మా! నీరజా! నేను నీదగ్గరే వుంటానెప్పుడూ! నవ్విండుతూ, నవ్వుతూ కథలు చెబుతాను. కబుర్లు విన్నించుతాను. పువ్వులా పెంచుకుంటాను. గుండెల్లో దాచుకుంటాను' అని చెప్పి అన్నంత ఆవేశం, అనురాగం సూపర్ వేశాయామెను. కానీ ఒక్క అక్షరం కూడా వెలికి రానేలేవంత ప్రయత్నించినా.

మౌనంగా నెంపు దీసికొన్నారందరూ. హరికృష్ణనుంచి వుండి వుండి నిట్టూర్పులు విసవస్తున్నాయి. అతడు కారు నడుపుతున్నాడన్న మాటేగానీ ఎదురుగా వస్తూన్న దేనినీ చూడడంలేదు. వో లారీ ఢీకొన్నంత వస్తోంది. హఠాత్తుగా బ్రేక్ పడింది యాంత్రికంగా.

ఎగిరినద్దారు శారదా, అనూరాధలు. వెనుదిరిగినా చూడలేదు హరికృష్ణ. కారులో మరో యద్దరు వున్నారన్నమాటే మరిచిపోయినట్లు చక్రం తిప్పుకున్నాడు.

అతని మనస్సు వికలమైపోయిందని గ్రహించింది అనూరాధ. శారద కారు దిగుతూండగా అన్నాడు మద్రాసు వచ్చిన తర్వాత—

'హిందీ పిక్చర్లొకటి కొత్తది వచ్చింది ఆనెరా మర్రోగ్గికి వెళ్దాం! కూర్చో!'

శారద ఆనెని ముఖంవంశమాసి కారులో కూర్చుండి పోయింది మౌనంగా. టిక్కెట్లు లెచ్చి హోల్లోకి నడిచాడు. సినీమా మొదలైందప్పటికే.

కథ రసవత్తరంగానే నడుస్తోంది. నటీనటుల నటన కూడా ముచ్చట గొల్పుతోంది పాటలు మధురంగా వున్నాయి. కథలో లీనమైపోయిన అనూరాధ ముందున్న మనిషిలెంత అడ్డంవచ్చి ప్రక్కకు జరిగింది. శారద 'కన్యించలుం లేదా!' అన్న ప్రశ్నకు సమాధానమూహా హరికృష్ణ వంక చూసింది.

అతడు వెనక్కు వారి కళ్ళమూసుకుని కణతలు వొక్కుకుంటున్నాడు.

ఒంటరిగా బాధను భరించలేక అలా

సినీమాకు వచ్చాడని గ్రహించింది అనూరాధ. ఎంతో జాలివేసిందతనిపైన. ఆమె కూడా సరిగా చూడలేక పోయిందాపైన. సినీమా పూర్తికాగానే వెళ్లేముందు 'డింక్స్' లెప్పించడతడు.

తానుమాత్రం లెప్పించుకోలేదు.

'మీరు తినుకోరా! కాస్త చల్లగా వుంటుంది!' అన్నది అనూరాధ.

'ఇవిగో! ఈ గ్లాసు మీరు తీసికోండి! అక్కా! మరో డింక్ లెప్పించు!' అన్నదామె తిరిగి.

అప్పాయంగా చేరి కందించిన గ్లాసును నిరాకరించలేక పోయాడతడు. లోన తరువూ కొంచెం లేటవడిందతని ముఖం.

తర్వాత బయలుదేరారందరూ. శారద యింటికి వచ్చేసరికి ఓ జాబు వచ్చివుంది. ఆమె భర్త, సతీశ్ బాబు మరో నాలుగు రోజులవరకూ రాలేనని వ్రాశాడు.

'అనూరాధ రోడుండిగా!' అన్నాడు హరికృష్ణ.

ఆ మాటల్లో ధ్వనించిన అత్యీనుత అనూరాధ నాశ్వర్యపరిచింది. ఎన్నటిలా! 'అనూరాధగారు!' అనలేదంతసేరే. 'అనూరాధ' అని చెప్పవమే బాప్రదన్యించి దాకికు. తల్లికి మరో నాలుగురోజుల వంకు రాలేనని గ్రహించింది.

తమ్మడు రాజాకి, తల్లికి మంచి బట్టలు తీసికొందా రోజూ. 'జేస్'కొని దాచింది మూలకేసు అడుగున రాజాకిని. తరచుకూత్రం ఏమీ తినుకోలేదామె.

ఆ వంశంలా మద్రాసు రెరగడమే సరి పోయింది. సముద్రం, నౌకలు అన్నీ ఎంతో అందంగా అగునించాయి. ఇంకా మిగిలినా చిత్రాంన్నింటిని చూసింది. శారద అనుగ్రహం ప్రక్కనేవుండి చూపించింది. హరికృష్ణ అ రోజంతా కన్యించనేలేదు. పోయేసరికి శారద. 'బాబుగారు ఓడకున్నారన్నా! ఒంటర్లు కులాసా లేనట్టుంది' అన్నది పనిమనిషి.

'ఇంతే అనూ! నిజజకోసం అహర్నిశలూ బాధపడుతూంటాడు. వో పోస్టిల్ గైరా ప్రారంభించవంటూ రాబాన. ఉహూ! ఎప్పుడూచేదా మాట. 'నీరజ అలాగ్తూ చేకూర్చుకొని నేను డక్టరుగ పనికిరాను' అంటాడు. అబ్బ! ఎంత నిరీక్తిగా మాట్లాడుతాడని చెప్పను?!

శారద కంఠాన ఆశేదన పెల్లుబిగింది. 'మరీ సున్నితహృదయం అక్కా! ఆయనది. ప్రతిదాన్ని కొండంతచేసి భయంతో, బాధతో మునుచుకు పోతారనుకుంటాను,' అన్నది అనూరాధ.

'అనూరాధ నంత ఆప్యాయంగా చూసిన ఆ డాక్టరు ఆమె వెళ్తున్నానని పోను చేసినా 'రాతేను. క్షమించు. అనూరాధా!' అన్నాడు.

శారదా, సతీశ్ బాబులు స్వేచ్ఛనీకి వచ్చారు మంజులతోపాటు. రైలు కదులు కూడంగా వచ్చాడు హరికృష్ణ. అతను రాకుండా ఉండలేదని అనూరాధ అనుకుంటూనే ఉంది. ఆమె వూహ నిజమైంది.

'ఈ డాక్టర్ ని మరిచిపోకు? ఎప్పుడైనా ఏదైనా కావాలని అర్థించువా నేమో! లేదనిమాత్రం అనకు అనూ!' అన్నాడు బాధ, అనురాగం మేళమించిన స్వరంతో. 'అనూ!' అని అత్తయింగా నందోడించాడు.

అలాగేనని అలాపింది. శారద బాబు వ్రాయమని చెప్పింది. అనూరాధ మనస్సున అనురాగబంధం అటుకున్న అత్తయిత విడిచిపూన్నందు కెంతగానో విలవిల లాడిపోయింది.

ఆమె మనస్సున, హరికృష్ణ, నీరజ నిలిచిపోయారు. అలోచన ఎటు పోగివా చివరకి కావగన్నులైన ఆ అన్నాచెల్లెళ్ళ దగ్గరే లగిపోతోంది.

* * *

ప్రయాణం మూలాన అలసిపోయింది అనూరాధ. ఆ రోజంతా బడకంగానే ఉంది. వచ్చి వారం రోజులయింది. మద్రాసు వార్షికోత్సవ వేయి రూపాయలతో సంసారానికి అవసరమైన సామగ్రిని కొన్నది ఆస్పతృష్ణమృగరు. మిగిలిన అయిదువందలు బ్యాంకులో ఉంచింది.

శారదకు బాబు వ్రాయమని కూర్చున్నది అనూరాధ. అంతలో 'పోస్టు' అన్న తేలి వినించి వరండాలోకి వెళ్ళింది. 'పోస్టు మాన్', బరువైన కర్రకంటే అందించాడు.

'ఎవరు వ్రాశారు? శారదక్కయ్యేమో!' అనుకుంటూ తొలికి వెళ్ళి మంచం మీద కూర్చుని కవరులోని కాగితాన్ని తెరిచింది.

హరికృష్ణ వ్రాశాడు. వ్రాస్తాడనే

అనుకున్నదామె. ఆ సారి నింతో అత్తయిత వెల్లివిరిసిందా బాబులో. సంబోధన అందంగా ఉండన్నించింది.

'మర్నయిలా అల్లనైన మనస్సున్న అనూరాధా!

కండమైన కలలా, వరమీను వచ్చిన దేవతలా నిలి. పోయావీ డాక్టర్ జీవితంలో.

నువ్వు తప్ప నా కెవ్వరూ తేరవుంచు తోంది. ఎందుకని వచ్చించకు? నీరో మనసు విప్పి చెప్పుకోనా అనించుతోంది. ఇదేమిటని దూరంగా జరిగిపోతావా?!

అన్నీ పున్నా అనుభవించలేని వారుంటారు. ఆ కోవలో నాడికే నేను కూడా. ఎవరి ముందూ ఏనాడూ చెప్పుకో లేదంత వరకు నా గురించి. కానీ నిన్ను చూసిన క్షణంనుండి నీరో అవంతమైన డైర్యం కలలు గంటోంది. నా జీవితంలో నేననుకున్నదేదాడూ జరగలేదు.

అమ్మను అక్షల కాశవడి మామయ్య అరవై సంవత్సరాలు దాటిన మనిషిలో విరాహం జేయించాడు. అప్పుడు అమ్మను ఎన్నేళ్ళచుట్టానా? పన్నెనిమిదే! ఎంత ఘోరమో చూశావా! తల్లి అండ్రి లేని అమ్మ, తన అన్న పన్నిన వలతో చిక్కుకుని విలవిల అన్నుకుంది. వీయన్నంత వరకు డబ్బు సంగిహించిన మామయ్య మళ్ళీ అమ్మ ఏమైంది అని కూడా చూడలేదంటే నమ్మాలవా అనూ! కాని విజంగా అంతే జరిగింది.

'నేను నాన్నగారిని 'తాత' అని పిలిచే నట ఆ మెరిసిన మీసాల్ని, గడ్డాన్ని చూసి అమ్మ మనస్సు ఎంత ఆక్రోశించిందో అవుతుంది!

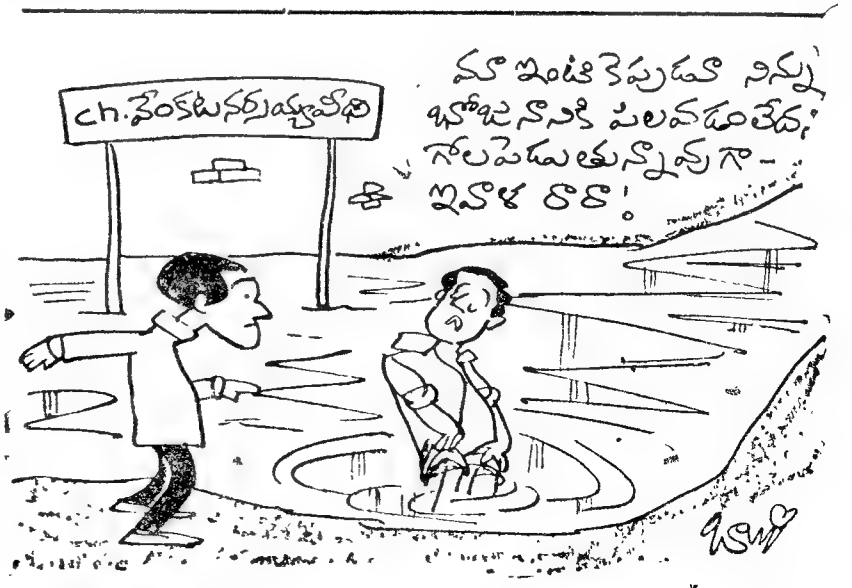
చెల్లాయి పుట్టగానే అమ్మ కన్ను మూసింది. నాన్నకు స్వస్థావ్యంలో బాటు, మర్యాద కూడా రోడ్దైంది. మంచం మీద దగ్గుతూ, ఆయాసవదుకూ కప్పిట్టు తుడుచుకుంటూ 'జానకి! నీకు అన్యాయం చేశాను. నీ బ్రతుకు బండలు జేశాను' అని గొణుక్కుంటూండే వాడెప్పుడూ.

ఆయాస చేతుల్లో పెరిగింది నీరజ. అంతవరకు దూరంగావున్న మామయ్య ఆస్థబంధువులా, ప్రాణస్నేహితుడిలా ఆడుకుంటానంటూ వూడినదాడూ.

నిరక్తితో క్రుంగి కృశించిపోతూన్న నాన్నగారు ఆసీసి, కన్న బిడ్డలని ఆ కిరాతకుని చేతుల్లో ఉంచి కన్నుమూశారో పుణ్యక్షణం.

మామయ్య మా ఆసీనంతా తన రుష్యం వచ్చిట్లుగా వ్రాయించాడు: మాకు మైనాటి లీకేవరకూ తానే పొయంగా ఉంటానన్నాడు. నీరజా, నేనూ హాస్యంలో ఉండేవాళ్ళం. పెలపులకి అందరూ యిళ్ళకు వెళ్ళాంటే ఈ అన్నా చెల్లెళ్ళు కళ్ళలో నీళ్ళు తిరుగుతున్నా అతల్లి చంపుకునేవాళ్ళు.

అత్తయ్య అరుపులు విని మనస్సు తునక రైపోతుడన్న భయంతో నీరజ చేసే:

కూడా ఒంటరిగా హాస్టల్లోనే గడిపివేసింది. నిల్దా యికి అప్పుడు ఎన్నోళ్ళనుకున్నావు? ఆరేళ్ళు! కాన్వెంటు చెల్లొయికి అమ్మా! రాన్నా!

నా గుండెల్లో దుఃఖం గూడుకట్టుకు పోయి పుండేది. ప్రతి ఆదివారమూ నీరజను వెంటబెట్టుకుని మద్రాసంతా తిరిగివెళ్ళి. ఆపాటి ఆనందాన్ని కూడా అందనీయలేదు విధి. నీరజ కప్పుడు పదో సంవత్సరం.

వాళ్ళ వారెడ్స్ నాకు కబురంపించా రోజున. భయపడటాననే వెళ్ళాను. నీరజ స్పృహ లేకుండా పడివుంది. వారంరోజుల నుంచి అనారోగ్యంగా పుంటోందని అనాడు అలా పుడయమే పడిపోయిందని చెప్పింది వారెడ్స్.

హాస్పిటల్లో బాయిన్ చేశాను. కానీ తిరిగి నీరజ మనుషుల్లో కలవలేక పోయింది. కాళ్ళూ, చేతులు రాను రాను నవ్వుగా పుల్లల్లా మారిపోయాయి. నడుంకో రవ్వంతకూడా పట్టు పుండకుండా పోయింది.

ఎంత బలమైన ఆహారం యిచ్చినా ఆ పరిస్థితి మారలేదు. ఎందరో డాక్టర్లు పరీక్షించారు. వ్యాధి యిది అని కూడా చెప్పలేకపోయా రొక్కరైనా. నా కెందుకో వైద్యవల్లిమీద పున్న అనర్థ క్షీణించి పోయిందా రోజుల్లోనే.

ఆరాధన

డాక్టర్ పానయ్యాను. కానీ వ్రాస్తూ పెట్టాలిప్పించలేదు. నీరజ అలా జీవం లేని బొమ్మలా పడివుండే దెవుడూ. మమ్మల్ని వాదార్పడానికి ఎవ్వరూ లేరు. మా బాధను పంచుకోడాని కొక్కరూ రాలేదు.

మామయ్య నన్ను పెళ్ళి జేసికొమ్మన్నాడా పరిస్థితుల్లో. నీరజను పూవులా చూడగలిగిన మృదుహృదయం ఎదురైతే తప్పక చేసుకుంటానన్నాను. అందుకే నేనూ చూస్తున్నాను అన్నాడు మామయ్య. కానీ ఆయన గోముఖ్యాప్రసంగం అని తెలుసు కున్నా నెప్పటికీ.

వచ్చినవాళ్ళ మనసుల్ని విరిచే వాడు. 'నీరజ కుంటిపిల్ల. డాక్టర్లైనా పైసా సంపాదించలేదు వాడు. ఎంత అస్సెవుంటే మాత్రం ఏమంటి! కూర్చుని తింటే కొండలైనా తరిగిపోవూ! పైగా మీకెందు కండి ఈ బెడద? జీవితాంతం మీ అమ్మాయి, విసుగూ విరామం లేకుండా ఆ నీరజకు సేవ జేస్తూనే ఉండాలి. ఎందుకంత బాధ! మరో మాట! నాకూ పిల్లలన్నారూ గనుక చెబుతున్నానండోయ్!

ఈ హరికృష్ణ తండ్రి వంశంలో పుట్టిన ప్రతి ఆడపిల్లా అలా కాళ్ళూ చేతులు లేనివాళ్ళగానే అయ్యేవారు. ఏమో! ఎవరికి తెలుసు చెప్పండి! మగ పిల్లలు కూడా అలాగే కుంటివాళ్ళు. అయిపోరా రేమో! లక్షణంగా మరో అబ్బాయికిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యండి! అంటూ నా గురించి, మా వంశం గురించి లేని పో అబద్దాల నెన్నింటినో సృష్టింపి; వచ్చిన ప్రతి మనిషినీ సాగనంపేవాడు.

నాకే విసుగు కలిగింది. అందుకే పెళ్ళి చేసుకోనని చెప్పానాపైన. మామయ్య మనస్సులో ఎంతగా దివిండాడో నన్ను! నీరజకా పెళ్ళి లేదు. నాకూ ఆ యోగం లేకుండా చేశాడా మహామహాపుడ! ఉన్న అస్తి లంతా తన కొడుకులకే రాక పోతుంటా అని ఆయన ఆశ. అందుకే కొన్నిసార్లు లందమైన వంటు వన్ని పుంచేవాడు నా చుట్టూ.

వాళ్ళ పెద్ద అబ్బాయి పెళ్ళి జర్నీ అంతా నేనే భరించాలట. 'ఎంతో లేదురా! వో అయిదువేలే!' అన్నాడు. నాకు నవ్వు వచ్చింది. అనవ్వాతా కలిగింది. ఇవ్వన దానికి వీలేళ్ళు 'ఏం చేస్తావోయ్! హరీ! ఎవరు తంటారీ సంపద నంతా! సువో భిష్ముడివి. నీరజ! పాపం! ఏ సుఖానికి నోచుకోలేదయ్యే! ఆ! ఏదో! ఈ మామ య్యను కాస్త నో కంట కనిపెడుతూ పుండు—' అనేవాడు. ఇవ్వక లెప్పేదిగాదు.

శారద నాకు దూరపుబంధువు. మనసు నిండుగా అనురాగ మధువు నింపుకున్న కళామయి. మెడిసిన్ నాలోపాటు చలించింది. నా హృదయాన సందడి చెలరేగిందా అను రాగమయి రాకలో.

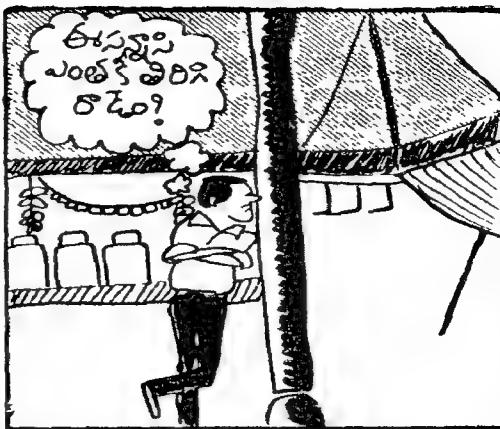
నీరజ నంగలి విన్నది. మనసు విప్పి చెప్పినంతా. వెన్నెల పండించు ఈ హరి జీవితంలో— అని కోరాను. నవ్వులు నిండించు నా బ్రతుకున— అని అరిం చాను.

పువ్వులా నవ్వింది. మందారాలు విరి శాయి నా మనసున. ఆశలన్న కలిబోసు కుని అందలు చిందే మందారాన్ని మలచు కున్నాను. మధురోహల పిల్లకితో, మహ నాయి పాటల్లో రెలపోయాను.

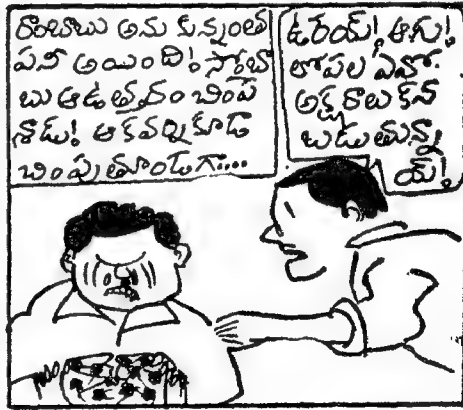
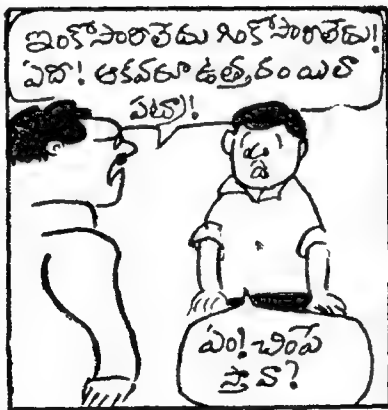
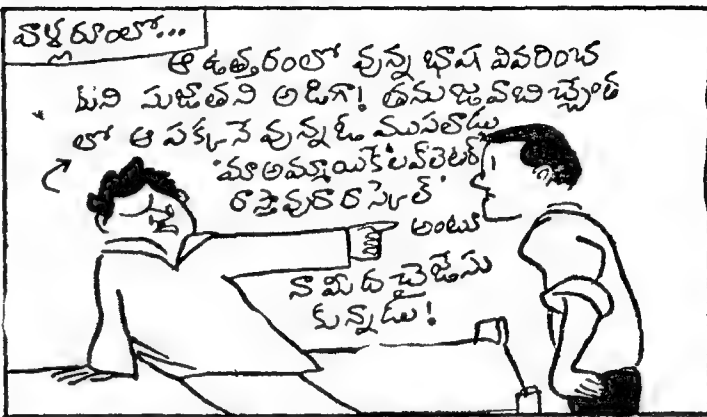
(ఇంకా వుంది)

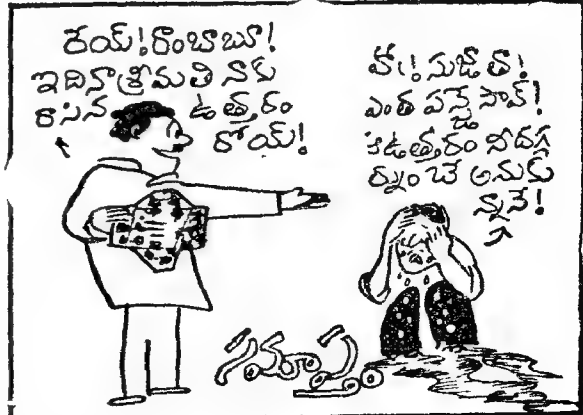
ಎಸ್.ಬಿ.ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

డాక్టరుంటా
 చున్న ప్రక్క
 మెసజ్ అరు
 కున్నా దునికీ
 మజిలదగ్గర
 కెళున సాబ్
 బు బాబ్
 సపాయింట్మెంట్
 త తొరిగి
 వచ్చును
 ♥♥♥♥♥

ఎఱుంగనే రొంగులు
 చెప్పినట్లు నరు
 లోపలివేపున
 ఎవో అడ్డకబాకు
 బడ్డలు! తిక్కన
 తో నాకంటె
 అడవిల్ని జీరత్తు
 చరితచదువ
 నెలంబింటియో!
 *? *? *? *

[illegible]

కైకవీరి కను వూరి

నడిమింటి లలిత

వాడు దుఃఖాన్ని నింపుకు రమ్మనిచెప్పి: తనదురుగానే హీరోయిన్లు కుపోతాన్న విండ్రి చూస్తూ కూడ, రెండు తన్నె ధైర్యంలేక బిక్క చచ్చిపోయి నిల్చున్న హీరోలా వుండాలని భంగిమ. (దమ్ము లేనివాడు హీరో ఎలాగయ్యాడా? అన డక్కండి మరి. 'నాయకుడు ఖీరోదాత్తుడు ఖీర లితుడు' అయివుండాలనే రూపు ప్రాచీన నాయకుడివి. 'ఆధునిక నాటక లక్షణాల్లో చేతకానితనం, చేపలేని తనం కూడ వో ఆకర్షణ' అని ఇంతకుముందే ఎందరో మహానుభావులు తమ తమ రచనలవ్వారా నిరూపించారు.) విశ్వేశ్వరం మామూలుగానే పున్న పెత్తన వాతావరణం అలా వుండమన్నా వుండవలసి. ఆ రేడియో నంగితానికి లయ బద్ధంగా విజిల్లు వేసుకుంటూ ఆనందిస్తాడు తనలో తను. ఇన్ని బాతా టీలో, ఇంత వేరు శ్రేణి పచ్చి కాని తెచ్చుకొని తింటూ, తననిచూసి నవ్విస్తూ చిన్నపిల్లడి నోట్లో కీ గురిచూసి విసిరి మురిసిపోతూ వాళ్ళతో సరిగ్గా ఆడుతాడు, ఆరు పాడు. నార్మల్ గా విశ్వేశ్వరం ముఖం యొక్క పవరు సిక్స్ట్ వోల్ట్ అని చెప్పే... (నవ్వుతం జీరో వోల్ట్ అని చెప్పడానిక్కూడ కొంచెం ఆలోచించాలి. ఆ పార్క్ లో అక్కడా అక్కడా పెట్టిన బొమ్మల్లో తనూ ఒక బొమ్మ అనుకొని నిల్చుండిపోయిన విశ్వేశ్వరం 'ఛాయిస్!' మన్న ముక్త కంఠధ్వనికి గూబ పగిలి వంత పన్నె, తృప్తిపడి, తన చేతులు పట్టుకు ప్రేలాడుతూన్న గుంట లిద్దరికీ చెరో రెండు జెల్లలూ కొట్టాడు; దోసెడు మానింకి పోయేలా. సెనక్కాయ లకి బదులు జెల్లకాయల రుచి తెలిసే సరికి హడిలిపోయి దూరంగా పోయారు పిల్లలు. బలవంతంగా వర్తమానంలో పడ్డ విశ్వేశ్వరం గట్టిగా 'హూ' అని నిట్టూర్చి, అంతవరకు గుండెల్లో స్టాక్ చేసిన గాలిని బయటికి తోలేసి, పుష్కరు మని ఆ క్రిందనే రుమాలు వేసుకోవాలన్న ఇంగితకూడ లేకుండా చతికిల బడ్డాడు. ఇంతవరకు నిట్టూర్చడం అంటే ఏమిటో, ఎలాగో ఆర్మంకాని మానవు డతడు, అని అంటే అబద్ధం కాదు. నిజమే. నిట్టూర్చ వలసిన అవసరం వచ్చే దౌర్భాగ్యతం కాదు విశ్వేశ్వరం. హాయిగా కదు

మిత్రులు వెళ్లిపోతున్న దరిని ది. గాలి ధ్వనిగాని, చుట్టూ కాకిగోల లుగా చూస్తూ నిల్చుండిపోయాడు చేస్తూన్న పిల్లల్నిగాని లడ్డుపెట్టుకుండా విశ్వేశ్వర్, పార్క్ లో ఒక చెట్టుదగ్గర. ఎక్కడో శూన్యంలో చూపు నిలిపి, ఓకె మైక్రుతోంచి విసిస్తూన్న రేడియో రణ క్కడికో దూరతీరాలకు మనసును వంపిం

పులో చల్ల కదలనివ్వకుండా వెలి తిరిగే సరికిన్ని రాళ్లు దోసిట్లో పోసే లెక్కర రుద్యగం చేసుకుంటున్నాడాయె. మొహ మాటాకి పోయి బూషమన్న లాంటి లాసుగులేమీ వుంచుకోలేవాయె వీధిజీవితం ఇది. పోనీ ఇంటిపోరా? ఇంతిపోరా? ... ఛ...ఛ...అవికూడ ఏం లేవు. ఎప్పుడు చూసిరా వెల్లవేసిన గోడల్లో తెల్లగా నవ్వే చిన్నిబొమ్మల్ని లాంటి యల్లత నిది. ఆ ఇంటి గుమ్మంలో ఇలా కాలు పెట్టే నరికల్లా కలకల నవ్వుతూ, గల గల నడుస్తూ ఎదురాచ్చే చలాకి చిన్నది విశ్వేశ్వరుని న తీమణి. అందునా మామూలు ఆడపిల్లా?...నన్నగా సభాకులా స్పృహజిపువ్వలా, తొగడదారంలా,...ఇంకా యీ జనరేషన్ కర్డం ఆయేలా చెప్పాలంటే 'ది యంగ్ హిందీ హీరోయిన్'లా స్టార్ట్ గా వుండే ఛార్మింగ్ లేడీ, సదరు విశ్వేశ్వరుని భార్య ప్రేమలీల. కావాలంటే ...ఇంకా చెప్పాలంటే మరో రెండు ఆడిషన్ లో క్వాలిఫైవన్నా వున్నాయి ప్రేమలీల రేడియో ఆర్టిస్టు. అడపా అడపా లలితనగీతమూ, ఈ మానవు పాటా పాడుతూంటుంది. కాని వర్తమానంలో ఆమె కేవలం రేడియో ఆర్టిస్టు మాత్రమే కాదు, చిన్న సైజు రచయిత్రి కూడ. అప్పుడూ అప్పుడూ పాట్టి పాట్టి కథలూ, చిట్టి చిట్టి వ్యాసాలూ గిలుకుతూంటుంది. పోనీ...తనకున్న ఇన్ని క్వాలిఫికేషన్లు చూసుకొని ఆ భామాలలమ భర్త నేమన్నా నిర్లక్ష్యం చేస్తోందా?... తప్పండి!...అన్నవాళ్ల కళ్లు పోతాయ్. ఎందుకో ఏకాంతంలో ఏదో సరదాగా 'నాథా! నా పాదసేవ...లేవీ నీ జన్మమేలా...' అని పాడినా, అంత చిన్న విషయాన్ని స్పృహిస్తా తీసుకోలేని, అంత మాత్రం సెన్సెస్ హ్యూమరలేని జడ్డుడేం కాదు విశ్వేశ్వరుడు. ఎలాగో 'నీ చరణ కమలాల వీడయే చాలు, ఎందుకే వో దేవి నందన ఎ-లూ?...అని గొంతు కలిపే సరసడు కూడ. ఇంక పతిదేవుడి క్లాస్ తల్పొస్తా ప్లాప్లొట్టుగా అనుమానం తగిలే చాలు ...అమృతాంజనం మర్చనంచేసేస్తూ, జాలి మాపులు చూస్తూ దిగులుగా కూర్చుండి పోయే జేల ఈ ప్రేమలీల. అయితే విశ్వేశ్వరుడైతేందుకు నిశ్చలం

వలసి వచ్చే? ప్లీజ్ రీడ్ ది ఫాలోయింగ్ లైన్స్. అరచైన ఈ విశ్వేశ్వరుని నిట్టూర్పుకి కొంచెం కారణం ఇంకా మునుపు వెళ్లిన మిత్రబంధం అని చెప్పొచ్చు. అంటే వాళ్లెన్నూ అక్కడే తిట్టేరా తిమ్మేరా?...అబ్బబ్బే అదేం కాదు. వాళ్లలో వాళ్లు కొన్ని ప్రశ్నలేసుకున్నారంటే. పోలే...వాటి జవాబులు విశ్వేశ్వరం దగ్గర టిక్కడిపోయాయి. అక్కడే వచ్చింది చిక్కు 'రచయిత్రికి, లేక గాయనికి, లేక తదితర ప్రత్యేక స్త్రీకి, భర్తవలన ఒనగూడు అదనపు ప్రయోజనము లేమి?' ఇది సహోద్యోగి భాస్కరాపురప్రశ్న. 1. 'రచయిత్రి అయినచో, కథావస్తువులకు తడుముకోనవసరములేదు. భర్త తిట్టుకో నవల, మెప్పుకో కథ వ్రాయవచ్చును. 2. సంకుచితముగనున్న తన పేరునకు భర్త పేరును చేర్చి విస్తృతము గావించుకొనవచ్చును...' 'షెల్వ్' రెండో మిత్రుని మాటలకు తన గర్జనతో నిలిపేసి మరో ప్రశ్న బనాయించాడు ఉద్బంధ పిండం రామకృష్ణ. 'సాధారణ స్త్రీ భర్తకు, అసాధారణ (అనగా టాలెంటెడ్) స్త్రీ భర్తకు గల భేదము లేమి?' '(ఇక్కడ స్త్రీ భర్త అనగా స్త్రీ యొక్క భర్త అని గ్రహించండి విమర్శక సింహాలా! స్త్రీ భర్తలూ, పురుష భర్తలూ అని రెండు విధాల? అంటూ ఆగ్రహించకండి నా పెన్.) గొంతు సవరించుకున్నాడు మోహన్. 'సాధారణ స్త్రీ భర్త తన భార్య వంటకములను, ఇంటి సర్దుబాటును, దిద్దుబాటును మాత్రమే విమర్శించుటకు (అనగా కేవలము తిట్టుటకు) వీలగును, కాని అసాధారణ స్త్రీ భర్త అదనముగా ఆమెలోని 'కళ'ను కూడ తిట్టుటకు వీలున్నది. సాధారణ స్త్రీ భర్తనుండి సంసారక్షమైన సంభాషణమునే ఆశించునుగాని, అసాధారణ స్త్రీ ముఖ్యముగా రచయిత్రి, భర్త నుండి వుద్యోగపరమైన సంభాషణలు సాగించుట కొక విధంగా కుతూహల పడచుండును. అందులకు కారణం కేవలం తన రచనలలో ఆ వాతావరణము చిత్రించుటకే. (ఉదాహరణకు.....రచయిత్రి భర్త ప్లీడ రనుకోండి, అనుకుందాం...దానికేం?.....

ఇంక ఆమె రచనల్లో తరుచు కోర్సు సీక్సు, పాయింట్స్ లోపించిన సిడివాదకుల కోర్కెలుగా వుంటాయి) తరువాత ... సాధారణ స్త్రీ భర్త తన భార్యలోని తెలివితేమిని యథేచ్ఛగా యెత్తి చూపించగలడు. అసాధారణ స్త్రీ భర్త కా స్వేచ్ఛలోపించి యుండును. అతి ముఖ్యమైన విషయ మేమనగా...సాధారణ స్త్రీ భర్త యొక్క పేరు కేవలము వారి బంధువర్గమున మాత్రమే విదితము. అసాధారణ స్త్రీ భర్త పేరుబుల్లగాక (రొట్టెలై) యావదాంధ్ర ప్రతికా పాఠకులకు సువిదితము.' అక్కడితో అలిసిపోయి, ఆగి పోయాడు మోహన్. అంతరకు నోరు తెలు బెట్టుకొని వింటూన్న విశ్వేశ్వరం తక్కువ నోరు మూసేసుకుని, సైమల్నేని యెవ్గా తల వంచుకున్నాడు. 'గుడ్ బోయ్. మంచి పాయింట్స్ చెప్పావ్' అంటూ అభిరందించాడు రామకృష్ణ. 'చిన్న...బుల్లి డౌలు మాష్టేరూ?' అంటూ కీచుమన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు. 'నాకు తెల్సోయ్ నీ డౌలూ... రచయిత్రి భర్త పేరేలా నలుగురికీ తెలుస్తుందనా? వెర్రె శిశువా!... కట్నెడుట సజీవ నిదర్శనం చూస్తూ కూడా నీకీ అనుమాన మెందుకొచ్చింది? ప్రేమలీలా విశ్వేశ్వర్ వో రచయిత్రి...'. 'అరెమ్మే పోయింది గురూగారూ!' అంటూ మధ్యలోనే ఆపేసి చెంపలు వాయించుకుంటూన్న వెంకటేశ్వర్లు వెల్పు యోగిలా చూశాడు భోగి యైన రామకృష్ణ. ఆ తర్వాత నలుగురూ కంగ్రాట్సులేషన్స్ పేరిట విశ్వేశ్వరం చెయ్యి సలిపేవరకు కుదిసి ఎవరి దార్పవారు పోయారు. అయితే ఇంత చిన్న విషయానికే అంత పెద్ద విట్టూర్పు వదలాలా? అంటే ఆ ఖల్లరేక్క పోవచ్చు. ఇంతకు పూర్వమే ఈ పేరు తాలూకా స్వర్ణ విశ్వేశ్వరుడితో రేగి వుండవచ్చు. వచ్చేమిటి?...వచ్చింది నిశ్చయంగా. పెళ్లయిన కొత్తల్లో వాసారి రేడియో అనౌన్సరు 'లలిత సంగీతం...గాయని...శ్రీమతి ప్రేమలీలా విశ్వేశ్వర్' అని ఆ క్రొత్త పేరుకి ప్రారంభోత్సవం చేసినప్పుడు, అది వింటూ వుబ్బిపోయాడు విశ్వేశ్వర్. తన ప్రിയ సతి పేరెంత రమ్యంగావుంది! అని మురిపిపోయాడు. ఆ తర్వాత ఏదో

వ్రాతీలో అంత పొడుగు పేరుతో వడిన వో పొట్టి కథను చూచి చిరుగా నవ్వు కన్నాడు పెద్దమరిషిలా. కాని తరువాత, ఇంచుమించు ప్రతి వ్రాతీకతోనూ ఆపేరు కన్పిస్తూ, విన్పిస్తూండటంతో అతని హృదయం చిరుబురు మనడం మొదలు పెట్టింది. విరోహానుపాతంలా భార్య పేరుకు ప్రాముఖ్యత హెచ్చుతున్న కొద్దీ భర్త పేరు ప్రాముఖ్యత తగ్గుతున్నట్లుం దేమో! అని అనుమానిస్తూన్న ఆత్మని తిరుగునెట్టింది హృదయం. 'అనుమానం ఏమిటి? మొద్దు పెద్దమ్మా! అది కటికనిజం అయిపోతేనూ' అంటూ. తదాదిగా విశ్వేశ్వరుడి హృదయం వీర భద్రదాతారం దాల్చింది. ఇవాళ మిత్రులు భూషం వెయ్యడంతో అది కాస్తా వీరాంగం వెయ్యసాగింది. చీకటిలో చిక్కబడి పోయినా, వీధిదీపాలంత స్పష్టంగా వెలుగుతున్నా, వీడింకా ఇవాళ కదలేందో? అని కళ్ళచికిరించుకొని చూస్తూన్న చుక్కల్ని మరి చూడలేక, మెడ నెప్పట్టి, లేచి, తప్పునరిగా గృహోన్ముఖుడయ్యాడు విశ్వేశ్వరం.

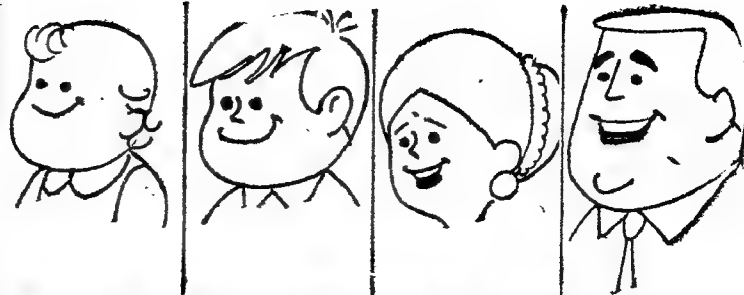
'అదేంటింటి? ఇప్పుడా వందం ఎందుకు తాగదూ?' బుంగీ అందిస్తూ ఆశ్చర్యంగా అడిగింది ప్రేమలీల. 'ఆవదం తాగడ మేమిటి?' అంటూ పరిధ్యానంగా ప్రశ్నించాడు పతి దేవుడు. 'మరాఘం ఎందుకూ వుంది?' నిలదీసింది బాల్యా మణి. తేరుకున్నాడు విశ్వేశ్వర్. 'ఎట్టునవ్వచ్చేదేగానీ, ఆ నవ్వే వాపిక నాకిప్పుడు లేదోయ్.' అంటూ కుక్కోలో చేరబడ్డాడు. సాపం? ఈపేరు తెచ్చిన పేటాపన ఇంతా అంతా కాదు తన ప్రాణానికి. ఇంతకుముందో సారి మృదు పుగా కదిపి చూశాడి విషయాన్ని, 'హాయిగా. సింపుల్ గా నీపేరే వుండుకోక చివర నన్నూ కలిపావెందుమా?' అంటూ. బియ్యంగా నవ్వేసింది ప్రేమలీల. 'బ్రతుకు లోనే యిద్దరం భాగస్వాముల మయాం. ఇంక యీ చిన్నచిన్న విషయాలలో భాగస్వామ్యం. వుంటే ఏం? అయినా దీర్ఘ వీపుంది పోనీదూరూ!' అంటూ గాలికి వదిలేసింది ఆ సమస్యని. విశ్వేశ్వరుడు లైక్ చేసే కోణంలోకి కళ్ళు బింపి. 'నేనూ అదే అంటున్నా. పేరో

పేరుతో నేమున్నది

ఏముంది? అందుకే నాపేరు చేర్చొద్దు.' అన్నాడు కొద్దిగా 'వీక్' అయిన విశ్వేశ్వరం, మృదువుగా ఆమె ముంగుడ్లు పర్చుతూ. 'హ్యా! నాకీపేరే బాగుంది.' అంటూ గునుస్తూ, అతని మెడకీ, భుజానికీ మధ్యవున్న కొద్ది జాగాలో ముఖాన్నిరికించుకుంది ప్రేమలీల. నిస్సహాయంగా వళ్ళు కరచుకొని, రెండు నిమిషాలు వూపిరినిలిపి, అతర్వాత తాపీగా ఒదిలాడు. (అంతేగానీ 'హుంమ్మని నిట్టూర్చలేదు.) ఆదారి, లాభంలేదని అప్పుడే తేలిపోయింది. గతమంతా కళ్ళ ముందు తిప్పుకుంటూ, భోజనం కానిచ్చి శయనించిన విశ్వేశ్వర్, చిటమట లాడూన్న మనస్సుని సమాధాన పరిచే ధోరణిలో చెయిజూపి రేడియో ఆన్ చేసాడు. వెనువెంటనే అతలోని వీర భద్రుడు 'హైల్' మని లేచాడు ఆవేశంతో పూగిపోతూ. కారణం...ఆ మాస (సిక)పు పాట పాడిన గాయనిపేరు విన్పించడమే. టపీమని రేడియో పీకకొక్కి అదేపూవున 'లీలా!' అంటూ గాపుతేక పెట్టాడు. పెరట్లో కంచాలు లోలుపూస్తున్న ప్రేమలీల, యిరుగు పొరుగు కొంతలో దేనికి విప్పంటుకుందో అర్థంకాక, పరుగు పరుగున వచ్చేసి 'హేబింటి?' అంది వగర్చుతూ. 'ఇదిగో! ఆఖరుసారిగా అడుగుతున్నాను. నీపేరు చివర నాపేరు తీస్తావా తియ్యరా?' ఇంగుమంచి విశ్వేశ్వరుడి కంఠం. ఆ దాటుగా మీదవడిన చెైనా దుండరుల్ని చూచి బిక్క చచ్చిపోయిన ఇండియాలా వెర్రి చూపులు చూసిన ప్రేమలీల ఆమరు క్షణంలోనే భారత వీరయోధుడిలా తేరు కొని, 'హేలా వో నవ్వునవ్వి, 'ఇంతేనా? ఇంకేమిటో అనుకొని చేతిలోసనలా ఒదిలే సాచ్చాను. వంటిల్లా పరేసాస్తా నాగిండి. తీరిగ్గా కూర్చుని రాత్రంతా కాట్లాడు కుందాం.' అంటూ సుతారంగా వెనుదిరి గింది.

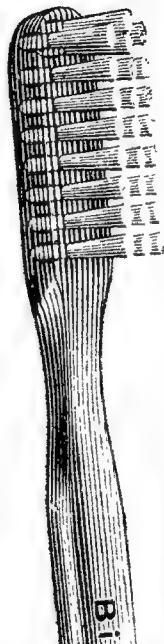
'స్ట్రీల్లేదు. ఇదిప్పుడే ఫైనల్ తెలిసాలి కావాలంటే తగునైపోయాక తీరిగ్గా తెల్లనారు బామున పర్చుకోనీవంటిల్లా' అంటూ పూంకరించాడు.

బాగుందండి సోద. ఇంతవరకూ ఇలా రాసుకుని, ఇకముందు మళ్ళీ మీపేరు చెరిపేసి రాసుకుంటే నలుగురూ నవ్వరూ? అయినా వుండి వుండి మీ కేమున్నుందబ్బా! ఇలా రెచ్చిపోతూంటారు.' అంటూ వినుగుతో అందం ప్రదర్శిస్తూ ముక్కు విరిచింది, కళ్ళు చికిరించింది, పెదాల్తో నవ్వబోయి ఆగిపోయింది 'రోగం' అన్న మగసింహం గర్జింపు వింటూ. 'పున్నవీడి, అమావాస్యకీ రెచ్చి పోవడానికి నేనే మీ పిచ్చివెధవని కాను. తెలుసా? నాకున్న పేరేదో నాకుంది. ఆ పున్నపేరు నాకు చాలు. అదనంగా నువ్వ నా పరువు పెంచొద్దు. ఎంటున్నావా? నీ పేరేదో నువ్వు నిలబెట్టుకో. అంతే తప్ప నాకోసం కష్టపడక్కర్లేదు. ఇలాటి లోకపీకుడు వ్యవహారా ల్నాకు నచ్చవు. అర్థమైందా? ... ఇటుపై నింక నీ కథనూ, గిధనూ ... అన్నీ నీ పేరుతోనే పంపించుకో. చివర నాపేరు తగిల్చావా... నీ కథలు పోస్ట్ బాక్స్ లో పడేబదులు వీధి కాలనల్లో విహరిస్తాయి: గుర్తుంచుకో' అంటూ కథాకళి ప్రదర్శించాడు. 'అర్థ రాత్రంతకమ్మ శివాలనీ బాగుంది తెలిది. పడుకోండి.' అంటూ నిర్లక్ష్యంగా మరోసారి అవకలికి నడవబోయింది ప్రేమలీల. ఇబ్బపూడావ్వేలా పట్టుకు లాగాడు విశ్వేశ్వరం. అదాటుగావచ్చి మంచం మీద పడింది లతాంగి. ఆ అసహ్యపు పడటంతో మంచంకోడు, పక్కలోకి కిక్కిరిస్తూ ఒత్తుకుంది. ఆడప్రాణం కళ్ళ నీళ్ళ పర్యంతమైంది. పర్యవసానం?... ఆమెతో ప్రేమనూజమైన మొండితనం ఉవ్వెత్తున లేచింది. 'నే మార్చుకోను. ఏం? నేనేం నీతిమాలిన పనిచేశానూ? నా భర్తపేరే రాసుకున్నాను గానీ, ఇంకే వడో తలమాసిన వాడిపేరు రాసుకో లేదుగా.' అంది సర్దుక్కుర్తుని గట్టిగా. లాఅలకి వినికిడయ్యేలా, సమ్మకంగా చెంఫ మీద పెద్ద బిచ్చు కిచ్చేశాడు విశ్వేశ్వరుడు. ఒకే ఒక్క క్షణంలో ప్రేమలీల ముఖంతో పాటు చెవులు, మెడకూడ ఎర్రగా అయి పోయాయి. రెండు కళ్ళూ నాలుగు వైపు ల్నించీ జలపడ్డ ఒకటోరకమైన బావుల్నా అయిపోయి, ఆ నీరు పూరిపూరి, గట్టు దాటి మైదానాల్లోంటి చెంపలమీద

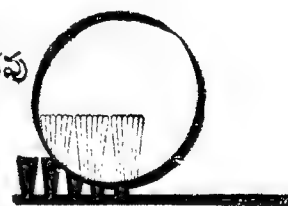

మీ కోసమే కావలసినన్ని తేరుల్లో టూత్ బ్రష్లు కేవలం మీ కోసం

మీ పళ్ళకోసం...
మీ ఇగుళ్ళకోసం...
మీక్కావలసిన తీరుల్లో...
మీ వయసుకు జోడుగా...
ఒక్క- బినాకా లోనే—
తీరుతీరులుగా,
వయసుకు జోడుగా

బినాకా టూత్ బ్రష్ కోసాలు గుండ్రంగా వుంటాయి—ఇగుళ్ళను
ఏమాత్రం గాయపరచవు

టూత్ బ్రష్ బినాకా గనక అయితే అదే మీకోసం మంచిది

Binaca®

స్వీచ్‌గా ప్రకటించింది. సరిగ్గా అదే షణ్‌లో విశ్వేశ్వరుని ఆత్మ, హృదయం గట్టి కిక్కుతో బారడర్ అవతల పడేసింది. పీరిభ్రమడు స్వ. హ. తప్పిపోయాడు. ఫలితంగా అంతవరకు బాయి లింగ్ పాయింట్ దగ్గరన్న విశ్వేశ్వరుడి రక్తం తున్నమని మెల్లింగ్ పాయింట్ కి దిగిపో పోయింది. విశ్వేశ్వరుని చేతులు రెండూ ముందుకొచ్చి ప్రేమలీలను గుండెకి దగ్గరగా జరిపాయి. 'వెదన వనే చేశానోయ్ ప్రేమా! నిన్ను కొట్టాలన్నది నా పుద్గేశమే కాదనలు. పోనీ నన్ను కొట్టెయ్. చెల్లకి చెల్లు.' అంటూ బుద్ధిగా చెప్పింది చాడు, వశ్యాత్వానం అంతా ముఖమీద పులుముకొని. 'ఛీఛీ! ఒదలండి నన్ను.' అంటూ గంజకుంది దెబ్బతిన్న స్త్రీలకామ. 'నా మాటలు పూర్తిగా విను మరి. ఇప్పుడు నే చేసిన వని నాధారంగా తీసుకొని నన్నే దుర్మార్గువు మొగుడిగా చిత్రిస్తూ వో కథ...పోనీ వో నవల రాసెయ్. కానీ...నీ పేరు చివరనా పేరు తగిలించాడు. ఎందుకో అలా చేస్తే నా కీషన్లం వుండదంటేదు. ఈ చిన్న విషయకొసం నువ్వు హింస పడొమ్మ. నిన్ను వెట్టొద్దు ఏం?' అన్నాడు ముదాయంపుగా. అంటూ పది...చాడు. 'ఛీ! సిగ్గులేని మనుష్యుడు.'

పేరులోనేమున్నది

అంటూ రివ్యూన లేచి వెళ్ళబోయి 'పుట్టి బుద్ధెరిగాక మా అమ్మే సన్నెప్పుడూ కొట్టేదు. ఈనాటికి మీ చేత...' అంటూ తర్వాతి మాటలు వెక్కిళ్లాపేస్తూంటే తలుపుట్టుకొని బాపురుమనబోయి, అంత రంగంలోని రచయిత్రి హుంకరించడంతో వంటింట్లో కూర్చుని కరుణితరా, రాగయుక్తంగా ఏడ్చింది గాయని ప్రేమలీల. చేసిన ఫసికి స్పీయర్ గా బాధ పడ్డాడు విశ్వేశ్వరం ఆ రాతంతా.

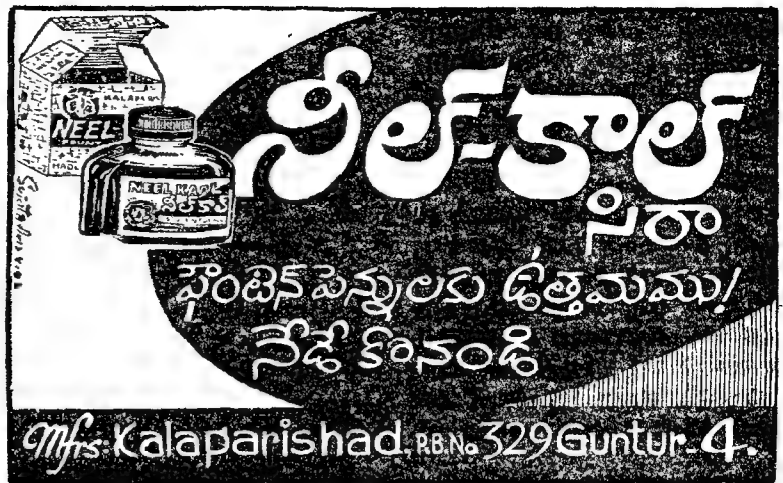
ఆ తర్వాత వో వారం పదిరోజులు ఇంటిలో కోల్డ్ వార్ నిర్విరామంగా సాగింది. భార్య భర్త లద్దరికీ మాటల్లేవు. చూపు అసలే లేవు. పాత తారలు రేట్లు పెంచి బిర్ర బిగిసిపోతే, ఆ అసకాశాలు వాడు కునే నూతన తారల్లా, ఆ నీరవ నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో వంటింటిపాతల 'పాత'కి ప్రాముఖ్యత పొచ్చింది. వంటింటిపొయందన దానికి చూచగా గిన్నేమీద 'భజేర్' మని సర్పించే గరిబు, పెన్నువగానే టిబిల్ మీద 'దభేర్' మని కూలబడే కాఫీగ్లాసూ హీరోయిన్లనుకుంటే...కాలేజీకి వెళ్ళేవేళ వ్వుడు 'టక్...టకా తక్' మనే బూట్లా ఇంటికొచ్చేసరికి 'ధన్ ధన్' మని డైలాగు లప్పగించే పుస్తకాలూ హీరోల రిస్టుతో వేసుకొనవచ్చు. ఈ లోపుతో ప్రేమలీల తన

ఆరోపణం పేహితురాలికి తిఖరూపం పరిస్థితుల్ని చూపించింది. వాసాయంత్రం దానికి వచ్చిన జవాబు చదువుకుంటూనే 'కిసుక్కు' మని నవ్వేసుకొని, అది (ఆ డిటరం) పలికేపుడి కంటబజేలా నిరక్ష్యంగా టేబిల్ మీద విప్పి పడేసింది. బూట్లు టక టక తాడెడుకుంటూ వచ్చిన విశ్వేశ్వరాన్ని చూస్తూనే వంటింట్లోకి దూరింది. రివాజగా పుస్తకాలు గిరాకీయవోయిన విశ్వేశ్వరం 'బిబిల్' మీద పుత్రరాన్ని పురుగును తీసినంత సొంపుగా మురివేళ్లతో తీశాడు. 'చదవా ఒద్దా?' అని సందేహిస్తూనే మనసుని 'ఎప్పడూలేని ఆరమరికలినాడెలా వస్తున్నాయి. చాలే' అని మందలించింది ఆత్మ. నిస్సంకోపంగా విప్పి, నిర్భయంగా చదివేశాడు విశ్వేశ్వరం. ఆచాడు విశ్వేశ్వరం చదివిన ఆ పుత్రరం ఏనాటికైనా సరే...అసాధారణ (స్త్రీలతో) (అనగా ఏవీటో ముందే చెప్పాగా) లైన్ బై లైన్ కంకనం చేసుకోవాల్సిన పుత్రరం. బతికున్నంతకాలం రోజూ నిశ్చల మనస్సుతో పాఠామణ చెయ్యదగిన పుత్రరం. సరే బా...నే వుంది. బట్ వాటారెడ కంటెంట్ ఇన్ దట్ నోబుల్ తెటర్? ఇదిగో మహా శయా! అన్నీ మీ ముందే పరిచేస్తున్నాను. చిత్రిగించండి. 'మై డియర్ అండ్ నియర్ ప్రేమా! నీ 'పుత్ర'రం పూర్తిగా చదవగలిగిను. విషయాలు నిరుచ్యగా చొప్పుగిడ్డలా పున్నాయి లెమ్మా!! 'పేరు తెచ్చిన ప్రళయం' అనే పేరుగల యీ (మీ) సినిమాలో హీరోకి పోర్షను రాదు; యాక్షను లేదు. అటువంటి సందర్భాల్లో హీరో ఎప్పుడూ కూడ ఒకే ఒక్క చెంప పెట్టుతో ఆగిపోకూడదు. రెండు గుడ్లు చూ; మరో రెండు తాపుచూ వుండాలి. బ్రూట్, ఇడియట్, రోగ్...లాంటి తియ్యనాడాలి. తియ్యన, దెబ్బ అల్లిచ్చేట్ గా వాడాలి. అదీ సరైన పద్ధతి. పోన్లే ... అదలా ఒదిలెయ్. ఎందుకంటే హీరోయిన్ పోట్ల చూస్తే హీరో వెయ్యి రెట్లు మెరుగు. మొదట్నుంచి కొనసరకు హీరోయిన్ స్వీతపాడు డైలాగులే. అలాంటి సీన్స్ లో హీరోయిన్ ఎప్పుడూ కూడ 'ఛీఛీఛీ!' అని కుక్కలు మీద పడూన్నట్లు రుంజాం ముకో కూడవచ్చు. ఎందుకీ, చిన్న సవ్య

బుట్టా! మెన్న నజోలులోని పదిరూపాయలు నువు తొస్తుంటే చూసాడే - క్రపది ఇస్తావో - మళ్ళీ ఫస్టు కిడైస్తా!

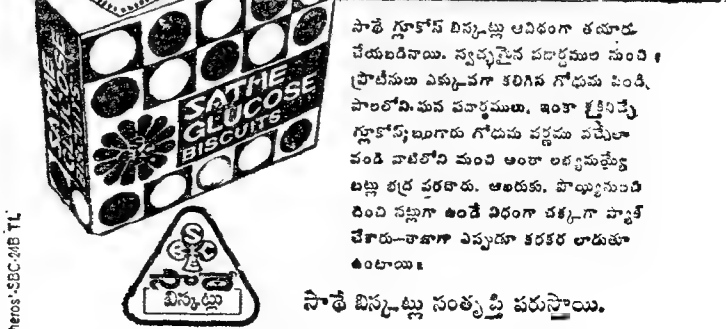
నవ్వాలంటే. ఇక్కడ డైలాగ్స్ కన్నా పేషి
యల్ క్రేజ్ పెడనైక్కువగా కన్పించాలి.
'వాక్కొచ్చి పదం కర్నాలు తెలివు. కొందెం
చెబ్బరా! పేరు మార్పిడి తేం పోయింది
అలాగే చేద్దాం' అంటూ మధ్య లొలికించి,
'సీతావతి. శ్రీనాథుడు, గిరిజామణుడు,
రుక్మిణి వల్లభుడు...' ఇలాంటి పదాల
కర్నామేమిటండి?' అనడగారి ఎంతో
అమాయకంగా. హీరో చెప్పాడు కోపం
గనో, శాంతం నో. అప్పుడు మళ్ళీ
'మరి...మరి...నీవే 'యొక్క' జర్నల్ దేవి
'యొక్క' వతి...ఇలా అర్థాలు చెప్పే
అప్పుడూ... 'ఆ భర్తాచి బరిజనారిటీ
ఏదండి?' అనడగారి ఇంకా ముగ్ధత్వం
నింపుకొని కళ్ళు విశాలం చేసుకుంటూ.
'పూరాణాల్లోని అంతటి టాప్ హెడ్స్ హీరో
అతే లేని బరిజనారిటీ నీకేమండోయ్?'
అన్నట్టు రెప్ప టప టప లాడిచాలి.
ఆ సీతావతి, శ్రీదేవీవత్సా, గిరిజకన్యా
వెయ్యారు రెట్లు నయం మేం. మిమ్మల్ని
పూర్తిగా వెనక్కి తొక్కుకుండా మా
ప్రక్కనే నిర్భోభిట్టు కుంటున్నాం. గుర్తిం
చారా? మా విశాల హృదయం?' అన్నట్టు
నో అతి నవ్వు వచ్చాలి. బస్. అయ్య
గారి అట కట్టయిపోతుంది (అది రూలు.)
హీరోయిన్ తన పాత్ర సరళం చేసుకు
వటస్తే ఇది క్లాస్ పిక్చరే అయిపుండును
...గనీ...నా విమర్శ సంపాను. తర్వాత
నీ యిష్టం మరి... నీ స్నేహితురాయి.'
చదివి యథాస్థానంలో గన్ డిస్కా
ఆ పుత్రరాన్ని పడేసిన విశ్వేశ్వర్, పేరు
గొడవ అక్కడిలో వదిలేసి, ఆ రాత్రి
భోజనాల దగ్గర రెండో కంచం అవతలి
కేడ్వేసి, తను టంటూన్న అప్పలోనే
భార్యనుబికి పేరిల్చి, నంది వలం మీద
సంతకంచేసి తన కథ సుఖాంతం చేసు
కున్నాడూ...అని నే నిలా ఇంత క్షీయర్
కట్గా రాసేస్తున్నాను గనక మీకు
తెలిసిపోతుంది. కానీ... 'ఆ పుత్రరాన్ని
నూటొక్కసారి ముదు పెట్టుకొని, మొట్ట
మొదట విశ్వేశ్వరం తనకి కొన్న సిల్క
టిర మదతల్ల దాన్ని భద్రంగా దామ
కుంచి 'ప్రేమలీల' అని నేను చెప్పడం
లేదు కదా! మరి మీకేలా తెలుస్తుంది
నెపం! ?

నీల్ కల్పరి
శంఖిన్ పెన్సులరు డ్రెస్సుమము!
నేడే కొనండి
Mfrs. Kalaparishad, R.B.No.329 Guntur-4.

అమ్మా, సాతే గ్లూకోజ్ బిస్కట్లు ఎంత బాగా ఉన్నాయి?

సాతే గ్లూకోజ్ బిస్కట్లు అతిథంగా తయారై చేయబడినాయి. స్వచ్ఛమైన పదార్థముల నుంచి ప్రాతీసులు ఎక్కువగా కలిగిన గోధుమ పిండి, పాలబొమ్మన పదార్థములు, ఇంకా క్రియేట్ గ్లూకోస్ బిస్కట్లు గోధుమ పళ్ళెము పయేలా వండి వాటిలోని మంచి అంశాల రక్షణమేర్పై బిల్లు బీద పరచాడు. అందుకు, పొయ్యినుంచి దింది సజ్జగా ఉండే విధంగా తక్కుగా వ్యాక్ చేశారు-తాజాగా ఎప్పుడూ కరకర లాడుతూ ఉంటాయి.

సాతే బిస్కట్లు సంతృప్తి పరుస్తాయి.

ప్రిన్సిపాల్ పై దౌర్జన్యం

బెంగళూరులో 22 ఏళ్ళ దయాల్ కుమార్ లూకాన్ అనే వ్యక్తి ప్రభుత్వ రవాణా ప్రిన్సిపాల్ మునిగివెయ్య వద్దకు వెళ్ళి తనకు డిగ్రీ తరగతిలో సీటు కాదాని అడిగాడట. సీటున్న బోర్డు అవడం వల్ల ప్రిన్సిపాల్ అదే విషయం అతనికి చెప్పి, మరో కాలేజీలో ప్రయత్నించుకోమని చెప్పారట. అమోలకా విద్యార్థికి కష్టం వచ్చి "బయలుకు రా, నీ సంగతిని చూసుకుంటా" అని భయపెట్టి వెళ్ళిపోయాడట. ఇలాంటి బెదిరింపులు మామూలే అన్న పుచ్చేశ్వరంలో పున్న మునిగివెయ్య 15 వ తేదీ పుడయం యద్రాక్షకారం కాలేజీకి వచ్చి, తన కారు గారడో పెట్టి రూముకు వెళుతుండగా అక్కడే మాటువేసి, తద్వారానున్న లూకాన్ కాగితంలో చుట్టి తెచ్చుకున్న అనాధలం ముక్కతో

అయిన తలవీడ, మోకాళ్ళ మీదా తక్కినవందన తెకుండా బాదాడట. దాంతో ఆయనక్కడే కుప్పగా కూలిపోయాడట. వక్కనే పుచ్చ పెంటంట్ రూర్కాన్ అనుషత్తిలో చేరుస్తే ఆయన 15వ తేదీ రాత్రి 10-40 గంటలకు పనిపోయారట— ఇదేనా విద్యా కాండ!!

* * * ఢిల్లీలో 20 ఏళ్ళ బిహారి అనే కుర్రాడు తన పనిచేసి, మానసిని చోటుకు వెళ్ళి తనకు బకాయి దబ్బు చెక్కుప్రకారం మూడొందలు దావాని అడిగాడట. దానికా షామకారు తల అడ్డంగా వూపి, నయోపై సా కూడా యివ్వనో పనికి బిహారి అంతలో సరైన కత్తి దూసి, తన పొట్టలో కనుక్కున పడివేసుకున్నాడట— బ్రాహ్మో!!

ఇంకా నొర్రం నిశ్చయం ఫలాఘ్నుడు

సజీవ మండూక భక్షకుడు!

రోజుకో యాపిలు పండు తింటే ఇక దాక్టర్స్ వాడి అవసరమే వుండదు [విరాపిల్ కీపు దాక్టర్లే అనే సావ్యమోలుంది. అపిలు పండు కన్నా దాక్టరుతో మూడుసార్లు ముచ్చటే కారు చౌక [కొన్ని చోట్ల] అనేది వేరే విషయం. (బిమ్మంగా నోతో అర్చి అనే 57 ఏళ్ళ ఆయన రోజుకో సజీవంగా వున్న చిరుకప్పను అహారంగా స్వీకరిస్తున్నాడట. ఈయనకు యీరకంగా కప్పలు తినడం 46 సంవత్సరాలుగా అచరిణితో వున్నట్లు ఆయన ప్రకటించాడట. అనగా యీనాటికి హీనవక్తంగా 15 వేల కప్పులైనా తిని వుంటుందాటి. సజీవంగా మింగిన కప్పసింపుల తన పొట్టలో (బతికనుట్టు) గానీ, ఎదుగుతున్నట్టు గానీ, మరి అల్లరిగానీ లేదని చెప్పడటేయన—వార్త!

హరి మర్కటాడా!

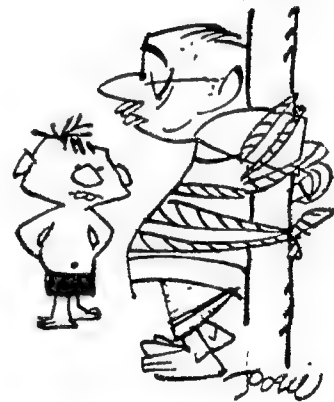
ఆడభైదీల అగచాట్లు

సోల్ వియత్నాం ఫురే దర్మి అడ భైదీల వాదలు వినపిల్వనంబ భయంకరంగా, జగచ్చ పరంగా వుంటున్నాయని సాలోకాంచర్ అనే చోట యీ భైదీలను పులిచోసుర్, వుంచుతున్నారనీ, (తాగడానికి నబ్బు) శిల్పిస్తున్నారనీ, మెడ లోతు నీటిలో వడేసి వుంచుతున్నారనీ వార్త! ఇంతే గాక ఆ ఆడభైదీలం కేవలం కున్నచేరి చెరుస్తున్నారట— కాదు రామ!

పాఠశాలపై పడిన బందిపోట్లు!

గృహిణి జిల్లాకు చెందిన ఒక గ్రామం లో వో పాశాల మీద పడ్డ బందిపోటు ఆ పాఠ

నోసంగతిలో? తత్తదంబు... వేరేనాకూ!

శాలలోని 40 మంది పిల్లలను, ఒక ఉపాధ్యాయుణ్ణి వో చప్రాపిని ఎత్తుకుపోయారట. ఆ పిల్లల తలి దండ్రుల వద్ద నుంచి డబ్బు గుంజదానికే ఎత్తుకు పోయి వుండుంటారని ప్రభుత్వం అనుమానిస్తోంది. లేక సరదాకి తీసుకెళ్ళి అల్లల్లా పూరు చూపించి, పూవుర్లో పెట్టి తీసుకోస్తారా! ఏదో!! చెక్కి అను మానాల!!

* * * (పెసిడెంటు సుకర్నో మరణించారం ఆయన అన్నీ పంపకాల విషయంలో ఆయనభార్యలకు తగువు లొస్తున్నాయట. ఆయనకు కనీసం ఆరుగురైనా భార్యలున్నట్టు యీ తగాదల ద్వారా తెలుస్తోందట— ఈజిట్!

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

కొత్త రకం పోటీ!

1970 దీపావళి కదలపోటీ!!

రూ. 5000 బహుమతులు

ఇంకా ఇతర ప్రత్యేక బహుమతులు!!

ఈ ఏడు దీపావళి కదలపోటీని సరికొత్తరకంగా నడవటానికి నిశ్చయించుకున్నాము!

ప్రతి సంవత్సరం మూడు కథలకి మూడు బహుమతులు ఇస్తున్నాము.

ఏ కథలు ఉత్తమమయినవో మేమే నిర్ణయిస్తున్నాము.

ఈ ఏడు ఈ పథకులని మార్చివేస్తున్నాము! ఈ ఏడు దీపావళి కదలపోటీకి వచ్చిన కథలలో వదిలొ (10%) ఉత్తమ కథలుగా ఎన్నుకుంటాము. ఈ కథలలో ఒక్కొక్కదానికి రూ. 500 బహుమతిచొప్పున ఇస్తాము. ఈ బహుమతుల పంపిణీ బాలిత్ నిర్వహణకి ముందే జరుగుతుంది. ఉత్తమకథలుగా ఎన్నిక అయిన 10 కథలని దీపావళి ప్రత్యేకించుకొని మొదలు పెట్టి వరుసగా ప్రచురిస్తాము. వీలునిజమై సంచికకి మూడు నాలుగు కథలు వేస్తాము ఈ 10 కథలు ప్రచురించే వరుసని లాటరీద్వారా నిర్ణయిస్తాము. అంటే ఒక కథ ముందు వడినంత మాత్రాన అది తర్వాతవడిన కథలకన్నా ఉత్తమమయినదనే సూచన ఉండడానికి అవకాశం ఉండదన్నమాట.

పాఠకుల నిర్ణయం : బాలిత్

వయన చెప్పిన విధంగా అచ్చయిన 10 కథలలో ఏ ఏ ఉత్తమమయినవో పాఠకులే నిర్ణయించటానికి ఒక బాలిత్ ఏర్పాటు చేస్తాము. పాఠకులకి ఈ బాలిత్ అసక్తరకంగా ఉండేందుకు, బాలిత్ - పోటీని ఒకనాని కూడా నెంకోల్పుతాము. ఈ పోటీ వివరాలు బాలిత్ ప్రకటనతోబాటు, 10 కథల ప్రచురణ పూర్తి అయిన తర్వాత, ప్రచురిస్తాము! పాఠకుల ఎన్నిక ప్రకారం మొదటి మూడు ఉత్తమకథలుగా నిర్ణయించబడ్డ కథలకి మళ్ళీ ప్రత్యేక బహుమతులని ఏర్పాటు చేస్తాము. ఈ బహుమతుల వివరాలు బాలిత్ ఫలితాలతోబాటు వెల్లడిస్తాము. రచయితలందరూ మాతో సహకరించి ఎప్పటిలాగే ఈ సంవత్సరం దీపావళి కదలపోటీని జయప్రదం చేయగలరని ఆశిస్తున్నాము.

నిబంధనలు

1. కథలు ఇంటికిమందు ప్రచురణకాని స్వంతరచనలై ఉండాలి ప్రతికథతోనూ రచయిత అది తన స్వంతరచననని, దేనికి అనువాదం కానీ, అనురణకానీ కాదని హామీ రాసి పంపాలి. ఈ హామీలు వేరే కాగితమీద కాకుండా కథ వ్రాత వలెమీదే రాసి ఉండాలి.
2. కథలు తెలుగువారి జీవితానికి సంబంధించి ఉండాలి.
3. వ్రాతప్రతిమీద "దీపావళి కథల పోటీకి" అని స్పష్టంగా రాయాలి. కాగితానికి ఒకప్పుడుమాత్రమే సరిలో రాయాలి. రచయిత పేరు, పూర్తి చిరునామాకూడా వ్రాతప్రతిమీద స్పష్టంగా రాయాలి. రచనలు 12 అరరావు (ఎక్సర్సయిజు వోల్ట్ బుక్ కి రెండుగొట్టు) పేజీలకి మించరాదు.
4. కవరుమీద "దీపావళి కథల పోటీకి" అని స్పష్టంగా రాయాలి. పోటీకి రచనలు 'సంపాదకుడు, ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక, 7, తంబుచెట్టి స్ట్రీట్ మదరాసు-1'కి పంపాలి
5. పోటీ గడువు ఏప్రిల్ 31-8-'70. ఆ తర్వాత మా కార్యాలయానికి చేరిన కథల మామూలుగా ప్రచురణకి పరిశీలిస్తాము.
6. పోటీలో బహుమతి పొందిన కథలని 'దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక'గా వెలువడే 30-10-70 తేదీకరి ఆంధ్ర సచిత్రవారపత్రికలో ప్రారంభించి వరుసగా ప్రచురిస్తాము
7. 10 ఉత్తమ కథల ఎన్నికకి సంబంధించిన తుది నిర్ణయం ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక సంపాదకునిదే. ఈ నిషయమై ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల జరుపటానికి వీలు ఉండదు.
8. బాలిత్ తోబాటు ఎటువంటి పోటీ వెలకొల్పబడినా ఆ పోటీకి సంబంధించిన తుది నిర్ణయాలన్నీ ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక సంపాదకునిదే. ఈ నిషయమై ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల జరుపటానికి వీలు ఉండదు.
9. కథల వ్రాతప్రతులని ఎటువంటి సందర్భంలోనూ తిప్పి పంపటానికి సాధ్యంకాదు. (అందుచేత కథలపోటీలో పాల్గొనే వారు తపాలాబిళ్లలు అతికించిన స్వంత చిరునామాకల కవర్స్ పంప నవసరంలేదు.)
10. పోటీకి సంబంధించిన ఏ ఏషయం గురించి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల జరుపబడవు. పోటీలో బహుమతి పొందక మామూలుగా ప్రచురణకి స్వీకరించిన కథల రచయితలకి ఆ విషయం ప్రచురించేముందు తెలుపుతాము.

'తల్లిదండ్రులు'లో హరినాథ, విజయలలిత.

సినిమా

దోరి లి లి అక్కినేని. వాణిశ్రీల ప్రేమగీతం

□ హీరో వాగేశ్వరరావు. రి గ.హ.ప్రవేశానికి వచ్చిన వాణిశ్రీని, అక్కడ నాలుగు రోజులు ఫుండమని వాగయ్య, రుక్మిణిగారు కోరడం, వాణిశ్రీ తండ్రి ఎస్వీ రంగారావు అంగీకరించడం జరిగింది. శ్రీ రంగారావు అంగీకరించడానికి ముఖ్యమయిన కారణం ఒకటైంది. తన కూతుర్ని హీరోకిచ్చి పెండ్లి చెయ్యడంలేదే.

గ్రామంలో పెరిగి పెద్దదయిన వాణిశ్రీని హీరో వాగేశ్వరరావు ఊటీకి తీసికెళ్లి, అక్కడి సుందర ప్రదేశాలను, ప్రకృతి రామణీయతను చూపెట్టి, ఆమె మనస్సును ఆహ్లాదపరిచారు. ఒక రమ్యమయిన ప్రదేశంలో యుక్తవయస్కులైన యిద్దరు ఏకాంతంగా ఉంటే, వాళ్ళ మనస్సు వూరుకుంటుందా? రతి మవ్వ ధుర్గా వస్తూ వాణిశ్రీ, వాగేశ్వరరావులు ఊటీలో ప్రేమ సామ్రాజ్యాన్ని వుష్కించారు కాస్తే పు మాట్లాడుకున్నారు. కాస్తే పు విశ్రమించారు మరి కాస్తే పు కమ్మగా పాడారు.

'నా హృదయపు కోవెలలో'

నా బంగారు కోగిలిలో,

అనందం నిండేమలే

అపరాధం పండేమలే'

అంటూ హీరో వాగేశ్వరరావు, ఎ.జి.ఎ. యొక్క అందించడాలను, ఆమె రూపు రేఖాచిత్రాల సొలను తన ముక్కుతో ముద్దించుకున్నారని మీకు తెలిసేస్తుంది. నుకుంటా తన గృహ ప్రవేశానికి వచ్చి, మధురగానంతో తన్ను అలరించిన వాణిశ్రీని నడిమందిలో అభినందించలేక పోయిన హీరోకు యివ్వడు మంచి ఛాన్సు దొరికింది.

మధువులు కురిసే నమ్రత

మమతలు వాలో పెంచితివే

చిత్రసమీక్ష.

తల్లి దండ్రులు

□ నవలని చిత్రీకరించే టెక్నిక్లో మన వారు ఇంకా వెనకబడి ఉండడం వల్ల ననుకుంటాను వాటికి అంతగా ప్రజాదరణ లభించడం లేదు. నవల ఎంత ఉత్తమంగా ఉన్నప్పటికీ—వాటిని చలన చిత్రీకరించే ధైర్యం నిర్మాతల్లో కొరవడుతోంది. ప్రేక్షకులు మంచి కథా చిత్రాలని అడరించినప్పుడు నిర్మాతలు ఉత్సాహం పుంజుకుని కొన్ని ఉత్తమ నవలల్ని వెలుగులోకితెచ్చే అవకాశం ఉంటుంది.

పోరా ప్రగడ సత్యారాయణమూర్తి నవల 'కౌసల్య' ఒక ప్రత్యేక నవలగా వడింది. నవలని కె. వి. ప్రభాకర్, కె. బాబారావు 'రామ విజేతా' బ్యానర్మీద 'తల్లిదండ్రులు' చిత్రంగా రూపొందించారు. ఈ సోదరుల ఉత్తమాభిరుచికి ఈ చిత్రం ఒక మంచి ఉపాహరణ!

ఒక చిన్న విషయంపై తల్లిదండ్రులు విడిపోతారు ఒక్కో వాక్కో కొడుకు తల్లి క్రమశిక్షణలో పెరిగి పెద్దవాడవు తాడు. ఆ తండ్రి అదినంత్ మరొక కుటుంబానికి ఆదరణ దొరుకుతుంది. ఎవరు ఎవరి ఆదరణలో ఉన్నారో అనే విషయం ఇంట్లోకి ముందు తెలిసి పోతుంది గదా! ప్రేక్షకులు స్వాతంత్ర్య

బంధుత్వాన్ని అరంభం చేసుకోవడానికి కాస్త ఇబ్బందిపడినా మొత్తంమీద తర్వాతికథ లేటెండ్లమై పోతుంది. ముగింపులో చచ్చిపోయిందనుకున్న కథారాయకురాలు (?) తిరిగిరావడం కథకి ఒక చక్కని ముపు.

సమాన స్థాయిగల రెండు స్వాతంత్ర్య హరనాథ, శోభనబాయి పోటా పోటీలుగా నటించి చిత్రాన్ని రసభరితం చెయ్యడానికి ప్రయత్నించారు సంద్యారాణి స్వాతంత్ర్య చిన్నదైనప్పటికీ ఆమె నటన ప్రేక్షకుల హృదయాల్లో నిలిచిపోతుంది. జగ్గయ్య ప్రతిభాపంతమైన నటన చిత్రానికి పార్నర్ లైట్ వైవిధ్యమైన స్వాతంత్ర్య సాన్నిధ్యం నటన తారస్థాయి నందుకున్నది. చంద్రకళ, విజయలలిత, వాగయ్య, రేంగి, చంద్రమోహన్, అల్లారామలింగయ్య, విజయ మొదలైనవారు తమ తమ స్వాతంత్ర్య సురక్షితంగా పోషించి చిత్రాన్ని రక్తి కట్టించారు.

కె. బాబారావు దర్శకత్వం మెచ్చుకోతగ్గ రీతిలో ఉంది. పిరిపెట్టి సంభాషణలు రాసిన ఈ చిత్రానికి నిర్మాత కె. వి. ప్రభాకర్. తల్లిదండ్రులు నకుటుంబంగా చూసి ఆనందించతగ్గ చిత్రంలో ఒకటి!

—నీకరాజు ●

నిందలతో నిర్వీర్యమై
అలమటించే చరిత్రహీనులకు
విముక్తి ఎప్పుడు ?

తమకుపట్టని అంశాల్లో జోక్యం లేనపుడే సాధ్యం!

ఎంత మంది దోషులైనా తప్పించుకోవచ్చును గాని - కనీసం ఒక నిరోధికి కూడా శిక్ష పడకూడదని న్యాయశాస్త్రాలు చెప్పే సూత్రాలు సిద్ధాంతాలు గీతలాంటి అనాధలకు అందుబాటులో లేనప్పుడు సామాజిక జీవితం దుఃఖ పూరితమే అవుతుంది, సెక్యుకు సంబంధించిన విషయాలు కోర్టులో విచారణ జరిగేప్పుడు న్యాయం కూడే వాడ ప్రతివాదనలతో నూటిపోటి చూటలో సంవ పరచడమే అధికంగా వుంటుంది. గీతకు కూడా సమాజంలో ఈ విషమస్థితే ఎదురైంది.

కాని-జూరిన కాలు కూడదీసు కోనే అవకాశం సుతరామూ ఇవ్వ నిరాకరించే ఈ సంఘం నిర్దయగా గీతను కులట, వతిత. వేశ్య అని నిందించింది.

“నీ తల్లి.... సాక్షి కావరంచేసిన ఈ గృహానికి అలాంటి పిల్లను కోడలుగా తీసుకు రావడానికి నీ మనసెలా వొప్పింది-బాబూ” అంటూ తండ్రి మాటిక్కాలరావు ఆక్షేపించాడు

ప్రభాకర్ మృత్యుచెందాడని తెలిసినప్పుడు- భోగలరావులాంటివ్యక్తి అదనుచూచి శిలం

అపహరించేందుకు పెదబెబ్బులిగా సమా య తమెనప్పుడు- ఆ అనాధ ఏం చేస్తుంది?

ఈ సీతిలో సంఘంలో ఆమెకున్న స్థాన మేమిటి ?

ఈ అనుమానాలకు అంతెక్కడ ?

సాటి మానవులు - నిరంతరం పెట్టే అగ్నిపరీక్షలకు తట్టుకొని నిలబడగలుగు తుందా ?

ఈ సీతిలో ఎదురయ్యే అవమానాలను, అన్యాయాలను ఎదుర్కొని - “నీకు భార్య దొరికింది గాని నాకు కోడలు దొరకలే దన్నాను - ఆనాడు. కాని దేవతలాంటి

కోడలు నాయంటి కొద్దిందని ఈనాడు గ్రహించాను” అని మామ చేతనే అన్న పించడానికి గీత ఎదుర్కొన్న పరీక్ష తెన్ని!

ఇంతటి కఠోర సత్యాన్ని ఎం పించ గలిగింది :

తీర్పు
అగ్నిపరీక్ష

పొగనును మంచిన మిగులుముతో
వామననును నిలుపున దోచితివే...

అంటూ వాణిశ్రీని తన బిగి కాగిలితో
హీరో యముడుకున్నారు. 'కట్' అన్నారు
దర్శకుడు పుట్టన్న. ఈ కృంగార పవ్వి
వేశం ప్రాధ్వానార్థం కంబైన్స్ వారి 'ఇద్ద
రమ్మాయిలు' చిత్రంలో కనిపిస్తుంది.
ఈ పాటను దాశరథి ప్రాసారు.

ఈ చిత్రంలో వాణిశ్రీ వైవిధ్య
వ్యభావాలు కలిగిన రెండు పాత్రలను
విశిష్టంగా పోషించింది. ధనవంతు
రాలిగా, పేదపిల్లగా వాణిశ్రీ ప్రదర్శించిన
హాసభావాలు ఆమెను ఒక గుణవిత
వటిగా రూపొందించాయనే చెప్పాలి.
కన్నడంలో 'కప్పుబెలపు' యొక్క
తెలుగు రూపమే యీ 'ఇద్దరమ్మాయి
లు' చిత్రం. కన్నడ చిత్రానికి
దర్శకత్వం వహించిన శ్రీ ఎన్. ఆర్.
పుట్టన్న తెలుగు ఆమితవ మెర్మన్లను
కూడా డైరెక్టు చేయడం ముదావహం.
తెలుగు చిత్రానికి నందరాజుగారు మాట
లను మహాదేవన్ పంగీతాప్పి, మారుతీ
రావు వాయను విరచిస్తూన్నారని కలర్ లో
విర్మించబడుతున్న యీ చిత్రంలోని
ప్రధానపాత్రలను వాగేశ్వరరావు, ఎస్వీ
రింగారావు, గుమ్మడి, శోభన్ బాబు,
వాణిశ్రీ, మార్కకాతం, రమాప్రభ,
రుక్మిణి, నాగయ్య, అల్లూరామలింగయ్య
మరియు రాజబాబుగారు పోషిస్తున్నారు.

సినిమా

పెన్సింబరలో విడుదల చేయాలని
నిర్మాతలు చెప్పారు.

తానొకటి తలిస్తే...

విజయనిర్మల కృష్ణను తప్ప మరెవ్వ
రినీ పెండ్లి చేసుకోను అని వాగభూషణం
(అమె తండ్రి) దగ్గర మొండికేసింది.
కానీ అమెతండ్రి తన కూతుర్ని కృష్ణం
రాజకు విశ్వయం చేసాడు. కృష్ణ తన
యింటో నాకరుగా నుండబట్టే, యీ
తిప్పలు కొని తెచ్చుకున్నట్టు యిందని వాగ
భూషణం యెంచి అటగాడ్ని తన యింటి
నుండి వంపడానికి ఒక ప్లాన్ వేసాడు,
'నీకు డబ్బు కావాలంటే యెంతయినా
యిస్తాను. నా కూతుర్ని ప్రేమించడం
మానుకో. అవసరమయితే నీకు దండం
పెడతా. వామానం, ప్రాణం నీ చేతిలో
వుంది' అని వాగభూషణం హీరో
కృష్ణ దగ్గర నా పోతాడు.
'నాకల్ల మీ గౌరవానికి మచ్చరావడం
యివ్వంలేదు. కానీ నేను డబ్బుకు కక్కర్తి
వడే నీవడ్డీకాను' అని చెప్పుతూ మేడ
వైపు చూస్తాడు అప్పుడే విజయనిర్మల
మేడ మెట్లు దిగి వస్తూవుంటుంది. అమె
మనస్సులో తనపై చెడ్డ భావం కలిగించా
లనుకుని 'ఇవ్వండి.' అని వాగభూషణం
దగ్గర డబ్బు తీసుకున్నాడు! ఆ దృశ్యాన్ని

'శ్రీ దేవి'లా

రోజారమణి, కే. ఆర్. ఎమ్.

విజయనిర్మల చూచింది. సునస్సు చివక్కు
మని లోపలికి వెళ్లింది హీరో కృష్ణ
డబ్బును వాగభూషణంకు తిరిగి ఇచ్చేసి
గంభీరంగా వెళ్తాడు.

హీరో కృష్ణను సత్కవారాయణ,
నెల్లూరు కాంతారావులు ఒక గుహలో
కట్టి పడేశారు ఈ విషయం విజయ
నిర్మలకు తెలిసింది. గబ గబ వచ్చింది.
తన ప్రేయుడ్ని విడిపించా అనుకుంది.
'నీ ప్రేయుడు బ్రతకాలంటే సువ్వు
కృష్ణంరాజును పెండ్లాడాలి' అని షరతు
పెడతారు. 'నో, అలాగే అని ఒప్పుకుంది
తను పెండ్లికి అంగీకరించినట్టు తన
తండ్రికి చెప్పింది.

1 'పెళ్లి కుదిరిందమ్మా
పెళ్లి కుదిరింది.'

2 వార్తా ప్రేమ గెలిచింది
నా పెళ్లి కుదిరింది' అంటూ

విజయనిర్మల పాడుతుంటే, ఆమెకు తెలియ
కుండానే కళ్ళిల్ల బాట బాట రాల
పొగాయ. 'కట్' అన్నారు దర్శకుడు
పి. పిల్లయ్య. ఈ బరువయిన సన్నివేశం
వద్దూ శ్రీ ప్రాధ్వానార్థం 'అల్లుడే
మేనల్లుడు' చిత్రంలో కనిపిస్తుంది.

సినిమా డైరీ

- మాధవీ కంబైన్స్ వారి మాటింగు హైదరాబాదు సెలెబ్రిటీ జులై 14 నుండి 22 వరకు జరిగింది ఈ చిత్రానికి తాతినేని రామారావు దర్శకుడు లక్ష్మి, వాగేశ్వరరావులు వాయకివాయకులు
- జులై ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ వారి "దసరా బుల్ గుడు" మాటింగు సెలెబ్రిటీస్ జులై 24 నుండి 31 వరకు జరిగింది శ్రీ వి ది రాజేంద్ర ప్రసాద్ దర్శకత్వంలో వాగేశ్వరరావు, వాణిశ్రీలు గాక చిత్రంలోని పటేనటులందరూ పాల్గొన్నారు.
- కౌముదీ ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ వారి శ్రీకృష్ణ విజయము మాటింగు ప్రసాద్ స్టూడియోలో జులై 19 నుండి 26 వరకు జరిగింది శ్రీ కామేశ్వరరావు దర్శకత్వంలో రామారావు, సమున, బయి లలితలు పటించారు
- శ్రీ లక్ష్మీ ప్రాధ్వానార్థం "రాడికాణి" మాటింగు జులై 23 నుండి 30 వరకు ఏర్పాడులో జరిగింది శ్రీ కె ఎన్ ఆర్ దాసు క్షయమాకర్ష దృశ్యాలు అక్కడ చిత్రీకరించారు. విజయలలిత, సత్కవారాయణ, రాజబాబులు పాల్గొన్నారు
- డి ఎల్. ఎన్ చలనచిత్ర నిర్మిస్తున్న క్రయం చిత్రం యొక్క మొదటి పాట జులై 24 న విజయ గార్డెన్స్ లో జరిగింది శంకర్ పంగీత పాదధ్వంసంలో ఎల్ ఆర్. ఈశ్వరి పాడింది. ఈ చిత్రానికి పి ముద్దూర్ దర్శకుడు

తప్పక చూడండి!

టైగర్ సాంగ్స్ సమర్పించు
శ్రీ లక్ష్మిండుడు
 రిలీజ్ కు వి.రామచంద్రరావు (B.A. HONS.)
 నిర్మాతలు. వెలుగు కంఠం రావు హోటల్స్. S.H. వాసన్

కె.వి.య్యారావు (LITTS.)
 మాటలు, మహారథి
 సంగీతం: బి.లక్ష్మీరావు
 కె.వి.య్యారావు
 కె. రాజేంద్ర ప్రసాద్
 కార్టూన్స్: N.S. సుకాంత్

NAV RANG పూర్వోత్తర

'కాడీరాణి'లో విజయలలిత, రాజబాబు

ఆచార్య ఆత్రేయ వ్రాసిన యీ పాటను సుశీలచేత రాగభావయుక్తంగా సంగీత దర్శకుడు శంకర్ పాడించారు. శ్రీ వి. వెంకటేశ్వర్లు నిర్మించిన యీ చిత్రం విడుదలకు పురకలు వేస్తోంది. షూటింగు, రీ-రికార్డింగు పూర్తయింది ఈ చిత్రానికి భమిడిపాటి కథ, మాటలను సమ కూర్చారు అతి త్వరలో శ్రీ ఫిలింస్ ద్వారా విడుదలవుతుంది.

సి ని మా నాటికి నేటికి పున్నతేడా ఏమిటి?

ఇప్పుడు మనదేశం అరాచకం, అన్యాయంతో పెడదారిలో వెళుతూ వుంది నాటికి, వేటికిగల వ్యత్యాసాన్ని ఆభ్యుదయ కవి శ్రీశ్రీ యీ క్రింది విధంగా వ్రాసారు

'సిద్ధిరమ్మాయిలు'లో వాణిశ్రీ, నాగేశ్వరరావు

ఈ పాటను 'కాడీరాణి' చిత్రానికిగాను సుశీల బాలసుబ్రహ్మణ్యులు పాడారు ఒకప్పుడు మనదేశం ఎలా వుండేనదో ఎట్టి విజయలలితద్వారా దర్శకుడు. కె. ఎన్. ఆర్. దామ చెప్పించిన తీరు.

'మనదేశంలో పువ్వులు మహాసుభాషలు ఒకనాడు దేశంకోసం తమ సర్వస్వం త్యాగం చేసారు; నీతికి నిలచి భారతజాతికి ప్రాణం పోసారు' అను మనదేశాన్ని ప్రశంసిస్తుంటే, రాజబాబు తిడ్డుతొలి తగ్గమ్మా తగ్గమ్మ, యిప్పుడు మనదేశం మళ్ళీ చెప్పినదానికి నిరు

మీకు తెలుసా?

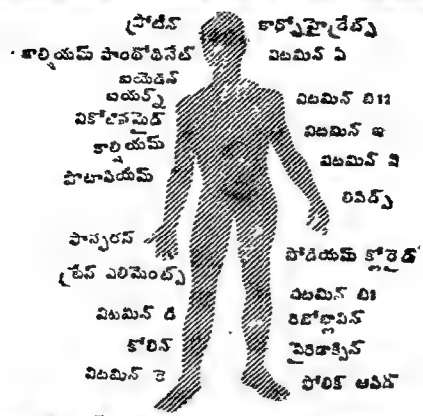
హీరో నాగేశ్వరరావుగారు స్వీనానికి సున్నిపిండిని పువయోగిస్తారట. బుబును వాడరట ఎట్టి వాణిశ్రీ మాధవనాయర్ కాలిలో ఒక పెద్ద భవంతిని కట్టిస్తూంది. స్లాట్ పిష్టమ్లో నిర్మించబడుతున్న ఈ భవనం అద్దెకు యివ్వబడుతుందట.

దర్శక నిర్మాత శ్రీ అదుర్తి నిర్మించిన 'దర్పణ' చిత్రానికి జమ్మూ కాశ్మీరు ప్రభుత్వం వినోదపు సన్నుతు మినహాయి-నింధట సరళ అనెడి పేరుతో ఒక గాయని, ఒక సర్తకి వున్నారు ప్రజలు గాయనిని ఆదమనడం, సర్తకిని పాదమనడం జరుగుతూ ఉందట.

దర్శక శయారెండి అని నేటి పరిస్థితులను వివరించాడు ఎలాగో తెలుసా?

'స్వార్థకోసం ప్రజల మఖం ఫలహారం చేస్తారు అవినీతికి మన భారత'

జాతని ఆహారం చేస్తారు' అంతకాదు; యింకా చాల్చాంది అని రాజబాబు పాడి గించ బోతుంటే 'కట్' అన్నారు దర్శకుడు కె. ఎన్. ఆర్. దామ, ఈ సీత ప్రబోధించే దృశ్యాన్ని 'కాడీరాణి' చిత్రంతో చూడొచ్చు అట్లా రి కేషగి రి రావు నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రానికి విశ్వప్రసాద్ మాటలను,

మీ శరీరానికి 23 "అహారాలు" ముఖ్యము

హెల్త్ 9 ఉన్నాయి

కాంప్లెన్స్ మొత్తం 23 ఉన్నాయి

(ప్రోటీన్, విటమిన్, లైసోలైన్ కలిపి)

ఒక కప్పు కాంప్లెన్స్ వంపూర, వంతుక ఆహారము ఉంది మీకు కావలసినంత రక్తం, మీకు ఇవ్వమే ఇకరే వేరంతో వర్తమానుకానీ, కోకో, వనిలా, కేసర్ మొత్తంనవీ యాకావి లాగంది. (అయితే, వారింజ లేక నిమ్మరసముతో చూరము లాగకూడదు.)

కాంప్లెన్స్ ఆహారము ఎందు కంటే చూడటకు నమ్మకముగ ఉన్న ఆహారములలో కూడ ఒకటి లేక ఇంకా ఎక్కువ ముఖ్యమైన వర్తములు రోపింర వచ్చును. అతి శ్రేష్ఠమైన, సహజాహారము, పాలు, కూడా రోపవూరణము చేయకూడదు. ఒక్క కాంప్లెన్స్ మాత్రమే 23 ప్రాణాధారమైన అహార వర్తములు ఉన్నాయి.

పెరిగే పిల్లలకు, వదిలో ఉన్న పెద్దవారికి, గర్భిణీ లేక పారిష్చి ప్రీతి, వయస్సు చెల్లివారికి, అలగాళ్ళకు కాంప్లెన్స్ చాల అవసరము.

కాంప్లెన్స్ ఉన్న 23 వీక్షక వర్తములు. అవి మీకు, నివారణ సహాయకరాలు ప్రోటీన్ ఉత్పాదనకు కలుపు చేయటం, మరమ్మత్తు చేయటం రిపిర్స్ కల్గి ఏకాగ్ర మారము.

కార్బోహైడ్రేట్స్ కలిపి ముఖ్యమైనవి వివిధము.

కార్బోహైడ్రేట్స్ అహారముల వల్ల, ముఖ్యమైనవి ఫైబర్స్ ఫాస్ఫరస్ కలిపి రక్తములను, వివిధములను, శక్తి అవసరము, ప్రోటీన్స్ సహజ రక్త ప్రసృతిని నిర్వహించుట.

కోలైక్ (పిరిట్ యామ్మో) కంజరములు, పరిశ్రమలకు, ముఖ్యమైనవి అందిస్తుంది.

హైట్రోయిడ్ కిటి లోపములను మానక ఉపాధిరక, కంజరముల అంగీకరణ కలుగుతుంది.

బయర్స్ (ఇసుము) అహారములను రక్తము కొంజ

బయోటిక్ కె లాండ్ ముఖ్యమైనవి మరమ్మత్తు అవసరము, కీలోపములను నిర్వహించుట వసస్యము కలుగుతాయి : గాంజుమేన వర్తములు లేవు (గాంజుమే) విటమిన్ ఏ కల్గి, ఇంకా పెద్దవారికి గర్భిణీ వరకు అవసరములను కల్గిన పాలను, అహారములను ఉంచుతుంది.

విటమిన్ బి1 పెద్దగదంబు, అలపిన వరములకు, వివిధ రుచుల అహారములను.

రిటోపావిడ్ కోడు, కాబో : కల్గి, అవసరములను అహారములకు ఉంచుతుంది.

నిరోధకమైన వర్తముల అహారములకు, కలిపి వాడకం ఉంచుతుంది కార్బోహైడ్రేట్స్, హైట్రోయిడ్ వరములను, కంజరములను అహారములకు ఉంచుతాయి.

కోలైక్ కార్బోహైడ్రేట్స్ ముఖ్యమైనవి ఇది అవసరము.

ఫైబర్స్ కల్గి వివిధములను నిర్వహించుట విటమిన్ బి1 అహారము (రక్తము లేవు) అహారములను.

ఫోలిక్ ఆసిడ్ కల్గి రక్త కంజరములను కలుపు చేయటం ఉంచుతుంది.

విటమిన్ ఏ కలిపి రోగనిరోధకములను అందించి కల్గి పెంచుతుంది కల్గి (అవసరములను) అహారములను.

విటమిన్ డి అహారములను, పల్గి, విటమిన్ ఇ అహారములను కల్గి, విటమిన్ కె హామూలుగా కలిపి కలుపు చేయటం.

ప్రోటీన్ ఎలిమెంట్స్ కలిపి విటమిన్ లను రోగనిరోధకము, గ్రంథి అహారములను ముఖ్యమైనవి ఉంచుతుంది.

కాంప్లెన్స్® - అనగా సంపూర్ణ ఆహారము

ఆహార లోపములనుండి మిమ్ములను కాపాడుతుంది.

గ్లాక్సో
రిసెర్చ్ యొక్క
ప్రపంచ-వ్యాప్త ఉత్పత్తి

మగతారల ఆధిక్యత!

'అన్ని రంగాలలోను ఆడవాళ్లు ముందుకి వస్తున్నా, సినిమారంగంలో మాత్రం మగవాళ్లే పైచేయి. వాళ్లే ఆధిక్యత. ఎందుచేతనంటారూ?' అని అడిగా రొకాయన.

'తెలుగులో రామారావు, నాగేశ్వరరావు, తమిళంలో ఎం. జి. ఆర్, శివాజీలవలెనే హిందీలో దిలీప్ కుమార్ రాజకపూర్, దేవానంద్, రాజేంద్రకుమార్, హరీ ప్రదే చిత్రాలలో మార్లన్ బ్రాండో, రాక్ హడ్సన్, గ్రెగోరెక్, ఒమర్ షరీఫ్, పీటర్ ఓటూల్ మొదలైనవారందా కూడా వారి వారి రంగాల్లో ఎంతో ఆధిక్యతను కలిగివున్నారు. సినిమా పరిశ్రమలో మగతారలకే విలువ ఎక్కువ' అన్నారు, ఇంకొకరు.

ఈ విషయమీద పరిశ్రమలో కొందరిమధ్య ప్రముఖంగా చర్చ జరిగింది మధ్య.

* * *

ఆడతారలకు ఆధిక్యతలేదని అనటం అన్యాయమే అవుతుంది ఒకరకంగా. మన ప్రసిద్ధ సటీమణులు శ్రీమతులు భానుమతి, అంజలిదేవి, యస్. వరలక్ష్మి, సావిత్రి, జయశంకరికా — వీరిందటా ఎవరికివారు ప్రతిభ ఉన్నారంటే ఒక ప్రత్యేకత సంతరించుకున్నారు. సహజమయిన అంద చందం చేరా వటనలో విశేష

మయిన కృషిచేసి తమకొక ప్రత్యేకతను సృష్టించుకోగలిగారు. అటు ప్రజల్లోనూ, యిటు పరిశ్రమలోనూ ... ఒక ప్రత్యేక మయిన 'ఫిలోయంగ్' ఉంది వారికి. పైన పేర్కొన్న వారిలో ఒక శ్రీమతి జమున తప్ప — మిగిలినవారు అప్పుడప్పుడు తెర పై కనిపిస్తున్నారు. శ్రీమతి భానుమతి ఇప్పుడు ఏ తెలుగు చిత్రంలోను కనిపించటంలేదు. హాస్యనటుడు శ్రీ చలం నిర్మిస్తున్న 'మట్టిలో మాణిక్యం' చిత్రంలో భానుమతి నటిస్తున్నారని ఈ మధ్య ఆ చిత్రదర్శకుడు బి. వి. ప్రసాద్ చెప్పారు. ఇది అమె అభిమానులకు ఎంతో సంతోషదాయకమైన వార్త.

* * *

అయితే ఆనాడు (ఈనాడుకూడా) వారికున్న ఆధిక్యత యిప్పుడు కొత్తగా వస్తున్న ఆడతారలకు లేదు. పైన పేర్కొన్న తారలు విశేషమయిన కృషి చేయటంవల్లనే మగతారలతో దీటుగా నిలిచి ఆధిక్యతను సంపాదించుకోగలిగారు.

కొత్తగా వచ్చిన (వస్తున్న) వారంతా పాత్ర పోషణవట్ల శ్రద్ధా సక్తులు కనపరచి కపిచేస్తే 'ఎవరి ఆధిక్యత వచ్చు?' అనే ప్రశ్న ఉత్పన్నం కానేరదు.

—మోహన్ కుమార్.

సగ్గం సంగీతాన్ని, కన్ను పు ఛాయను నిర్వహిస్తున్నారు. ఇంతవరకు విజయలలిత నటించిన పాత్రలన్నీ ఒక ఎత్తు. రోషిరాణి పాత్ర ఒక ఎత్తు. వీరశృంగార, చోక, కరుణ, భయానక రసాలను ప్రదర్శించే అవకాశం ఈ చిత్రంలో విజయలలితకు వొకకం అమె నలు విలాసికి వైలు రాయిగా పుండగలదని నూహించ బడుచూంది. తెలుగులో వాడినూవారి నాడియూ బ్రాండ్ చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్న అల్లూరి పూర్ణచంద్రరావు 'కాశీరాణి'ని లరవైరోజుల్లో పూర్తిచెయ్యడం ముదవహం. చిత్రంలో కనిపించే ముఖ్య పాత్రలను సత్సనారాయణ, ప్రభాకరరెడ్డి, త్యాగరాజు, నెల్లూరి కొంతారావు, రాజబాబు, జ్యోతిలక్ష్మిగర్లు పోషించారు.

మంత్రాలకు

చింతకాయలు

రాల్తాయా!

పద్మనాభానికి వశిష్టరణ యంత్రాల మీద, తాయుక్తుమీద విశ్రీతమయిన సమృద్ధి. పద్మనాభానికి మేనత్తకూతురు ఒకరి పుండ్. ఆమె పేరు గీతాంజలి. మేనత్తకూతుర్ని కాదని, నాణీశ్రీ వెంటబడ్డాడు పద్మనాభం. వాణీశ్రీకి పద్మనాభంమీద జాలితప్ప మరేభావం లేదు. ఒక శుభ ముహూర్తాన, హీరో నాగేశ్వరరావు వాణీశ్రీని తన అర్పాంగిని చేసుకుంటారు. ఈ విషయం పద్మనాభానికి తెలిసేంది. 'దురాశకుః శము చేటు' అని పద్మనాభం తెలుసుకున్నాడు. పాపం కాల్పిడ్డుకుంటూ గీతాంజలి యింటికి వచ్చి చేర్చాడు. గీతాంజలి తన భావను ఎగరాని చేసేంది; ఏమనో తెలుసా?

తంత్రాలబావయ్యా రావయ్యా, నీ తంత్రాలకు రారావయ్యా చింతకాయలు పద్మనాభానికి ఒళ్లు మండింది. చాలించు నీ వెక్కిరింపు అంటూ మందలించాడు. మాయదారి చుప్పనాది మరదలు పిల్లా

చాలించు నీ ఎగతాళి

టక్కురి పిల్లా

అంటూ గీతాంజలిని వాటేసుకుపోయే నమయంలో 'కట్' అన్నారు. దర్శకుడు మధుసూదనరావు. ఈ దృశ్యాన్ని అశోక్ మూవీస్ వారి 'పవిత్రబంధం' చిత్రంలో చూపించారు.

ఈ బ్యానర్ లో 'సుమంగళి' చిత్రం విడుదలయింది. 'పవిత్రబంధం' వీరి రెండవచిత్రం. ఈ చిత్రానికి శ్రీ టి. గోవిందరాజన్ నిర్మాత, టి. వి. ఎస్. శాస్త్రి సహనిర్మాత, ముఖ్యపాత్రలను వాగేశ్వరరావు, వాణిశ్రీ, కాంచన, పద్మనాభం, గీతాంజలి, కృష్ణారాజు, నాగయ్య, పెరుమాళ్ళ, రావికొండలరావు, జి. పరలక్ష్మి ధరించారు. సవయంగా విడుదలచేసే యీ చిత్రానికి ఆరుద్రమాటలను, రాజేశ్వరరావు సంగీతాన్ని, రామకృష్ణ ఛాయను, సత్యం కూర్చును నిర్వహిస్తున్నారు.

* * *
'మంచుకుటుంబం' చిత్రాన్ని సరిక్కిరించి రూపొందించిన వి. మధుసూదనరావు దగ్గర్నుండి ఆ 'యంటి గౌరవం' కాపాడే బాధ్యతను 'బుద్ధిమంతుడు' బావుకు శ్రీ మల్లికార్జునరావు అప్పగించారు. తనకిచ్చిన బాధ్యతను సక్రమంగా నెరవేర్చడానికై బాపూ ముక్కాపూడి వెంకటరమణ, కోడండపాటి, ఎస్. కృష్ణారావు, శ్రీ హరిరావుగర్ల సహకారాన్ని పొంది, 'యంటి గౌరవం' ప్రతి కంటికి దచ్చగా కనిపించే విధంగా బరువు బాధ్యతలను నిర్వహించారు. ఈ చిత్రంలో నాగభూషణం, శోభన్ బాబు, చంద్రమోహన్, అశోక్ కుమార్, సాక్షి రంగరావు, రామచంద్రరావు, కాకరాజు, జగ్గారావు, మాష్రర్ విశ్వేశ్వరరావు, 'షాపుకారు' జానకి, అరుణ, జయకుమారి, లక్ష్మీకాంతమ్మ, ఆశా, సత్యవతి, విజయభానులు ముఖ్య నభ్యులుగవుండి అమెకీచ్చిన బాధ్యతను పరిరక్షించారని తెలుస్తూంది. సవయగద్వారా అగస్టులో ఈ చిత్రం మనందరిముందు వుండగల తెలుస్తూంది..

దగ్గు పేక్

దగ్గు, గొంతుకనొప్పికి

అద్భుతంగ పనిచేయు నివారిణి

ఒక పెప్సో బిళ్ళను నోటిలో కరగవేయండి. అప్పుడు కేవలమైన, ఉపశమనకాదులేక ఓషధుల సారములు వెంటనే పనిచేయనారంభిస్తాయి. ఈ సారములు మీ క్వావర్తో కలిసిపోయి, మీ గొంతుకను, ఊపిరి రిక్తులను ఉపశమనపరుస్తాయి. మీకు దగ్గు పచ్చి నవ్వుడు, గొంతుక నొప్పి పెట్టనవ్వడు. లేక జలుబు చేసినవ్వడు అని ఎంతో పవర్ ఫుల్ పనిచేస్తాయి; సుఖకరంగా ఉంటాయి.

పేక్ 50 పిళ్ళకు పైగా నమ్మకాదిన దగ్గు నివారిణి

ASPIRIN

ముందుక్రమం ఆలస్యమైతే?

విచారపడవద్దు ప్రబుత్తిగాంచిని 'దేవపిల్లు' వాడండి

<p>ఫొటోకొల్లెక్టర్లు 28 మాత్రలు వెంట్రుక సగోకోట్టె ఫొటోలు 14 మాత్రలు వెంట్రుక ఇవీ పాతనము ప్రతి దోబుదొంగను</p>	<p>దేవపిల్లు, ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన క్రమముగాకాక పోయిన బాధతో కూడిన లేక అగిహాయిని బహుళుడేవపిల్లు బాగుగ గుఱబుచ్చును</p>	<p>1 అన్ని నందర్ల ములలోను శీత్రముగాను, ఉమోఘముగాను పనిచేయును 2 పులిలికిను అగిహాయిని ఎట్టిదోని కలిగించును</p>
---	--	---

MRS SEENU & CO. MADRAS-2!

ప్రత్యాక తెమిస్తులు మరియు ద్రగ్గిస్తు లందరి వద్ద లభించును.

స్టికెట్లు పిటి పొర్యా దిస్ట్రిబ్యూటర్లు, రామగోపాల్ పిటి, ఎడయవాడ-1

Advt. Permitted under G.O. MS. No. 1121

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి

"మేల్ మాయల్ మందు"

నల్లరంగు, యెర్రరంగు పొడలు, దద్దులు గడ్డి, మరియు చెడ్డనీరు వ్యాపించినందున ఏర్పడు విషము పుట్టించు రణములు మొదలగు

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారిణి

వివరములకు

నిధి బాక్స్ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & నన్ను

5/22, మేల్ మాయల్, (P. O.) N. A. Dt.

సామాజికం

శ్రీ స్థానం ఎంత ?

భగవంతుడు మానవజాతిని సృష్టించాడు ఆచారాలు, సంప్రదాయాలనేవి మనం యేర్పరచుకున్నవే 'ఏ రూల్ ఈజ్ ఏ రూల్ ఫర్ ఆల్' అని అంటామే గాని వాడుకలో అలా కనిపించడంలేదు.

పురుషుడు తప్పు చేస్తే పద్మావతి.

కానీ అదే తప్పు స్త్రీ చేస్తే అపరాధ మట విధి వైసరిత్యంవల్ల. పరిస్థితుల ప్రాబల్యంవల్ల నైతిక పతనం పొందిన ఒక కళాకారి విద్యార్థిని తన జీవిత రథాన్ని ఎలా నడుపుతుంది అనేది సమస్యను శ్రీ ఆదుర్తి 'దర్పణ' చిత్రంలో ఎలా పరిష్కరించారో తెలుసుకోండి ప్రపంచంలోని అన్నిదేశాల సమాజాలు ఎదుర్కొంటున్న యీ సమస్యను చిత్రించడానికి పూనుకున్న శ్రీ ఆదుర్తి సాహసమే సాహసం అని చెప్పాలి బాబూమూవీస్ కంబైన్స్ బ్యానర్ క్రింద శ్రీ ఆదుర్తి తనే స్క్రీన్ ప్లే వ్రాసి, డైరెక్టు చేసి నిర్మించిన ఈ స్టూడెంట్ కలర్ ఫిండి చిత్రంలో పహితాదర్శన్ నాయకగా నటించింది కాత్యాయనీ ఫిలింస్ వారు శ్రీ ఫిలింస్ ద్వారా విడుదలచేసే 'దర్పణ'లో సునీల్ దత్తు, రహమాన్, సంద్యారాణి, సోనియాసహస్ని, ముక్తి ముఖ్య పాత్రధారులు.

* * *

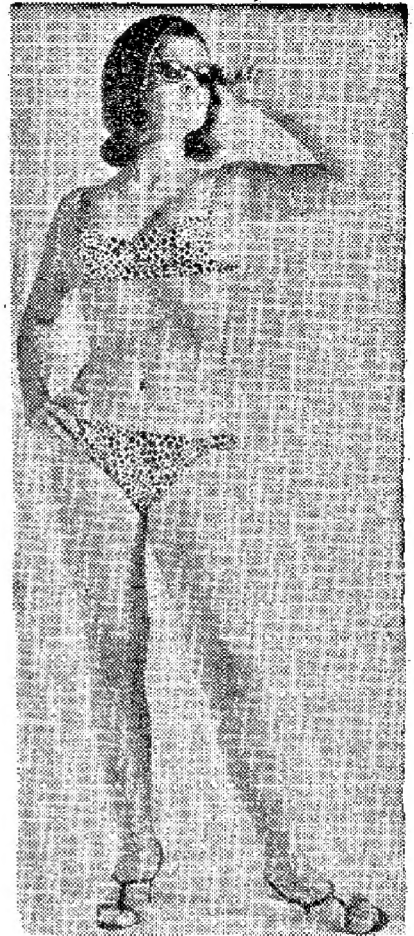
సినిమా

ఇటీవల ఒక చిత్రం ప్రదర్శించబడడం అందులో ఒకపాటవచ్చింది ఆపాట ఒక ప్రేమకుడికి వచ్చలేదట అతగాడు యేదో బూత మాట్లాడినాడట అబూత్యుమట చెబునడమరొక వ్యక్తి ఆ ప్రేమకుణ్ణి కొట్టాడట కొట్టిన వ్యక్తి, పరిశ్రమలో ముఖ్యుడయితే, కొట్టబడిన వ్యక్తి ఒక ప్రముఖ హీరో అభినాన సంఘంలో అధ్యక్షుడట ఈ ఘర్షణ వడడం వాత్రమకు శ్రేయస్కరం కాదని ప్రముఖ అభిప్రాయపడ్డారట. 'ఎవరిదేం బోయింది కూలిపోయేది మేమేగా' అన్నారు కొందరు నిర్మాతలు. ఈ సంఘటన యంతటితో అగుత్తుందో లేక జనం అలజడిని లే దీస్తుందో? — శ్రీనివాస్

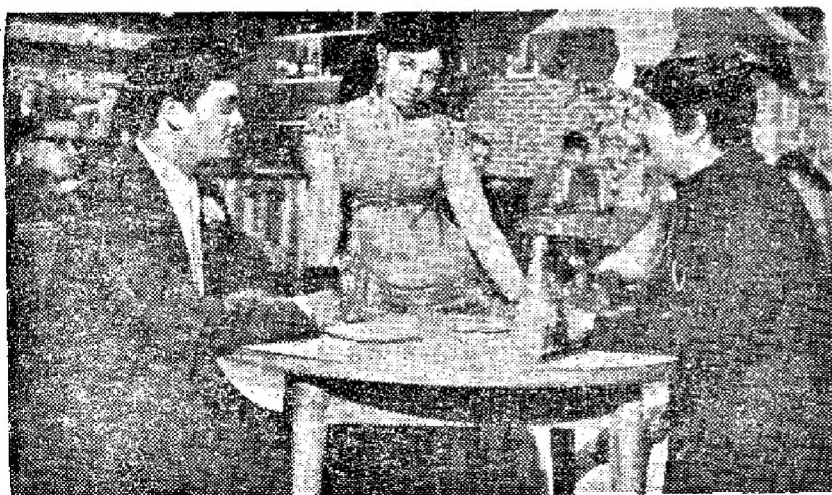
అవీ ఇవీ :

జూన్ 22 న తేదీ నుండి 25 వరకు భారత రాష్ట్రాల కల్చర్ కృత్ రామచంద్రాపురం, వైదం జాట్ వారితో నిర్వహించబడిన సాంస్కృతిక కోత్తవసులలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అండ్ ప్రెంట్స్ వారితో ప్రదర్శించబడిన దొంగలకం' నాటికకు ఉత్తమ ప్రదర్శనకు ఉత్తమ రంగాలంకరణకు, ఉత్తమ దర్శకుడిగా రావిశర్మకు, ఉత్తమ నటిగా వి కాంతిమాలకు, ఉత్తమ సహాయనటుడుగా రావిశర్మకు బహుమతుల అభివినని రచనకీ కీ విశ్వనాథకవిరాజు

* * *
లూర్ సేక్స్ కార్పొరేషన్, బొంబాయి వారు, లూర్ అనే కేజీ సంహరించిన ప్రవేశ పెట్టారు 'లూర్' తక్కిన ఎన్నో సాధనాలవలే చుట్టూ

చూడనేకా లోపలికి చచ్చుకునిపోయి రోమాలు పెకలించినప్పుడని తయారు చేసే వారు అంటున్నారు సాధారణంగా బ్యూటీక్లినీస్ లో రు 2! పుచ్చుకునే సొందర్యసాధన వద్దటలకి బదులు దీని రు 1 లకి అదాచెయ్యవచ్చుననికూడా తయారు చేసే వారు అంటున్నారు 'లూర్ కోర్ట్ వాక్స్' ఈ కే సంహరించేరు . .

'అల్లుడె మొల్లుడు'లో కృష్ణారాజు జ్యోతిషుడు పత్మినీరాయణ

కాఫీ ధర పెరుగుదల నరికట్టుట చౌకధరకు మేలురకం మిశ్రమ కాఫీపొడి

మార్కెటులో కాఫీ ధరలు పెరిగిపోతుంటాన్ని గమనించి కాఫీ బోర్డు ఈ పెరుగుదలను అరికట్టడానికి తోడ్పడ నిశ్చయించుకున్నది.

1970, జూలై 15 నుంచి కాఫీ బోర్డు తన అన్ని కాఫీ డిపోలద్వారాను మేలురకపు మిశ్రమ కాఫీ పొడిని మాత్రమే 500 గ్రాములు రు. 4-68ల నికరపు ధరకు (స్థానిక పన్ను మరియు అమ్మకపు పన్ను చేరకుండా) అమ్ముతున్నది. ఈ ధర వచ్చే ఆరు నెలలవరకు ఇలాగే ఉంచబడుతుంది.

100 గ్రాముల, 200 గ్రాముల సీలువేయబడిన ప్యాకెట్లలో ఒక్కొక్కదానిమీద ధర ముద్రవేయబడి లభించే ఈ కాఫీపొడి నాణ్యమైన గింజలు కాఫీ విషయం కాలంకషంగా తెలిసిన వారిచే తాజాగా వేయించబడి, మరవట్టించబడిన మేలురకం మిశ్రమమై యుంబుంది.

మీకు కావలసిన మొత్తం కాఫీ పొడిని దిగువ తెల్పిన ఇండియా కాఫీ డిపోలలో ఎక్కడనైనా కొనుక్కోవలసినదిగ మిమ్ము అహ్వానిస్తున్నాము.

- ఫ్లేషన్ రోడ్డు, (ద్వారకా టౌకిన్ ప్రక్కను) అదోని
- 5-9-324, మెయిన్ రోడ్డు, గన్ ఫౌండ్రీ, హైదరాబాద్
- 10/164, లక్ష్మీవారపేట, రాజమండ్రి
- ఏలూరు రోడ్డు, విజయవాడ
- పారిశ్రాత బిల్డింగ్, 11-100, మెయిన్ రోడ్డు, విశాఖపట్నం
- ఫ్లేషన్ రోడ్డు, వరంగల్

కాఫీ బోర్డు
బెంగళూరు

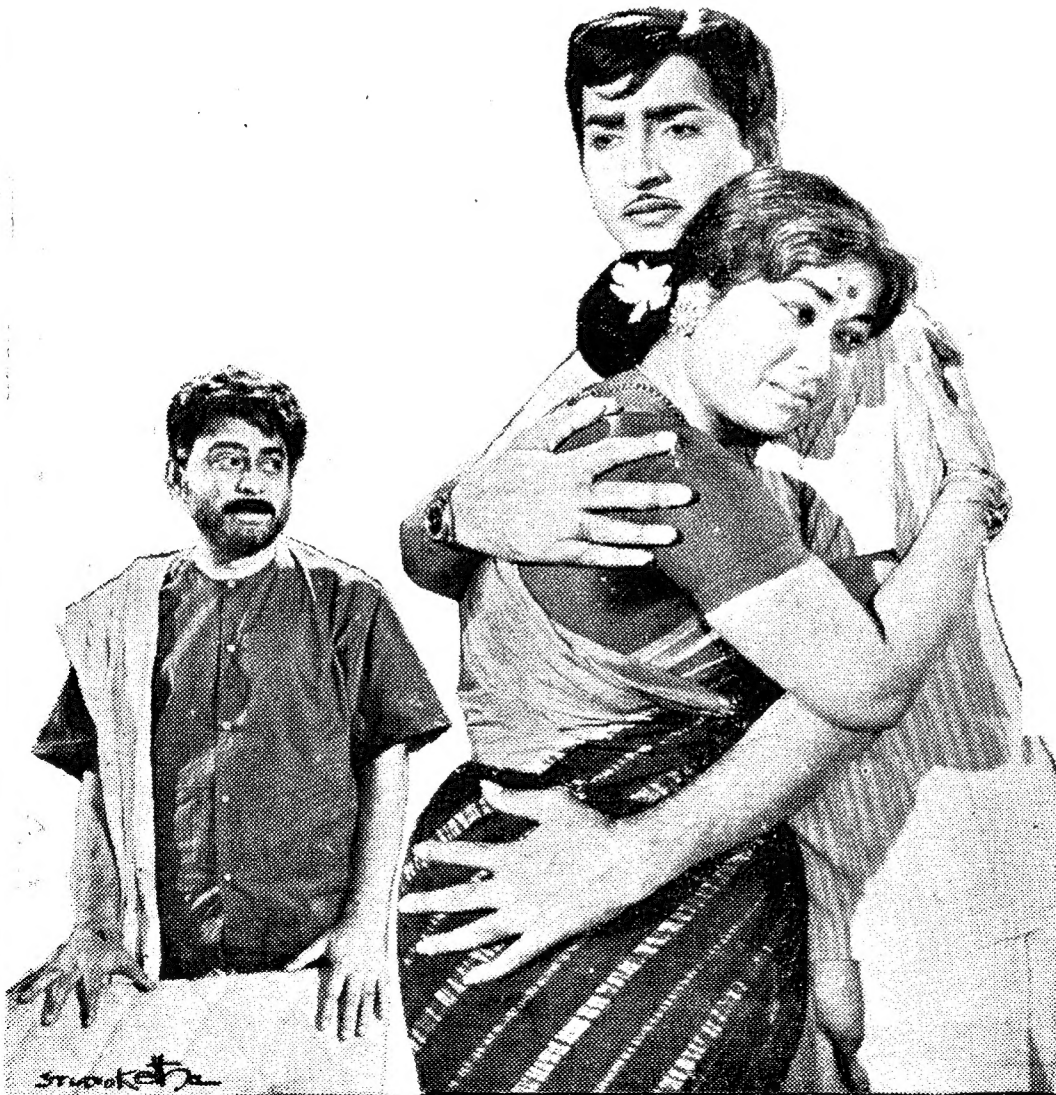
మమతలు పెనవేసుకున్న మనుషుల్లోని కుతలు రేగడం సహజం -
తర్థం వేసుకుని తనర్థం కాకుండా చూడడం మనుషుల ధర్మం.
ఉత్తమ కథా సంవిధానం కల కుటుంబ గాథా చిత్రం!

రామ విజేతా ఫిలింస్

తల్లితండ్రులు

స్క్రీన్ ప్లే-దర్శకత్వం: కె. హనుమంతపు నిర్మాత: కె. ప. ప్రభాకర్

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్
ఆంధ్ర: బొత్
సిరీస్: నవభారత్
కెజూం: డి.ఎం
మైసూర్: విజయ

JOTHEE